

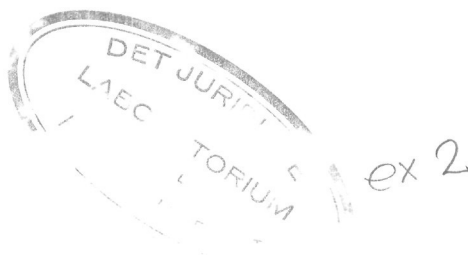
5. BETÆNKNING

AFGIVET AF

UDVALGET TIL REVISION AF SØLOVEN

angående

Ansvar for olieskader

BETÆNKNING NR. 694

1973

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Indledning	5
Udkast til lovbestemmelser om ansvar for olieskader.	7
Bemærkninger til lovudkastet	11

Bilag.

1. International konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening (»Ansvarskonventionen«).	30
2. Uddrag af beretning fra den danske delegation til IMCO's internationale sørets- konference om olieforurening Bruxelles, november 1969.	51
3. International konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening.	54
4. Uddrag af beretning fra den danske delegation til den internationale søretskonfe- rence om oprettelse af en international erstatningsfond for skader ved olieforure- ning, Bruxelles, november-december 1971.	95
5. Skrivelse fra Danmarks Nationalbank af 20. september 1973.	104

Indledning.

Efter at udvalget i maj 1972 havde afgivet sin 4. betænkning, der omhandlede befordring af gods, passagerer og deres rejsegods, har udvalget i nært samarbejde med de øvrige nordiske lande fortsat arbejdet med henblik på at udarbejde nogle nye regler om ansvar for olieforureningsskader, der forårsages af skibe.

Herudover har udvalget været inddraget i de forhandlinger, der gik forud for den i november 1972 afholdte konference i Genève om containerproblemer, hvor man bl. a. behandlede spørgsmål om udarbejdelsen af en konvention vedrørende det civilretlige ansvar i forbindelse med kombinerede transportere. Da man fra en række u-landes side ønskede, at de økonomiske problemer i forbindelse med de kombinerede transportere nærmere skulle undersøges, førend man gik videre med dette arbejde, er den endelige udformning af en sådan konvention foreløbig udsat til 1975.

Udover disse spørgsmål arbejdes der på internationalt plan med revision af en række internationale konventioner, som, ifald disse gennemføres, kan få betydning også for den danske sølovgivning. I et af FN's organer UNCITRAL (United Nations Commission on International Trade Law) arbejdes der således for tiden med forslag til en ny gennemgribende revision af konnossementskonventionen. Dette arbejde påregnes at være afsluttet i 1975, hvorefter der skal indkaldes til en diplomatisk konference, der skal behandle et nyt konventionsudkast. Norge er som det eneste nordiske land repræsenteret i dette arbejde, men der holdes her en snæver kontakt med de øvrige nordiske lande.

I IMCO (Intergovernmental Maritime Consultative Organization) et andet FN-organ, forbereder den særlige Legal Committee for tiden en ny passagerkonvention, der skal erstatte passagerkonventionen fra 1961 og passagerbagagekonventionen fra 1967. Disse konventioner blev på grundlag af udvalgets 4. betænkning indarbejdet i søloven ved lov nr. 294 af 23. maj 1973. Arbejdet med en ny passagerkonvention forventes afsluttet i 1975. Endvidere arbejder IMCO's Legal Committee med

en revision af 1957-konventionen om begrænsning af rederes ansvar samt med udkast til konventioner vedrørende ansvar for andre forurenende stoffer end olie, hvorved der bliver tale om en udvidelse af de Bruxelles-konventioner af 1969 vedrørende ansvar for olieskader til søs, der danner grundlaget for nærværende lovudkast.

Udvalget havde i maj 1972 følgende sammensætning:

Professor, dr. jur. *Allan Philip*, formand,
Højesteretssagfører *E. Behrendt-Poulsen*,
udpeget af advokatrådet,
Kontorchef *Per Fergo*,
udpeget af udenrigsministeriet,
Direktør *Bjarne Fogh* og
Direktør, advokat *André M. Sørensen*,
begge udpeget af Søfartsrådet.
Direktør *Bruno Hjort*,
udpeget af Grosserer-Societetets Komité,
Kontorchef *E. Lysgaard*,
udpeget af Handelsministeriet,
Højesteretssagfører *Bent Nebelong*,
udpeget af Industrirådet,
Retspræsident *Hans Topsøe-fensen*,
udpeget af justitsministeriet,
Direktør *Heinrik Witt*,
udpeget af Assurandør-Societetet.

I stedet for kontorchef Fergo indtrådte ekspeditionssekretær i udenrigsministeriet *V. Ditlev Larsen* i juni 1972 i udvalget, og i januar 1973 afløstes grosserer Bruno Hjort af grosserer *Knud P. Lading*. Endvidere blev udvalget i januar 1973 suppleret med rederichef, civilingeniør *B. Riise-Knudsen* udpeget af Oliebranchens Fællesrepræsentation med særlig henblik på udvalgets arbejde med udarbejdelse af regler om ansvar for olieforureningsskader.

Sekretariatsforretningerne har været varetaget af fuldmægtig i handelsministeriet *Jørgen Bredholt*.

Udvalget har efter afgivelsen af 4. betænkning afholdt yderligere 3 plenarmøder.

Der har været afholdt nordiske møder i

G

Oslo i oktober 1972, i Stockholm i januar 1973 og i København i april 1973.

Som resultat af udvalgets arbejde foreligger det nedenfor gengivne udkast til et nyt tolvte kapitel i soloven om ansvar for olieskader med

tilhørende bemærkninger. Udover disse bestemmelser foreslås der enkelte ændringer i reglerne om forældelse, der er en følge af de nye bestemmelser om ansvar for olieskade.

København i september 1973.

E. Behrendt-Poulsen

Bjarne Fogh.

Knud P. Lading.

V. Ditlev Larsen.

E. Lysgaard.

Bent Nebelong.

Allan Philip,

(formand)

B. Riise Knudsen.

André M. Sørensen.

Hans Topsøe-Jensen

Heinrik Witt.

Jørgen Bredholt.

Udkast til lovbestemmelser om ansvar for olieskader.

TOLVTE KAPITEL

Om ansvar for olieskader.

§ 267. Ejeren af et skib, der transporterer olie i bulk som last, er uden hensyn til skyld ansvarlig for enhver skade udenfor skibet, som skyldes forurening forårsaget af olie, herunder bunkersolie, der udtømmes eller udflyder fra skibet, samt for udgiftei eller skade, som forårsages af rimelige forholdsregler, der tages, efter at den pågældende hændelse er indtruffet, med henblik på at afværge eller begrænse den nævnte skade. Ved „skib“ forstås også andet fartøj, der er indrettet til transport af olie i bulk som last.

Stic. 2. Ved „olie“ forstås enhver bestandig olie, herunder råolie, brændselsolie, tung dieselloie, smøreolie og hvalolie.

Stk. 3. Ved „ejer“ forstås for registrerede skibes vedkommende, den der til skibsregistri et er anmeldt som ejer. Ejers et skib af en stat, men benyttes af et selskab, der i denne stat er registreret som skibets bruger, anses selskabet som skibets ejer.

Stk. 4. Forvoldes de i stk. 1 nævnte skader eller udgifter ved en række af hændelser, der har samme oprindelse, påhviler ansvaret den, som på tidspunktet for den første af disse hændelser var ejer af skibet.

§ 268. Ejeren er ikke ansvarlig, såfremt han godtgør, at skaden er en følge af:

- a) krigshandlinger, krigslignende handlinger, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter
- b) i det hele skyldes en handling foretaget af tredjemand med forsæt til at volde skade eller
- c) i det hele skyldes fejl eller forsømmelse af nogen regering eller anden myndighed med hensyn til at vedligeholde fyr eller andre hjælpemidler for navigeringen.

Stk. 2. Ejers ansvar kan nedsættes eller helt bortfalde, såfremt han beviser, at skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 269. Krav mod ejeren om erstatning for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan alene rejses efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Ansvar for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan ikke gøres gældende mod skibets reder eller disponent, hvor denne ikke er ejer af skibet, eller mod befragteren eller mod aflader, ejer eller modtager af lasten eller mod nogen, som udfører arbejde i skibets tjeneste.

Stk. 3. Såfremt olie udtømmes eller udflyder under bjærgning af skib eller last, finder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende anvendelse på bjærgeren. Bestemmelsen i stk. 2 finder endvidere anvendelse på den, der for at afværge eller begrænse skade tager de i § 267 nævnte forholdsregler. Ansvar kan dog gøres gældende, såfremt bjærgningen eller de nævnte forholdsregler udføres i strid med et forbud udstedt af en offentlig myndighed eller udføres af andre end en offentlig myndighed i strid med et udtrykkeligt og beføjet forbud af skibets eller lastens ejer.

Stk. 4. Ansvar for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan ej heller gøres gældende mod den, som er ansat hos skibets ejer eller hos nogen, som er nævnt i stk. 2 eller stk. 3, eller mod skibets lods.

Sik. 5. Regresansvar for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan ikke gøres gældende mod nogen, som er nævnt i stk. 3 eller stk. 4 eller mod skibets lods, medmindre vedkommende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Om regres i øvrigt gælder almindelige retsregler.

§ 270. Ejeren har ret til at begrænse sit ansvar efter § 267 til 2.000 francs pr. ton

af skibets drægtighed. Har ejeren begrænset sit ansvar, kan det samlede erstatningsbeløb dog ikke i noget tilfælde overstige 210 mill. francs. Den nævnte ansvarsgrænse gælder for alt ansvar, som er opstået ved en og samme hændelse eller ved en række af hændelser, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Ejeren kan dog ikke begrænse sit ansvar, hvis det grunder sig på fejl eller forsømmelse af ejeren selv, medmindre denne gjorde tjeneste som forer eller medlem i øvrigt af skibets besætning, og fejlen eller forsømmelsen blev begået i denne hans egenskab.

Stk. 3. For renter og sagsomkostninger hæfter ejeren uden begrænsning.

Stk. 4. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Ved drægtighed forstås den i § 235, stk. 4, omhandlede tonnage. Kan skibet ikke måles ved anvendelse af de almindelige målingsregler, skal skibets drægtighed bestemmes som 40 pct. af vægten i tons af den olie, som skibet kan laste.

§ 271. Vil ejeren begrænse sit ansvar i medfør af § 270, må han oprette en fond ved en domstol, hvor sag om erstatning efter § 267 er anlagt imod ham. Fonden skal svare til det fulde begrænsningsbeløb. Fonden oprettes enten ved, at beløbet deponeres eller ved, at der afgives bankgaranti eller anden garanti, som retten finder tilstrækkelig. Fonden fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller række af begivenheder, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Når fonden er oprettet, kan ejeren eller en skadelidt rejse krav om dens fordeling. Domstolen skal da, såfremt forældelse ikke er indtrådt ifølge § 292, indkalde eventuelle fordringshavere til inden en i indkaldelsen angivet tid, der ikke må være kortere end 6 måneder, at anmelde krav om andel i fonden. Indkaldelsen skal ske ved indrykkelse i Statstidende og de lokale dagblade samt på tilsvarende måde kundgøres i andre konventionsstater, hvor skade eller udgifter kan være opstået. Særskilt meddelelse skal ved anbefalet brev tilstilles alle kendte fordringshavere. Fordringshavere, som ikke har anmeldt deres krav inden den i indkaldelsen angivne frist, kan ikke gøre krav gældende mod fonden, medmindre de hverken havde eller burde have haft kendskab til indkaldelsen. Retten kan beslutte,

at der tilbageholdes et beløb til dækning af krav, der ikke er blevet anmeldt i tide, uden at dette kan bebrejdes de pågældende, eller som vedrører senere opståede tab eller skader. Dette beløb udbetales, når alle krav er opgjort og senest ved udløbet af den i § 292 anførte 6 års-frist.

Stk. 3. Har ejeren eller nogen anden betalt erstatning til en skadelidt, indtræder denne i skadelidtes ret mod fonden. Godtgør ejeren eller nogen anden, at han senere kan blive nødt til at betale et erstatningskrav, og at han i så fald vil indtræde i skadelidtes ret mod fonden, kan retten bestemme, at et tilstrækkeligt beløb reserveres, således at han senere kan gøre sin ret gældende mod fonden.

Stk. 4. Krav, som vedrører rimelige udgifter til forholdsregler eller opofrelser, som ejeren frivilligt har foretaget med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i § 267, er ligestillet med andre krav ved fordeling af fonden.

Stk. 5. Har ejeren oprettet en begrænsningsfond i overensstemmelse med Bruxelleskonventionen af 29. november 1969 om ansvar for skader, ved olieforurening (ansvarskonventionen) i en fremmed stat, som har tilsluttet sig konventionen, har dette samme virkning for hans ret til ansvarsbegrænsning som oprettelse af en fond ved en dansk domstol.

§ 272. Har ejeren ret til at begrænse sit ansvar efter § 270, og har han oprettet en fond i overensstemmelse med § 271, kan der ikke gøres arrest eller udlæg i eller udøves andre rettigheder overfor anden ejendom, som tilhører ejeren for krav, som kan gøres gældende mod fonden. Er der foretaget arrest i skib eller anden ejendom, som tilhører ejeren for sådanne krav, eller har ejeren stillet sikkerhed for at undgå arrest, skal i sådanne tilfælde arresten ophæves eller sikkerheden frigives.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når ejeren i overensstemmelse med ansvarskonventionen har oprettet en begrænsningsfond i en fremmed stat, som har tilsluttet sig denne konvention, forudsat at fordringshaveren har adgang til den domstol eller anden myndighed, der administrerer fonden, og denne faktisk er tilgængelig for ham.

§ 273. Ejeren af et dansk skib, som medfører over 2.000 tons olie i bulk som last, skal have en godkendt forsikring eller anden garanti til dækning af ansvar som nævnt i § 267 og indenfor den ansvarsgrænse, der er anført i § 270. Der skal udstedes certifikat, som bekræfter, at der foreligger en sådan forsikring eller garanti. Uden gyldigt certifikat må skibet ikke benyttes.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for skibe, der ikke er hjemmehørende her i riget, og som anløber eller forlader dansk havn eller anden laste- eller losseplads i Danmark eller på den danske kontinentalsokkel, såfremt sådanne skibe medfører over 2.000 tons olie i bulk som last. Skibe, der er registreret i en stat, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen, skal have det i konventionen fastsatte certifikat, som viser, at der foreligger forsikring eller anden garanti.

Stk. 3. Med de undtagelser, der følger af § 283, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 også anvendelse på skibe, som ejes af den danske stat eller af en anden stat, idet dog disse skibe i stedet for at være udstyret med den ovennævnte forsikring eller garanti kan være udstyret med et certifikat udstedt af vedkommende myndighed, som bekræfter, at skibet er statejet, og at dets ansvar er dækket indenfor de i § 270 anførte begrænsningsbeløb.

§ 274. Handelsministeren fastsætter i overensstemmelse med ansvarskonventionen de nærmere regler om forsikring og garanti, herunder om hvilke krav forsikringen eller garantien skal opfylde, for at den kan godkendes, samt om certifikatet, dets form, indhold, udstedelse og gyldighed.

§ 275. Såfremt et skib ikke er udstyret med den i § 273 påbudte forsikring eller garanti eller med det i § 274 påbudte certifikat, kan skibstilsynet eller andre myndigheder, som af handelsministeren er bemyndiget hertil, nægte skibet adgang til eller forbyde det at forlade dansk havn eller anden laste- og losseplads i Danmark eller på den danske kontinentalsokkel eller påbyde, at det bliver losset eller forhalet.

§ 276. Krav om erstatning for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan rettes

direkte mod forsikringsgiveren, herunder mod den, som har stillet garanti for ejerens erstatningsansvar. Forsikringsgiveren kan påberåbe sig bestemmelserne om ansvarsbegrænsning efter § 270, selv om ejeren har udvist fejl eller forsømmelse. Han kan endvidere påberåbe sig de bestemmelser om ansvarsfritagelse, som ejeren selv kunne have gjort gældende. Derimod kan han ikke påberåbe sig indsigelser, som han ville kunne påberåbe sig overfor ejeren, med undtagelse af indsigelse om, at skaden er forårsaget forsætligt af ejeren selv. Forsikringsgiveren har ret til at addicere ejeren.

Stk. 2. Forsikringsgiveren kan oprette en begrænsningsfond i medfør af § 271 med samme virkning, som hvis den var oprettet af ejeren selv. En sådan fond kan oprettes, uanset at skaden er forårsaget af ejerens egen fejl eller forsømmelse, men oprettelsen begrænser i sådanne tilfælde ikke fordringshaverens krav mod ejeren.

§ 277. Reglerne i Bruxelles-konventionen af 18. december 1971 om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening (fondskonventionen) gælder her i riget og bekendtgøres ved handelsministerens foranstaltning i dens engelske og franske originaltekst og i dansk oversættelse.

Stk. 2. Bestemmelserne om regres i § 269 samt forsikringsaftalelovens § 25 finder tilsvarende anvendelse på fondens regreskrav imod andre end skibets ejer og hans forsikringsgiver.

§ 278. Den, som i danske havne eller olieterminaler i alt pr. år modtager mere end 150.000 tons råolie eller tung brændselsolie eller tunge destillater som bestemt i fondskonventionens art. 1, stk. 3, skal betale bidrag til den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening i overensstemmelse med, hvad der fastsættes af fondens organer, samt stille sådan sikkerhed for disse bidrag, som måtte blive fastsat. Den nævnte olie omfatter olie, som ad søvejen transporteres til Danmark eller indenfor Danmark, samt olie, som kommer til Danmark på anden måde, men som har været transporteret ad søvejen til en stat, der ikke har tilsluttet sig fondskonventionen, og derfra videretransporteres til Danmark uden omlastning i modtagelses anlæg i en anden

stat, der har tilsluttet sig konventionen. Afgørelse af, om det modtagne kvantum overstiger 150.000 tons olie, træffes i overensstemmelse med fondskonventionens art. 10, stk. 2.

Stk. 2. Den, som modtager olie her i landet, er pligtig at give oplysninger om det modtagne kvantum i overensstemmelse med forskrifter, der fastsættes af handelsministeren.

Stk. 3. Med de begrænsninger, der følger af lovmæssige forpligtelser, skal enhver iagttagelse af tavshed om, hvad han får kundskab om i medfør af nærværende bestemmelse for så vidt angår oplysninger om tekniske indretninger og fremgangsmåder samt vedrørende drifts- eller forretningsforhold, som det af konkurrencemæssige grunde ville være af betydning at hemmeligholde af hensyn til den oplysningerne vedrører.

§ 279. Sag mod skibets ejer eller hans forsikringsgiver om ansvar for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 267, kan kun anlægges ved dansk domstol, dersom skade er opstået på dansk territorium, eller skaden eller udgifterne skyldes forholdsregler, der er taget med henblik på at afværge eller begrænse skade på dansk territorium.

Stk. 2. Når dansk domstol er kompetent i henhold til stk. 1, omfatter kompetencen tillige sagsanlæg vedrørende skade eller udgifter, der skyldes samme hændelse eller række af hændelser, der har samme oprindelse, og som er indtruffet i en fremmed stat, der har tilsluttet sig ansvarskonventionen, eller som skyldes forholdsregler, der er taget for at afværge eller begrænse skade på en sådan stats territorium.

Stk. 3. Sag om fordelingen af og udbetaling fra den i § 271 nævnte begrænsningsfond kan kun anlægges ved dansk domstol, når fonden er oprettet ved dansk domstol.

Stk. 4. Sag om erstatning eller refusion efter fondskonventionen kan kun anlægges ved dansk domstol i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde, og kun dersom sag i anledning af samme skade mod skibets ejer eller forsikringsgiveren ikke er rejst i en anden stat, der er tilsluttet fondskonventionen.

§ 280. Når dansk domstol er kompetent i henhold til § 279, er værnetinget Køben-

havn, såfremt ingen anden ret er kompetent i henhold til retsplejelovens regler.

Stk. 2. Sag som nævnt i § 279, stk. 3, skal anlægges ved den ret, hvor begrænsningsfonden er oprettet.

Stk. 3. Sag mod den internationale erstatningsfond skal anlægges ved en ret, hvor sag efter § 279, stk. 1, er eller kunne have været anlagt. Når sag er anlagt mod fonden, skal andre sager mod fonden i anledning af samme hændelse eller række af hændelser, som har samme oprindelse, anlægges ved den samme ret.

Stk. 4. Den internationale erstatningsfond kan indtræde som intervenient i enhver sag mod skibets ejer eller hans forsikringsgiver om erstatning efter dette kapitel. Dommen får i så fald bindende virkning for fonden, når den er retskraftig og eksigibel.

Stk. 5. Når sag om erstatning efter dette kapitel er anlagt mod ejeren eller hans forsikringsgiver, kan hver af sagens parter adcitere den internationale erstatningsfond. Har adcitation fundet sted i så god tid, at fonden effektivt har kunnet varetage sine interesser, får dommen bindende virkning for fonden, når den er retskraftig og eksigibel.

§ 281. Retskraftig og eksigibel dom mod skibets ejer eller hans forsikringsgiver, som er afsagt i en stat, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen, har bindende virkning og kan fuldbyrdes her i riget, når dommen er afsagt af en domstol, der er kompetent i henhold til ansvarskonventionens art. X.

Stk. 2. Tilsvarende gælder for domme afsagt mod den internationale erstatningsfond i en stat, som har tilsluttet sig fondskonventionen, eller hvor fonden har sit sæde, af en domstol, der er kompetent i henhold til fondskonventionens art. 7, nr. 1 og 3.

§ 282. Bestemmelserne i §§ 267-272, 276 og 279-281 om ansvar for skade eller udgifter af den art, som nævnt i § 267, finder anvendelse på skade, som er opstået her i riget eller i en anden stat, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen, samt på forholdsregler, der tages med henblik på at afværge eller begrænse skade her i riget eller i en sådan stat uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er taget.

§ 283. For krigsskibe eller andre skibe, som ejes eller benyttes af en stat, og som på det tidspunkt, da olien udtømmes eller udflyder fra skibet, udelukkende anvendes i statsligt ikke-kommercielt øjemed, finder dette kapitel ikke anvendelse. Dog finder §§ 267-270 anvendelse i tilfælde, hvor der hei i riget er opstået skade ved forurening forårsaget af olie som nævnt i § 267, stk. 2, eller hvor der er taget forholdsregler med henblik på at afværge eller begrænse tab eller skade på dansk territorium.

§ 284. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse, såfremt dette ville stiiide mod Danmarks konventionsmæssige forpligtelser overfor stater, som ikke har tilsluttet sig ansvarskonventionen.

Gældende § 284 ændres til § 291.

Overskriften til *trettende kapitel* omfattende §§ 291 og 292 affattes således:

„Om forældelse

§ 292. Krav om erstatning for skade eller udgifter af den art som nævnt i § 267, jfr. § 283, eller om erstatning eller refusion fra

den internationale erstatningsfond forældes, såfremt der ikke er anlagt sag inden tre år regnet fra den dag, skaden eller udgifterne opstod. Dog kan krav ikke i noget tilfælde rejses, når der er forløbet 6 år fra den dag, på hvilken den hændelse opstod, som forårsagede den nævnte begivenhed. Forvoldes skaden eller udgifterne ved en række hændelser, der har samme oprindelse, regnes 6 årsfristen fra den første af disse hændelser.

Stk. 2. Forældelsesfristen vedrørende krav mod den internationale erstatningsfond afbrydes foruden ved sagsanlæg ved retsskridt i medfør af § 280, stk. 5.

Stk. 3. Skibets ejer og hans forsikringsgiver kan, uanset bestemmelsen i stk. 1, søge refusion fra den internationale erstatningsfond inden 6 måneder fra den dag, han får kendskab til, at der er rejst søgsmål mod ham om ansvar for skade eller udgifter af den art, som er nævnt i § 267."

Nuværende *tolvte kapitel*, *trettende kapitel* og *fjortende kapitel* ændres henholdsvis til *fjortende kapitel*, *femtende kapitel* og *seksende kapitel*.

Bemærkninger til lovudkastet.

Den 18. marts 1967 strandede tankskibet »TORREY CANYON« på et rev ved Lands End i Den engelske Kanal med ca. 120.000 tons olie om bord. Det forårsagede omfattende olieskader på både den engelske og den franske kyst. De totale forureningsskader i forbindelse med denne ulykke blev anslået til ca. 12 mill. \$, hvilket langt overgik skibets begrænsningsbeløb på 4,7 mill. \$, og der blev udbetalt i alt 7,2 mill. \$ i erstatning.

»TORREY CANYON« var blot en enkelt af de mange olieforureningssager, der er indtruffet i løbet af 1960'erne, men på grund af skadestedet og de metoder, der blev anvendt for at mindske skaderne, blev denne forureningsulykke den umiddelbare anledning til, at man på internationalt plan tog spørgsmålet om bekæmpelse af og ansvar for olieforurening fra skibe op til behandling.

IMCO (Intergovernmental Maritime Consultative Organization) nedsatte en særlig

Legal Committee, der udarbejdede udkast til konventioner, som derefter blev behandlet og vedtaget af en International Legal Conference on Marine Pollution Damage i Bruxelles i november 1969. Den ene af disse konventioner vedrører en kystsats ret til med visse begrænsninger at træffe afværgeforanstaltninger i tilfælde af olieforureningsulykker på det åbne hav for at undgå forureninger af den pågældende stats kyster. Denne konvention er undertegnet af Danmark den 18. december 1970.

Den anden konvention, der danner grundlaget for en del af nærværende lovudkast, vedrører spørgsmålet om ansvar for olieforurening. Sidstnævnte konvention, der i det følgende benævnes »ansvarskonventionen« pålægger ejere af skibe, der transporterer olie i bulk som last, et objektivt ansvar d.v.s. et ansvar uden skyld for skader, forårsaget af olie eller forårsaget af forholdsregler, der tages for at afværge eller begrænse sådanne skader. Som

et supplement til den sidst nævnte konvention blev der endvidere i 1971 i Bruxelles vedtaget en konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, i det følgende kaldet »fondskonventionen«. Denne konvention opretter en ny international organisation, The International Oil Pollution Compensation Fund, hvis indtægter skal komme fra afgifter på den søværts import af olie i medlemsstaterne, og hvis formål er at udbetale erstatning for olieforureningskader i medlemsstaterne og give medlemsstaternes redere erstatning for de særlige byrder, som ansvarkonventionen pålægger dem.

Større tankskibsykker er hidtil ikke indtruffet i danske farvande, men en katastrofe kunne være indtruffet, da det norskejede M/S »ANNE MILDRED BRØVIG« på 25.454 BRT i februar 1966 kolliderede med et engelsk skib 35 sømil vest for Helgoland, hvorved 30.000 tons olie flød ud. Takket være gunstige vind- og strømforhold samt en stor indsats fra de vesttyske myndigheders side, undgik man en olieforurening, som kunne have ramt store dele af den jyske vestkyst.

Udover den ovennævnte »TORREY CANYON« ulykke er der i årene 1965-1971 indtruffet tre olieforureningsulykker, hvor det totale tab oversteg 1 mill. \$. I to af disse tilfælde - det liberianske tankskib »ARROV«s grundstødning i februar 1970 ud for Canada's østkyst ved Nova Scotia, og ved et sammenstød mellem de amerikanske tankskibe »ARIZONA STANDARD« og »OREGON STANDARD« ud for Californien i januar 1971, var skaderne så store, at de som ved »TORREY CANYON« oversteg de begrænsningsbeløb, der foreslås efter ansvarkonventionen, jfr. nærmere nedenfor. I december 1971 grundstodte det liberianske tankskib »JULIANA« ud for den japanske kyst, hvilket forårsagede en større olieforurening. Erstatningsspørgsmålet i denne sag er endnu ikke endelig opgjort, men det er ikke udelukket, at det totale tab også her vil overstige begrænsningsbeløbene efter ansvarkonventionen.

I samme tidsrum skete der endvidere tre olieforureningsulykker, der hver for sig forårsagede skader på mellem 3 og 7 mill. kr., og flere tilfælde af udflydning, som har voldt skader for mere end 700.000 kr. I ca. 50 tilfælde er der rapporteret om olieudflydning, der har foranlediget større skader, som dog ikke har oversteg de nævnte beløb.

Med henblik på at begrænse den stadigt stigende olieforurening af havene fra tankskibe i forbindelse med rensning af olietanke, blev der i London i 1954 vedtaget en konvention, der tilsigtede at bekæmpe olieforureningen fra skibe gennem forbud imod udtømning af olie i visse områder af havet og gennem strafforfølgning ved overtrædelse af sådanne forbud. Denne konvention, der er tiltrådt af Danmark, er gennemført ved lov nr. 70 af 28. marts 1956 om foranstaltninger mod olieforurening af havet. Denne lov forbyder olieudtømning på dansk søterritorium. Konventionen er siden blevet skærpet, og de deraf følgende danske lovændringer er gennemført senest ved lov nr. 49 af 3. februar 1971, hvorved der bl.a. er åbnet mulighed for, at der administrativt kan fastsættes bestemmelser til forebyggelse af skibsfartens forurening af havet med andre materialer end olie, der er skadelige eller ikke let kan nedbrydes. Den nævnte lovgivning fastsætter som nævnt et forbud mod udtømning af olie fra skibe samt stiller krav om, at der i skibe over en vis størrelse skal føres en oliejournal, der giver mulighed for at kontrollere, om forbudet er overtrådt.

Man har endvidere fra rederierhvervets side på forskellig vis søgt at mindske risikoen for olieforurening bl. a. gennem det såkaldte Load On Top-system, der forhindrer, at tankrensnings- og mens skibet er i fart, medfører udtømning af olieholdigt rens vand.

Hvad angår det privatretlige erstatningsansvar, indeholder den gældende lovgivning ikke særlige regler herom. Selve grundlaget for erstatningsansvaret har ej heller tidligere været reguleret ved internationale konventioner, når undtages kollisionsansvaret, hvor culpa-reglen - d.v.s. ansvar for skader, som skyldes uagtsom adfærd - er fastslået, jfr. konventionen af 23. september 1910 om skibes sammenstød, der er indarbejdet i sølovens 8. kapitel. Efter gældende dansk ret må man ved spørgsmålet om en reders ansvar for olieforurening i mangel af særlige bestemmelser herom lægge til grund, at rederen er ansvarlig efter den almindelige culpa-regel. Spørgsmålet er i øvrigt nærmere behandlet af Gomard i »Ugeskrift for Retsvæsen« 1956 B. s. 102 ff. og af Allan Philip i »Ugeskrift for Retsvæsen« 1971 B. s. 149 ff. samt for norsk rets vedkommende af Krüger i »Lov og Rett« 1968 s. 337 ff. og Selvig i »Tidsskrift for Rettsvitenskap« 1970 s. 225 ff. Derimod er omfanget af erstatnings-

ansvaret reguleret ved den internationale konvention fra 1957 om rederes ansvar, der er indarbejdet i sølovens 10. kapitel, og hvorefter rederens ansvar er begrænset til, hvad der svarer til 500 kr. pr. ton af skibets drægtighed.

Førend man i IMCO efter Torrey Canyon-ulykken havde færdigbehandlet udkastene til de to konventioner om indgreb imod og ansvar for olieskader, havde tankskibsejerne i 1969 indgået en frivillig ansvarsordning TOVALOP (»Tanker Owners Voluntary Agreement Concerning Liability for Oil Pollution«), hvorefter regeringerne men ikke enkeltpersoner får deres rensningsudgifter dækket med 100 \$ pr. BRT af det forurenende skib, dog højest 10 mill. \$ for hver hændelse. Dækning ydes kun, hvis skibet har handlet culpøst, men bevisbyrden for, at dette ikke er tilfældet, påhviler ejeren, altså en omvendt bevisbyrde. Aftalen trådte i kraft den 6. oktober 1969 og i tilslutning hertil skabtes en særlig gensidig forsikringsordning for deltagerne.

En tilsvarende ordning blev i 1971 gennemført af olieinteresserne. Olieselskaber, der har tilsluttet sig denne ordning CRISTAL (»Contract Regarding an Interim Supplement to Tanker Liability for Oil Pollution«), forpligter sig til at betale erstatning til de skadelidte og altså her ikke alene til regeringerne, såfremt følgende vilkår er opfyldte; at den skadevoldende olie tilhørte et selskab, som er tilsluttet CRISTAL, og at det tankskib, som fragtede olien var tilsluttet TOVALOP, samt at skibets ejer ville have været ansvarlig for skaden efter bestemmelserne i ansvarskonventionen, om denne var trådt i kraft. Den samlede erstatning efter CRISTAL og TOVALOP er begrænset til 30 mill. \$. Midlerne til ordningen ydes af de olieselskaber og rederier, der har tilsluttet sig ordningen. CRISTAL-af talen trådte i kraft den 1. april 1971 og er i lighed med TOVALOP tænkt som midlertidige ordninger, der skal ophøre, når ansvars- og fondskonventionerne træder i kraft. Nærvæd 90 pct. af al transport af bestandig olie er tilsluttet CRISTAL-ordningen.

Konventionen af 1969 om det privatretlige ansvar for skade ved olieforurening, ansvarskonventionen, som det her foreslås at indarbejde i dansk ret, pålægger som nævnt ovenfor ejeren af et skib, der transporterer olie i bulk som last, et vidtgående objektivt ansvar for olieskader og påbyder en tvungen ansvars-

forsikring. Konventionen indeholder endvidere regler om begrænsning af ansvaret, der også er en skærpelse af de hidtidige begrænsningsregler indenfor søretten, hvor konventionen fra 1957 om begrænsning af rederes ansvar som nævnt har en begrænsning, der svarer til 500 kr. pr. ton, medens den nye olieansvarskonvention fordobler dette beløb svarende til 1.000 kr. pr. ton, idet dog det samlede beløb uanset skibets størrelse ikke skal kunne overstige et beløb svarende til 105 mill. kr. Baggrunden for dette »loft« er undersøgelser, der viser, at forsikringsmarkedet ikke kunne dække mere. Konventionen er optrykt som *bilag 1* og uddrag af den danske delegations beretning fra konferencen i 1969 som *bilag 2*.

På konferencen i 1969 var der almindelig enighed om, at ansvarskonventionen ikke ville give eventuelle skadelidte ved olieskader tilfredsstillende retslig beskyttelse. Det blev på den ene side fremhævet, at begrænsningsbeløbet var for lavt på baggrund af de skader, som en supertanker kunne forvolde. Desuden blev det anført, at det objektive ansvar ikke var tilstrækkeligt vidtrækkende, idet skibets ejer ville være fri for ansvar, f. eks. i tilfælde af en krigshandling, sabotage eller naturkatastrofer. På den anden side blev det fremhævet, at konventionen påførte rederierhvervet en meget stor økonomisk byrde, idet man måtte påregne, at der skulle betales anseelige forsikringspræmier for at få dækket det nye særlige ansvar for olieskader.

Et forslag om at lægge i hvert fald en del af denne økonomiske byrde på olieselskaberne blev bl. a. støttet af de nordiske lande, men fik ikke tilstrækkelig støtte under konferencen i 1969. I stedet blev der i tilslutning til ansvarskonventionen som et kompromis på konferencen i 1969 vedtaget en resolution om etableringen af en international erstatningsfond, der på den ene side skulle sikre fuld erstatning til de skadelidte ved olieforurening og på den anden side skulle fritage rederne for den forøgelse af deres ansvar, som ansvarskonventionen ville betyde i forhold til 1957-konventionen om begrænsning af rederes ansvar. På baggrund af denne resolution udarbejdede IMCO et udkast til en konvention om oprettelse af en international fond, fondskonventionen, der skulle etableres ved afgifter på olielasterne. Denne konvention blev vedtaget på en konference i Bruxelles i 1971. Konventionen er optrykt som *bilag 3* og uddrag af

den danske delegations beretning fra konferencen i 1971 som *bilag 4*.

Ansvarskonventionen træder i kraft, når 8 stater, hvoraf mindst 5 må have en tankskibstonnage på mindst 1 mill. BRT, har tiltrådt konventionen. Fondskonventionen træder i kraft, når mindst 8 stater, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen, har tiltrådt fondskonventionen, forudsat at de bidragspligtige til fonden i disse stater i det foregående år modtog mindst 750 mill. tons bidragspligtig olie. Fondskonventionen vil dog ikke kunne træde i kraft for ansvarskonventionen.

Spørgsmålet om at tiltræde de to konventioner, og om på hvilken måde konventionernes bestemmelser skulle indarbejdes i national ret, har været drøftet på en række nordiske møder. Der er herunder opnået enighed om overfor regeringerne i de 4 nordiske lande at anbefale en ratifikation. Fra svensk side er det blevet oplyst, at man i givet fald, såfremt det skulle vise sig, at en gennemførelse af fondskonventionen måtte trække ud, vil være villig til alene at ratificere ansvarskonventionen. For de øvrige nordiske landes vedkommende foretrækker man at tiltræde de to konventioner samtidigt.

For så vidt angår indarbejdelsen, har man fra dansk og norsk side ønsket at indarbejde ansvarskonventionen i søloven som et særligt kapitel, der bliver et supplement til sølovens øvrige bestemmelser om redernes civilretlige ansvar. Da man ikke i den finske og svenske solov har plads til et særligt nyt kapitel om ansvar for olieskader, har man i stedet valgt at udarbejde en særlig lov herom. Selvom reglerne således vil få en forskellig placering i de nordiske lande, har man dog søgt at udforme de enkelte bestemmelser så ens som muligt.

Hvad fondskonventionen angår, har man nu i alle de nordiske lande valgt at foreslå, at man sætter konventionen som sådan i kraft som national ret, idet denne konvention indeholder en række tekniske bestemmelser vedrørende fonden, som ikke umiddelbart egner sig til indarbejdelse i en lov. Dog er, som det fremgår af lovudkastet, enkelte af fondskonventionens bestemmelser bl. a. vedrørende bidragspligt samt vedrørende visse processuelle spørgsmål medtaget i udkastet til et nyt kapitel i søloven.

Spørgsmålet om tilslutning til konventionen samt enkelte fortolkningsspørgsmål, specielt relationerne til konventionen fra 1957 om begrænsning af rederes ansvar, har været drøftet

på en række uformelle møder med embedsmænd fra en række vesteuropæiske lande. På baggrund af de oplysninger, der er fremkommet under disse drøftelser, kan det forventes, at konventionerne vil træde i kraft i slutningen af 1974.

Til § 267.

Denne bestemmelse fastsætter ansvarsgrundlaget for olieforurening i overensstemmelse med ansvarskonventionen samt gengiver en række af konventionens definitioner, der nærmere afgrænser ansvaret.

Stk. 1. I overensstemmelse med ansvarskonventionens art. III, 1, jfr. I, 3, påhviler der ejeren et objektivt ansvar for enhver olieforureningsskade udenfor skibet. Ansvar efter denne bestemmelse er dog i overensstemmelse med art. I, 1, begrænset til ejeren af et skib, der transporterer olie i bulk som last. Konventionen omfatter således ikke tankskibe i ballast eller tørlastskibe. Såfremt et skib transporterer olie som bulklast, omfatter konventionens bestemmelser dog al olie om bord, som er omfattet af den i nærværende bestemmelse i stk. 2 gængs definition på olie, uanset om det er bunkersolie eller smøreolie. Dette skyldes, at det bevismæssigt ikke vil være muligt at fastslå, om det er den ene eller den anden type af olie, der forårsager en konkret skade.

Bestemmelsen gengiver endvidere de i ansvarskonventionen art. I, 6 og 7, anførte definitioner på henholdsvis »forureningsskade« og »forebyggende forholdsregler«. Med ordene »udtømmes og udflyder« er angivet, at ansvarsreglerne omfatter såvel de tilfælde, hvor olien bevidst udtømmes fra skibet, som de tilfælde, hvor olien f. eks. som følge af en kollision flyder ud fra skibet.

Det er som nævnt i bestemmelsen alene rimelige forholdsregler, der tages, *efter* at den pågældende hændelse er indtruffet, som ejeren af skibet er forpligtet at dække udgifterne til. Rimeligheden af forholdsreglerne må vurderes konkret på grundlag af forholdene på det tidspunkt, hvor de pågældende forholdsregler blev taget.

Af lovtekniske grunde benyttes ordet »skade« til at dække ordene i den engelske konventionstekst: »loss or damage«, hvilket svarer til den terminologi, man har benyttet i sølovens 10. kapitel, hvor man har indarbejdet konventionen fra 1957 om begrænsning af reder-

ansvar. I øvrigt omfatter ansvarskonventionen alene de anførte forureningsskader og f. eks. ikke brand- eller eksplosionsskader. Udgifter til forholdsregler, der tages for at afværge eller begrænse sådanne skader, falder derfor udenfor konventionens og dermed lovudkastets område. Endvidere vil forureningsskader, der rammer ting eller personer om bord på skibet, falde udenfor reglerens anvendelsesområde.

Endelig defineres skib som omfattende også andet fartøj, der er indrettet til transport af olie i bulk. Man har herved i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. I, 1, villet angive, at betegnelsen skib her benyttes i en noget videre forstand end ellers indenfor sølovgivningen. F. eks. vil en plasticbeholder, en såkaldt »søpølse«, der benyttes til transport af olie, være omfattet af reglerne. Derimod vil rørledninger og andre ikke flydende indretninger samt boreplatforme, hvad enten de er stationære eller ej, falde udenfor reglerne.

Stk. 2 angiver, hvad der forstås ved olie og gengiver her ansvarskonventionens art I, 5, der alene omfatter de såkaldte bestandige olier i modsætning til f. eks. de lettere petroleumsprodukter, som benzin, parafin, nafta, lettere fyrringsolier o. lign., som fordamper forholdsvis hurtigt, og derfor ikke indebærer de samme muligheder for forurening, som den bestandige olie.

Stk. 5 fastslår i overensstemmelse med ansvarskonventionens art I, 3, hvad der forstås ved skibets ejer, idet ansvaret påhviler denne efter stk. 1. Er der tale om et registreret skib, er ejeren den, der til skibsregistret er anmeldt som ejer uden hensyn til, hvem der i øvrigt civilretligt må anses for ejer af skibet. Såfremt skibet ikke er registreret i noget lands skibsregister, må man finde frem til den faktiske ejer. Såfremt der er tale om visse statsejede skibe, indeholder bestemmelsen en særregel, der fastsætter, at såfremt sådanne skibe benyttes af et selskab, der i den pågældende stat er registreret som skibets bruger, betragtes selskabet som skibets ejer, hvilket f. eks. kan være aktuelt ved østeuropæiske skibe.

Stk. 4 fastsætter i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. III, 1, hvem der er ansvarlig ved en række af hændelser, der har samme oprindelse. Af hensyn til de problemer, der kan opstå, såfremt der efter den første hændelse er sket ændringer i ejerforholdene, skibet er f. eks. overtaget af forsikringsselskabet, er det bestemt, at ansvaret påhviler den,

som på tidspunktet for den første af disse hændelser var ejer af skibet.

Afgørelsen af, om en hændelse skal betragtes som en ny hændelse eller som en del af en række hændelser med den samme oprindelse, kan i det konkrete tilfælde være vanskelig at træffe. Dette spørgsmål har ikke alene betydning for, hvem der må anses for ansvarlig, men også for begrænsningsbeløbet, jfr. udkastets § 270 samt for bestemmelserne om forældelse, jfr. udkastets § 292. Domstolene må i sådanne grænsetilfælde foretage en konkret vurdering af skadeårsagerne i hvert enkelt tilfælde udfra adækvans og kausalitetsbetragtninger.

Til § 268.

Som nævnt i bemærkningerne til udkastets § 267 påhviler der ejeren et objektivt ansvar for olieforureningsskader. Denne regel suppleres i nærværende bestemmelse af en regel om visse tilfælde af ansvarsfritagelse samt om tilfælde af skadelidtes egenskyld.

Stk. 1 fastsætter under pkt a), i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. II, 2, a, ansvarsfritagelse, når skaden skyldes krigshandlinger, krigslignende handlinger, borgerkrig eller oprør. Krigshandlingen må her være den direkte årsag. Hvor dette ikke er tilfældet, og der alene er tale om en indirekte årsag, må ejeren være ansvarlig. Dernæst er ejeren ansvarsfri, såfremt skaden skyldes en naturbegivenhed af en betydelig størrelse, som ikke kunne forventes på det pågældende sted på det konkrete tidspunkt.

I de to følgende punkter b) og c) kræves det yderligere, at skaden i sin helhed er forårsaget af de nævnte begivenheder, nemlig typisk sabotage, fejl eller forsømmelser fra myndigheders side med hensyn til at vedligeholde fyr o. lign. hjælpemidler for navigeringen. Dette medfører, at såfremt skaden alene delvis er forårsaget af de under b) og c) nævnte begivenheder, er ejeren dog ansvarlig. Er skaden derimod delvis forårsaget ved sabotage, delvis ved fejl som nævnt fra myndighedernes side, er ejeren ansvarsfri. Tilsvarende vil være tilfældet, såfremt skaden delvis skyldes sabotage, men i øvrigt er forårsaget af en krigshandling.

Specielt hvad hjælpemidler til navigeringen angår, er det klart, at dette må omfatte sømærker af enhver slags. Spørgsmålet, om det også omfatter søkort, står åbent.

Bevisbyrden for, at de ansvarsfritagende be-
givenheder foreligger, påhviler ejeren.

Stk. 2, der gengiver ansvarskonventionens
art. III, 3, indeholder en bestemmelse om,
at ejerens ansvar kan nedsættes eller helt bort-
falde, hvor han beviser, at skadelidte forsæt-
ligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

Ansvarskonventionens art. IV indeholder en
bestemmelse vedrørende skade, der skyldes, at
olie udflyder eller udtømmes fra flere skibe,
uden at skaden kan henføres til et bestemt
skib. I så fald vil ejerne af alle de implicerede
skibe være solidarisk ansvarlige for skaden,
medmindre en eller flere af disse er fritaget
for ansvar efter de i udkastets § 268 anførte
bestemmelser, jfr. ansvarskonventionens art.
III. Det er ikke fundet nødvendigt at medtage
en bestemmelse i lovudkastet svarende til art.
IV, da en regel om solidarisk hæftelse i det
nævnte tilfælde efter dansk ret vil følge af
almindelige erstatningsretlige principper.

Til § 269.

Stk. 1 fastsætter i overensstemmelse med
ansvarskonventionens art. 111,4, 1. pkt., at krav
om erstatning for skade eller tab som nævnt
i udkastets § 267 alene kan rejses efter re-
glerne i nærværende kapitel. Denne bestem-
melse omfatter foruden skade, der er opstået
i Danmark, også skader, som opstår i andre
konventionsstater, jfr. lovudkastets § 282, stk.
1, om bestemmelsernes anvendelsesområde. Det
følger endvidere af sidstnævnte bestemmelse,
at krav om erstatning for skade opstået i en
anden konventionsstat alene kan gøres gæl-
dende i Danmark, når dette er i overensstem-
melse med de i udkastets § 279 fastsatte vær-
netingsbestemmelser. Såfremt der derimod er tale
om skader, der ikke er omfattet af lovudka-
stets bestemmelser, f. eks. olieskader i en ikke-
konventionsstat, eller skader forårsaget af
bunkersolie fra skibe, der ikke transporterer
olie i bulk som last, står skadelidte frit med
hensyn til at søge erstatning på grundlag af
almindelige erstatningsretlige regler.

Stk. 2. I de følgende stykker 2-4 kanaliseres
ansvaret til ejeren, således at skadelidte af-
skæres fra at gøre erstatningsansvar gældende
mod visse nærmere angivne personer i overens-
stemmelse med ansvarskonventionens art. III,
4, 2. pkt., der benytter terminologien »servants
or agents of the owner«. Fortolkningen af

denne bestemmelse i ansvarskonventionen har
været indgående drøftet under de nordiske
forhandlinger, og der har været enighed om,
at man under hensyn til de synspunkter, der
ligger til grund for konventionsbestemmelsen,
måtte være berettiget til at udvide kanalise-
ringssystemet til at omfatte ikke blot den per-
sonkreds, der er nævnt i sølovens § 233, men
også de i § 241 nævnte, d.v.s. skibets reder
eller disponent, hvor denne ikke er ejer af ski-
bet, befragteren og i tilslutning hertil ejer
eller modtager af lasten samt i øvrigt nogen,
som udfører arbejde i skibets tjeneste.

Stk. 3. Der har endvidere under de nordiske
drøftelser været enighed om også, at lade kana-
liseringsbestemmelsen omfatte bjærgeren, hvor
olie udtømmes eller udflyder, mens skibet eller
dets last bjærges eller forsøges bjærget. Dette
skyldes, at et bjærgningsfartøj uden en sådan
bestemmelse ville kunne gøres ansvarlig for
olieskader, der opstod under en bjærgning.
Hvis f. eks. et tankskib grundstøder, vil det
ofte være nødvendigt at losse olien eller en del
deraf fra det grundstødte skib over i nogle
lægtare for at få skibet af grunden, hvilket kan
medføre, at der udflyder olie. For at sikre sig
mod et sådant ansvar ville bjærgeren kræve
garantier af havaristen om at blive holdt ska-
desløs, hvorved megen kostbar tid ville gå til
spilde og bjærgningsarbejdet forsinkes. Det er
endvidere oplyst, at det næppe vil være muligt
for bjærgningssselskaberne at tegne forsikring
mod et sådant ansvar, hvorfor man fra bjær-
gningssselskabernes internationale organisation
(International Salvage Union) har ladet forstå,
at organisationens medlemmer kan blive nødt
til at nægte at medvirke ved bjærgning af tank-
skibe, såfremt spørgsmålet om bjærgernes an-
svar ikke finder en rimelig løsning. Da man
må anse det for at være af den største betyd-
ning, at bjærgning af havarerede eller grund-
stødte tankskibe sker så hurtigt og effektivt
som muligt, så olieskader begrænses mest mu-
ligt, har man derfor medtaget bjærgeren her.
Tilsvarende synspunkter ligger bag, at man
har medtaget personer, der for al afværge eller
begrænse skade tager de i § 267 nævnte for-
holdsregler.

Som en begrænsning i denne kanalisering
har man dog anført, at ansvar kan gøres gæl-
dende, såfremt bjærgningen eller de nævnte
forholdsregler udføres i strid med et forbud
udstedt af en offentlig myndighed, eller så-
fremt det udføres af andre end en offentlig

myndighed i strid med et udtrykkeligt og befojet forbud af skibets eller lastens ejer. Sidstnævnte begrænsning har sin parallel i sølovens § 224, stk. 2, hvor den, der deltager i en bjærgning mod et udtrykkeligt og befojet forbud af den, der har befalingen om bord, ikke har krav på bjærgeløn. På grund af ladningsejers centrale stilling i forbindelse med olie-laster er det fundet naturligt at medtage denne. De eventuelle konfliktproblemer, der måtte kunne opstå mellem skibet og lastens ejer, må i det konkrete tilfælde vurderes ud fra, om et forbud har været befojet. Et forbud fra en offentlig myndighed må i denne forbindelse have udtrykkelig lovhjemmel eller bygge på en nødretsbetragtning.

Efter *stk. 4* omfatter kanaliseringen endvidere den, der er ansat hos skibets ejer samt hos de i *stk. 2* og *3* nævnte personer. De, som f. eks. er ansat hos ladningsejeren eller bjærgeren, vil herefter være omfattet af kanaliseringen i samme omfang som deres arbejdsgiver.

I *stk. 5* er indføjet en bestemmelse om ejers adgang til regres for den erstatning, han har måttet betale for olieskader. Hovedreglen efter denne regresbestemmelse er, at ejeren i overensstemmelse med almindelige erstatningsretlige principper har regres mod den, som ellers -uanset kanaliseringsreglen - ville have været ansvarlig for skaden. For så vidt angår de persongrupper, der er nævnt i *stk. 3* og *4*, samt skibets lodser, er der imidlertid tale om en begrænsning i regresadgangen, som kun skal kunne finde sted, såfremt de pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Ansvarskonventionen har om regresspørgsmålet alene en bestemmelse i art. III, 5, der udtrykkeligt anfører, at konventionen ikke får indflydelse på ejerens ret til regres mod tredje-mand, hvorfor de kontraherende stater må stå frit overfor at regulere dette spørgsmål. [Imidlertid indeholder art. III, 4, som nævnt ovenfor ad *stk. 2* en bestemmelse om, at krav om erstatning ikke kan rejses mod personer, som er ansat i ejerens tjeneste eller mod ejerens agenter, hverken i henhold til konventionen eller på andet grundlag, hvilket kunne synes at afskære en regresregel som foreslået.

Spørgsmålet har været indgående drøftet såvel under de nordiske forhandlinger som med repræsentanter fra andre lande, der påtænker at ratificere konventionen, og det har været den almindelige opfattelse, at der hverken i konventionen eller i dens forarbejder er klare

holdepunkter for, at konventionen regulerer regresadgangen.

Såfremt man i konsekvens heraf helt undlod at anføre noget om regresadgangen i lovudkastet, ville ejeren herefter have en almindelig adgang til regres over for skadevolderen. Imidlertid har man af sociale grunde fundet, at en sådan regresadgang alene skal kunne udnyttes overfor de ansatte hos skibets eller lastens ejer samt overfor lodser, hvor de pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Når denne begrænsning også udvides til bjærgeren og den, der tager forholdsregler med henblik på at afværge eller begrænse en skade, samt de, der er ansat hos de pågældende, skyldes dette, at man i modsat fald ville gøre formålet med bestemmelserne om ansvarskanalisering, for så vidt angår disse persongrupper, illusorisk.

Til § 270.

I denne bestemmelse gengives ansvarskonventionens regler om ansvarsbegrænsning.

I medfør af *stk. 1* kan ejeren begrænse sit ansvar for hver begivenhed til 2.000 francs pr. ton af skibets drægtighed, idet dog det samlede erstatningsansvar ikke i noget tilfælde kan overstige 210 mill. francs. Ved franc forstås en møntenhed, som består af 65 Vi milligram guld af ni hundrede tusindedels finhed, den såkaldte Poincaré-franc, der for tiden svarer til 0,502708 danske kroner. Poincaré-francen er som bekendt ikke nogen national møntenhed, men anvendes som regneenhed i en række internationale søretskonventioner, jfr. f. eks. sølovens § 235 om begrænsning af rederes ansvar. Efter sidstnævnte bestemmelse er rederens ansvar ved tingsskader begrænset til 1.000 francs pr. ton af skibets drægtighed for hver begivenhed.

De i ansvarskonventionen fastsatte begræsningsbeløb skal alene benyttes til at dække ansvaret for olieskader, der til gengæld ikke kan gøres gældende imod det i sølovens § 235 fastsatte begræsningsbeløb. Ansvar for andre skader, der opstår i forbindelse med en olieskade, er begrænset efter sølovens § 235. Der er således tale om en væsentlig forøgelse af ejerens totale ansvar for skader.

Det anførte maksimum på 210 mill. francs medfører, at begræsningsbeløbet pr. ton for skibe med over 105.000 ansvarstons bliver mindre end 2.000 francs.

Som nævnt i bemærkningerne til udkastets

§ 267, stk. 4, omfatter de i nærværende bestemmelse anførte begrænsninger ansvaret for en hændelse eller en række af hændelser, der har samme oprindelse. Afgørelsen af, om en hændelse må betragtes som en isoleret hændelse eller som en del af en række af hændelser, vil få betydning for fastsættelsen af ansvarsbegrænsningsbeløbet, idet der afhængig af rettens vurdering i den konkrete sag enten kan blive tale om, at ejeren må hæfte med det fulde begrænsningsbeløb for hver af de pågældende hændelser eller med et enkelt begrænsningsbeløb for en række af sammenhængende hændelser.

Såfremt det skib, der har forvoldt skaden, er registreret i en stat, der alene har ratificeret konventionen om begrænsning af rederes ansvar fra 1957, men ikke konventionen om ansvar for olieskader, vil ejeren normalt alene hæfte efter 1957-konventionen, jfr. i øvrigt bemærkningerne til lovudkastets § 284.

I stk. 2 har man svarende til reglen i sølovens § 234, stk. 2, 2. pkt., om begrænsning af rederansvaret indføjet en bestemmelse om, at ejeren ikke kan begrænse sit ansvar, såfremt der er tale om egen fejl, medmindre han gjorde tjeneste som fører eller besætningsmedlem, og fejlen er begået i denne hans egenskab. Den sidstnævnte undtagelse fra hovedreglen om, at ejeren ikke kan begrænse sit ansvar ved egen fejl, findes ikke i ansvarskonventionens art. V, 2. Imidlertid har der under de nordiske drøftelser været enighed om, at en rimelig fortolkning af ansvarskonventionen, hvor art. V, 2, skal sammenholdes med art. III, 4, der fastsætter, at erstatningsansvar ikke kan gøres gældende mod personer, der er ansat i ejerens tjeneste, må føre til, at ejeren skal have ret til at begrænse sit ansvar, når fejlen er sket i hans egenskab af skibsfører eller medlem af mandskabet.

Bevisbyrden for, at der foreligger egenskyld, vil, da konventionen ikke har nogen bestemmelse herom i overensstemmelse med almindelige retsprincipper, påhvile den, der påstår, at der er tale om egen fejl på ejerens side.

I stk. 3 er det fastsat, at ejerens begrænsningsret ikke omfatter renter og sagsomkostninger. Da ansvarskonventionen ikke indeholder nogen bestemmelse om dette spørgsmål, har man på samme måde som i sølovens § 234, stk. 3, i rederbegrænsningskapitlet (jfr. sølovsudvalgets 1. betænkning 315/1962, s. 24) fundet det hensigtsmæssigt at have en udtrykkelig regel her-

om. Det kan nemlig ved fordeling af begrænsningsbeløbet have stor praktisk betydning, at man ikke behøver at regne med renter og fordringer.

Stk. 4 indeholder en definition af henholdsvis franc gennem en henvisning til sølovens § 235 og af begrebet skibets drægtighed. Specielt vedrørende problemerne omkring omregning af Poincaré-francs kan henvises til skrivelse fra Danmarks Nationalbank af 20. september 1973, der er gengivet som *bilag 5*.

Til §271.

Denne bestemmelse indeholder de i ansvarskonventionens art. V, 3-8, anførte regler om oprettelse og fordeling af en begrænsningsfond.

Stk. 1 gengiver ansvarskonventionens art. V, 3, hvorefter det er en forudsætning for ejerens adgang til at begrænse sit ansvar, jfr. udkastets § 270, at han opretter en begrænsningsfond svarende til det fulde begrænsningsbeløb. Ifølge konventionen skal fonden oprettes ved en domstol eller anden kompetent myndighed i den stat, hvor erstatningssagen er anlagt i overensstemmelse med konventionens jurisdiktionsbestemmelser i art. IX. Er sag rejst flere steder, herunder i flere lande, tilkommer valget af stedet for fondens oprettelse ejeren. Det er ved indarbejdelsen af denne bestemmelse fundet naturligt her i landet at gøre domstolene til kompetent myndighed.

Ved fondens oprettelse skal domstolen påse, at det nødvendige beløb enten deponeres, eller at ejeren stiller fornøden sikkerhed herfor. Som det vil fremgå af udkastets § 276, kan dette f.eks. ske ved, at ejerens forsikringsgiver afgiver en garantierklæring til domstolen, hvilket antagelig vil være den mest anvendte fremgangsmåde.

Er der tale om et kendt forsikringselskab, bør retten godkende en sådan erklæring, medmindre særlige forhold måtte tale imod dette. I andre tilfælde bør retten foretage de nødvendige undersøgelser med henblik på en vurdering af, om garantistilleren vil kunne opfylde den pågældende forpligtelse.

Såfremt der deponeres i kontanter, må retten sørge for en sikker anbringelse af disse, og eventuelle renter må tilfalde ejeren.

Det fastsættes endvidere, at fonden skal fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller

række af begivenheder, der har samme oprindelse.

Det vil imidlertid ofte tage lang tid, førend man har en fuldstændig oversigt over omfanget af de olieskader, der er forårsaget af en bestemt begivenhed, således at begrænsningsfonden kan fordeles, og da konventionen ikke indeholder regler om præklusion, vil domstolene være meget forsigtige med at udbetale delvis erstatning. Man har derfor under de nordiske forhandlinger drøftet spørgsmålet om at indsætte en præklusionsbestemmelse i forbindelse med en regel om begrænsningssøgsmål, hvilket man ikke finder ville være i strid med ansvarskonventionen. Man har fra norsk side her bl. a. henvist til de tilsvarende regler i begrænsningskapitlet §§ 239 og 240, hvor de nordiske sølove dog ikke er helt enslydende.

Resultatet af disse drøftelser er blevet en bestemmelse i *stk. 2*, hvorefter ejeren eller en skadelidt, når fonden er oprettet, kan rejse krav om dens fordeling. Dette vil give domstolen mulighed for på en hurtig og effektiv måde at foretage en opgørelse over størrelsen af de krav, der vil blive rejst, og samtidig sikre de skadelidte en hurtigere udbetaling af erstatningen. Domstolen skal i så fald, såfremt forældelse ikke er indtrådt, jfr. udkastets § 292, opfordre eventuelle fordringshavere til at anmelde deres krav for domstolen inden en vis frist, der ikke må være mindre end 6 måneder. Indkaldelsen skal ske ved indrykkelse i Statstidende og de lokale dagblade i de af olieskaden ramte områder og på tilsvarende måde i andre konventionsstater, hvor tab, skade eller udgifter kan være opstået. Domstolen skal endvidere ved anbefalet brev underrette alle kendte fordringshavere, som ejeren må give domstolen underretning om ved fondens oprettelse. Uanset det fastsatte proklama bør fordringshavere, som hverken har eller burde have haft kendskab til indkaldelsen, ikke afskæres fra at anmelde krav. Tilsvarende må gælde for krav, der først opstår efter fristens udløb. Retten bør undersøge, om der er anledning til at forvente flere end de anmeldte krav og i så fald tilbageholde et beløb til dækning af sådanne krav. Dette vil specielt kunne tænkes, hvor f. eks. et tankskib går ned med olie-lasten om bord, eller såfremt det ikke har været muligt at indkalde fordringshavere i andre konventionsstater.

Den omstændighed, at en skadelidt anmelder sit krav og den antagelige størrelse af dette

inden proklamaets udløb ved den domstol, hvor fonden er oprettet, vil dog ikke være til hinder for, at den skadelidte søger at fremme sit erstatningskrav ved en anden domstol, der er kompetent efter ansvarskonventionen. Fondens oprettelse begrænser ikke konventionens kompetenceregler, således som de for danske domstoles vedkommende finder udtryk i udkastets § 279. Det er dog en betingelse for at få andel i fonden, at krav anmeldes ved den domstol, hvor fonden er oprettet indenfor den angivne frist. Udbetaling kan finde sted a conto, men endelig udbetaling kan først ske, når verserende retssager er afgjort.

Efter *stk. 3* har ejeren eller andre, som har betalt erstatning til en skadelidt, ret til at indtræde i skadelidtes ret mod fonden. Han kan i så fald ved fondens fordeling kræve, at der bliver taget hensyn til sådanne krav, som om de var rejst af skadelidte selv. Mens ansvarskonventionens art. V, 5, alene giver ejeren og hans folk denne adgang til at gøre krav gældende mod fonden, åbner art. V, 6, mulighed for i national lovgivning at give andre personer, der har betalt erstatning til en skadelidt, denne ret, hvilket man her har udnyttet. For fremtidige krav kan retten beslutte at reservere et beløb, således at ejeren eller andre, som har betalt erstatning til en skadelidt, får mulighed for at gøre krav gældende mod fonden.

Har ejeren overfor skadelidte ved udbetaling af erstatning udnyttet sine muligheder for ansvarsbegrænsning, må han alligevel kunne anmelde det fulde krav mod fonden, idet han dog aldrig kan få udbetalt mere fra fonden, end han har ydet i erstatning.

Stk. 4 indeholder en regel, der på lignende måde som *stk. 3* giver ejeren adgang til at anmelde krav mod fonden for udgifter, han har afholdt med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i § 267, således at disse krav konkurrerer på lige fod med andre krav mod fonden. Det må være en forudsætning, at de nævnte forholdsregler er taget, efter at den ansvarsbetingende hændelse er indtruffet, jfr. udkastets § 267, *stk. 1*.

Af *stk. 5* fremgår det, at oprettelsen af en begrænsningsfond i en anden konventionsstat, der har domstolskompetence ifølge regler svarende til dem, der gælder om danske domstoles kompetence i udkastets § 279, og hvor retssager er anlagt imod skibets ejer, får virkning for alle fordringshavere, også de danske, som

derfor ikke kan kræve, at et fond oprettes i Danmark for at skulle respektere ansvarsbegrænsningen.

Til § 272.

Denne bestemmelse indeholder i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. VI bestemmelser om de retsvirkninger, der er en følge af oprettelsen af en begrænsningsfond.

Af *stk. 1* fremgår det, at såfremt en ejer, der har ret til at begrænse sit ansvar, har oprettet en begrænsningsfond, kan der ikke gøres arrest eller udlæg i anden ejendom, som tilhører ejeren, eller udøves andre rettigheder herover til dækning af krav, som kan gøres gældende mod fonden.

Er der foretaget arrest i skib eller anden ejendom, som tilhører ejeren, skal arresten ophæves, og såfremt ejeren har stillet sikkerhed for at undgå en arrest, skal sikkerheden tilbagebetales.

Efter *stk. 2* finder bestemmelserne i *stk. 1* også anvendelse, når ejeren har oprettet en begrænsningsfond i en anden konventionsstat, såfremt fordringshaveren har adgang til den domstol eller anden myndighed, der administrerer fonden, og denne faktisk er tilgængelig for ham. Dette må ses som et krav om, at det ikke blot teoretisk, men også i praksis skal være muligt for fordringshaveren at opnå betaling for et krav, som er anerkendt ved dom afsagt af en domstol med kompetence i medfør af ansvarskonventionens art. IX. Det må endvidere være en forudsætning, at lovgivningen i den pågældende konventionsstat tillader at rejse sag om fordeling af fonden.

Er der derfor i en konkret sag tale om skader i flere konventionsstater, herunder i Danmark, vil en dansk skadelidt ikke kunne søge dækning i skadevolderens eventuelle ejendom her i landet eller kræve skibet arresteret, såfremt ejeren i overensstemmelse med konventionens regler har oprettet en begrænsningsfond i en af de øvrige berørte konventionsstater. Er der derimod tillige tale om skader i en ikke-konventionsstat, kan man ikke regne med, at oprettelsen af en begrænsningsfond i en konventionsstat får nogen betydning i den berørte ikke-konventionsstat, ligesom man ikke kan regne med, at ejeren vil have mulighed for at begrænse sit ansvar i overensstemmelse med udkastets § 270 i en sådan stat. Oprettelsen af en fond i en sådan stat er også uden betydning her i landet.

Såfremt det under retsforfølgningen gøres gældende, at en begrænsningsfond oprettet i henhold til *stk. 1* eller *stk. 2* ikke er tilstrækkelig stor eller i øvrigt ikke opfylder konventionens eller lovens krav, eller det gøres gældende, at ejeren i henhold til § 270, *stk. 2*, ikke har ret til at begrænse sit ansvar, må fogden og domstolene tage stilling hertil efter de almindelige regler om behandling af indsigelser under en fogedsag.

De følgende bestemmelser gengiver ansvarskonventionens art. VII om forsikringspligt, certifikater m. v., hvor lovudkastet alene indeholder de mere generelle regler, mens det i øvrigt overlades til handelsministeren at udforme de nærmere forskrifter i form af en bekendtgørelse.

Til § 273.

Stk. 1, der gengiver ansvarskonventionens art. VII, 1, omhandler kravene til danske skibe. Her skal ejeren af skibe, der medfører over 2.000 tons olie i bulk som last, tegne og opretholde en forsikring eller stille anden garanti, som dækker hans ansvar for de af konventionen omfattede olieskader. Den stillede sikkerhed kan f. eks. have form af en bankgaranti eller et certifikat udstedt af den internationale erstatningsfond, jfr. fondskonventionens art. 5, 2.

I 2. pkt. er det i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. VII, 10, fastsat, at skibe, der ikke er i besiddelse af gyldigt certifikat, ikke må benyttes.

Stk. 2 fastsætter i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. VII, 11, at de i *stk. 1* stillede krav vedrørende forsikring m.v. for så vidt angår danske skibe også skal gælde for udenlandske skibe. Der må her sondres mellem skibe, der er hjemmehørende i en konventionsstat, og skibe fra ikke-konventionsstater. Skibe fra konventionsstater skal have det i ansvarskonventionens art. VII, 2. fastsatte certifikat, som bekræfter, at der foreligger en godkendt forsikring eller anden garanti.

Stk. 3 fastsætter i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. VII, 12, en særegel om forsikring m. v. for statsskibe med de undtagelser, der følger af lovudkastets § 283. Disse kan i stedet for de i udkastets § 273 anførte forsikringer eller garantier være udstyret med et certifikat, hvori den kompetente myndighed dels bekræfter, at skibet er statsejet, dels at dets ansvar efter konventionen er dækket. Om

ansvarsbestemmelsernes anvendelse på stats-skibe henvises til udkastets § 283.

Til § 274.

Efter denne bestemmelse gives der handelsministeren bemyndigelse til i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. VII at fastsætte de mere detaljerede regler i form af en bekendtgørelse om de i § 273 nævnte forsikringer, garantier og certifikater.

For skibe fra lande, der har ratificeret konventionen om rederansvarsbegrænsning fra 1957, men ikke ansvarskonventionen, vil der alene kunne stilles krav om en forsikring, der dækker skibets ansvar efter 1957-konventionen, jfr. nærmere herom ved bemærkningerne ad udkastets § 284.

Til § 275.

Efter denne bestemmelse kan skibstilsynet eller andre myndigheder, som af handelsministeren måtte være bemyndiget hertil, nægte skibe, som ikke er udstyret med den i lovudkastets § 273 påbudte forsikring eller garanti eller med det i § 274 påbudte certifikat, adgang til eller forbyde det at forlade dansk havn eller anden laste- og losseplads i Danmark eller på dansk kontinentalsokkel eller påbyde, at det bliver losset eller forhalet.

Kontrollen med alle skibe, der medfører over 2.000 tons olie i bulk som last, der anløber eller forlader dansk havn m. v., må varetages af de myndigheder, der i forvejen fører kontrol med skibe, der anløber og forlader dansk havn, d. v. s. direktoratet for statens skibstilsyn, toldvæsenet og havnemyndighederne, der f. eks. påser, at skibet er forsynet med de fornødne certifikater i overensstemmelse med bl. a. den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv til søs fra 1960. Ikke mindst kontrollen med skibe fra ikke-konventionsstater vil kunne volde problemer, når man i det konkrete tilfælde skal vurdere værdien af en udenlandsk forsikringspolice. Udvalget regner dog med, at forsikring mod ansvar for olieskader vil blive tegnet i en P.&I.-klub (Protection and Indemnity Insurance), hvor man almindeligvis tegner ansvarsforsikring i forbindelse med drift af skibe. Såfremt dette bliver tilfældet, må man kunne påregne, at klubberne vil udstede en attest eller lignende, der viser, at skibet har den nødvendige forsikring, svarende til det system, man har haft ved ansvarsforsikring af biler,

der skal køre i udlandet, de såkaldte »grønne kort«.

Til § 276.

Stk. 1 gengiver ansvarskonventionens art. VII, 8, der giver skadelidte adgang til at rejse krav om erstatning for olieskader direkte mod forsikringsgiveren eller den, der har stillet sikkerhed for ejerens erstatningsansvar. Af lovtekniske grunde benyttes ordet »forsikringsgiveren« som omfattende såvel assurandøren som den, der har stillet sikkerhed.

Denne adgang til at sagsøge forsikringsgiveren direkte, der kun i begrænset omfang kendes i Danmark, men som synes mere udbredt i udlandet, er naturlig, hvor man ved en lovpligtig forsikring tilsligter at sikre skadelidte dækning for sit tab, uanset skadevolderens manglende betalingsevne. Den kan også have betydning, hvor den ansvarlige ejer har sin bopæl i en ikke-konventionsstat, hvor det kan være vanskeligt at forkynde en stævning.

Uanset om ejeren selv har udvist fejl eller forsømmelse, vil forsikringsgiveren kunne påberåbe sig bestemmelserne om ansvarsbegrænsning i medfør af udkastets § 270. Forsikringsgiverens ansvar vil dog aldrig kunne overstige de i § 270 anførte begrænsningsbeløb, og han vil derfor også kunne begrænse sit ansvar, for så vidt angår de i udkastets § 270, stk. 3, nævnte beløb vedrørende renter og sagsomkostninger, hvor ejeren hæfter ubegrænset.

Forsikringsgiveren vil endvidere kunne påberåbe sig de bestemmelser om ansvarsfritagelse, jfr. lovudkastets § 268, som ejeren selv kunne have gjort gældende. Ansvarskonventionens art. VII, 8, nævner endvidere, at fritagelsesgrunde, der er begrundet i ejerens konkurs eller likvidation, ikke skal kunne gøres gældende af forsikringsgiveren. Da ejerens fritagelsesgrunde er udtømmende opregnet i §268, og da konkurs ikke ville være en fritagelsesgrund efter almindelige erstatningsretlige principper her i landet, har man fundet det overflødigt at medtage dette.

Forsikringsgiveren vil dog ikke overfor skadelidte kunne påberåbe sig særlige ansvarsfritagelsesklausuler i forsikringsaftalen f. eks. om, at forsikringsgiveren er fritaget for ansvar, såfremt ejeren har handlet uagtsomt. Sådanne forbehold forekommer ofte i de ansvarsforsikringer, som rederen tegner, de såkaldte P.&I.-forsikringer. Men da ejerens forsikring, jfr. udkastets §§ 273 og 274, skal dække hele hans

ansvar efter ansvarskonventionen, vil et sådant forbehold ikke kunne godkendes.

Forsikringsgiveren er dog fri for ansvar, såfremt ejeren forsætligt har forårsaget skaden. I så fald må skadelidte rejse erstatningsspørgsmål direkte mod ejeren selv. Såfremt ejeren ikke er i stand til at betale, vil skadelidte kunne få udbetalt erstatning fra den internationale erstatningsfond, når fondskonventionen er trådt i kraft.

Det fremgår af ansvarskonventionens art. VII, 8, sidste pkt., at »The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings«. Selv om det ikke er helt klart, hvorledes denne konventionsbestemmelse skal fortolkes, må det efter udvalgets opfattelse være den naturlige forståelse af bestemmelsen, at den sagsøgte forsikringsgiver skal have adgang til i sagen mod ham at inddrage de krav, som han, såfremt han taber sagen, vil gøre gældende mod ejeren.

Stk. 2 giver i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. V, 11, forsikringsgiveren adgang til at oprette en begrænsningsfond med samme virkning, som var den oprettet af ejeren selv, uanset om skaden skyldes ejerens egen fejl eller forsømmelse. I de tilfælde, hvor ejeren som nævnt ovenfor hæfter uden begrænsning, kan skadelidte holde sig til denne for krav, som ikke dækkes af fonden.

En forsikringsgiver kan, uanset om krav om erstatning er rejst mod denne eller ej, oprette en begrænsningsfond. Når forsikringsgiveren har oprettet en fond, må ejeren herved have opfyldt det i udkastets § 271, stk. 1, 1. pkt., anførte krav om oprettelse af en fond, og denne oprettelse vil herefter få den i udkastets § 272 anførte virkning.

Til §277.

Som nævnt i de indledende bemærkninger foreslår udvalget, at den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening (fondskonventionen), hvis formål er at udbetale erstatning for olieforureningsskader i medlemsstaterne i tillæg til den erstatning, skadelidte kan få i kraft af ansvarskonventionen, ikke indarbejdes i søloven, men sættes i kraft her i riget, idet handelsministeren foranlediger, at den bekendtgøres i dens franske og engelske originaltekst samt i dansk oversættelse. En bestemmelse herom er indsat i *stk. 1*. De af fondskonventionens bestemmelser, som vil få direkte anvendelse i Danmark, er i første

række de, der regulerer enkeltpersoners rettigheder og pligter over for fonden, f. eks. skadelidtes ret til erstatning efter art. 4 og ejerens og hans forsikringsgivers ret til refusion efter art. 5. Enkelte af konventionens bestemmelser kræver dog visse udfyldende regler, og disse er indarbejdet i nærværende lovudkast om bidrag til fonden, udkastets § 278 og visse processuelle bestemmelser, udkastets §§ 279-281 og forældelsesreglerne i udkastets § 292. Der kan om konventionens indhold i øvrigt henvises til den danske delegations beretning fra den diplomatiske konference i 1971 i Bruxelles, se *bilag 4*.

I *stk. 2* er indsat en bestemmelse om fondens regresret. Efter fondskonventionens art. 9, 1, indtræder fonden, når den har udbetalt erstatning, i modtagerens ret overfor ejeren eller hans forsikringsgiver efter ansvarskonventionen. Bestemmelsen vil, da den forudsætter, at ejeren eller forsikringsgiveren hæfter i medfør af ansvarskonventionen, hovedsagelig finde anvendelse, når fonden har udbetalt erstatning på grund af ejerens eller forsikringsgiverens insolvens. I medfør af art. 9,2, skal fonden mindst have den samme adgang til regres som skadelidtes forsikringsselskab ville have haft i medfør af den i øvrigt gældende lovgivning, såfremt det havde udbetalt erstatning ved en olieskade. Da konventionen ikke i øvrigt regulerer spørgsmålet om fondens regresret, må dette være overladt til den nationale lovgivning.

Efter dansk ret reguleres en forsikringsgivers adgang til regres af § 25 i lov om forsikringsaftaler, hvorfor man i *stk. 2* har indsat en henvisning til denne bestemmelse. Da man endvidere har fundet, at fonden ikke bør have en videregående adgang til regres mod andre, end ejeren selv ville have haft, er der ligeledes foretaget en henvisning til udkastets § 269, hvor ejerens regresret er reguleret i *stk. 5*.

Til § 278.

Denne regel, der gengiver fondskonventionens art. 10, indeholder bestemmelser om bidragspligt til fonden og i forbindelse hermed pligt til at give oplysninger om, hvor meget olie der er modtaget samt en regel om tavshedspligt.

Efter *stk. 1* påhviler det den, der i danske havne eller olieterminaler pr. år modtager mere end 150.000 tons bidragspligtig olie, at betale bidrag til fonden. Ved olie forstås her,

jfr. fondskonventionens art. 1,3, råolie, tunge brændselsolier samt tunge destillater, men ikke hvalolie, som i ansvarskonventionens art. I, 5, der er gengivet i udkastets § 267, stk. 2.

Ved opgørelsen af modtaget olie medregnes ikke alene olie, som er modtaget i danske havne eller olieterminaler efter en søtransport, men også olie, som efter en søtransport er udlosset i en ikke-konventionsstat, og derfra er videretransporteret til Danmark på anden måde end ad søvejen uden omlastning i modtagelsesanlæg i en konventionsstat. Sådan olie skal kun medtages i beregningerne første gang den modtages i en konventionsstat. Såfremt olien senere på ny transporteres ad søvejen, skal den dog på ny medregnes.

Hovedprincippet er således, at alene olie, der transporteres ad søvejen, skal bidrage til fonden, men uanset om der er tale om en international transport eller ej. Således vil olie, der transporteres mellem havne eller olieterminaler i Danmark, skulle bidrage til fonden, såfremt den pågældende modtager mere end 150.000 tons olie som nævnt pr. år. Endvidere bliver olien bidragspligtig hvergang den modtages efter en søtransport, idet der netop ved havneanløb er en særlig stor forureningsrisiko. Dette vil medføre, at f. eks. råolie, der først udlosses i Stignæs for senere at blive transporteret videre ad søvejen til København, må anses for at være modtaget begge steder.

Den, som modtager mindre end i alt 150.000 tons bidragspligtig olie pr. år, er efter fondskonventionen ikke forpligtet til at betale bidrag til fonden. Dette skyldes, at man ikke har ønsket at ville pålægge fonden at inddrive en række mindre beløb fra et meget stort antal personer. På den anden side udelukker konventionen ikke, at også modtagere af mindre end 150.000 tons olie pr. år skal betale bidrag, og man har i udvalget drøftet, om det ville være rimeligt at fastsætte en lavere grænse end 150.000 tons pr. år. Ud fra konkurrencemæssige betragtninger kunne måske noget tale for dette. Da man herved gik ud over konventionens bestemmelser, måtte sådanne bidrag imidlertid indgå i en dansk fond, der selv måtte fastsætte bidragenes størrelse og sørge for inddrivelsen og tage stilling til eventuel udbetaling af erstatning, hvilket antagelig vil medføre store administrative problemer.

For at sikre, at afgiftspligten ikke omgås ved dannelse af en række selskaber, som importerer mindre end 150.000 tons olie pr. år, inde-

holder fondskonventionens art. 10, 2, som der er henvist til i nærværende bestemmelse, en særlig »koncern-bestemmelse«, der skulle modvirke dette, og som overlader det til medlemsstaterne at afgøre, om der i det konkrete tilfælde er tale om et sådant interessefællesskab, at der foreligger bidragspligt. Efter fondskonventionens art. 15,2-6, skal medlemsstaterne hvert år til fonden fremsende oplysninger om de bidragspligtige oliemodtagere i Danmark. I forbindelse med udarbejdelsen af denne liste må det offentlige foretage en vurdering af, om der er tale om en bidragspligtig oliemodtager. Dette spørgsmål må efter udvalgets opfattelse normalt afgøres på grundlag af de i § 2 i lov om aktieselskaber (nr. 370 af 13. juni 1973) og § 2 i lov om anpartsselskaber (nr. 371 af 13. juni 1973) anførte definitioner af moder- og datterselskaber samt af koncerner.

I *stk. 2* er modtaget en bestemmelse om oliemodtagernes pligt til at give de oplysninger, der er en forudsætning for, at det offentlige kan udarbejde den i bemærkningerne til *stk. 1* nævnte liste over bidragspligtige oliemodtagere i Danmark efter fondskonventionens art. 15,2.

Da de nævnte oplysninger kan indeholde forretningshemmeligheder, er der i *stk. 3* indsat en bestemmelse om tavshedspligt.

Til § 279.

Bestemmelsen, der gengiver ansvarskonventionens art. IX, 1 og 3, samt i sidste *stk.* fondskonventionens art. 7, 1, regulerer danske domstoles internationale kompetence ved søgsmål mod et skibs ejer, hans forsikringsgiver eller den internationale erstatningsfond samt ved søgsmål om fordeling af en begrænsningsfond. Ved søgsmål mod andre regulerer nærværende bestemmelse ikke domstolenes kompetence. Bestemmelsen må sammenholdes med udkastets § 269, der afskærer søgsmål mod visse personer. Bestemmelsen er ufravigelig, og der er således ikke adgang for parterne til at aftale værneting i modstrid med bestemmelsen.

Hovedprincippet, der er gengivet i *stk. 1*, er, at søgsmål om erstatning for olieskader kan alene rejses for dansk domstol, såfremt skaden er opstået på dansk territorium, herunder dansk territorialfarvand, eller der er taget forholdsregler uden for dansk territorium, f. eks. på det åbne hav eller på en anden stats territorium, for at afværge eller begrænse skade på dansk territorium.

Stk. 2 bygger på konventionens regel om, at

alle krav, som har deres oprindelse i en og samme begivenhed, der har foranlediget olie-skader i flere lande, skal kunne pådømmes i en og samme konventionsstat, forudsat at den er kompetent efter hovedreglen i stk. 1. Sag efter stk. 2 vil kunne rejses her, selv om der ikke er rejst sag efter stk. 1, når blot betingelserne for at rejse en sådan sag foreligger.

Stk. 3 regulerer den internationale kompetence ved søgsmål om fordeling af en begrænsningsfond. Her kan søgsmål kun rejses ved dansk domstol, når fonden er oprettet ved dansk domstol.

Efter stk. 4, der gengiver fondskonventionens art. 7, 1 og 3, er det fastsat, at de domstole, der, jfr. stk. 1 og 2, er kompetente efter ansvarskonventionens bestemmelser herom i forholdet til den for skaden ansvarlige, også er kompetente i en sag mod fonden, dog kun dersom sag i anledning af samme skade mod skibets ejer eller forsikringsgiveren ikke er rejst i en anden konventionsstat.

Til § 280.

Stk. 1 indeholder en værnetingsbestemmelse for de tilfælde, hvor dansk domstol er kompetent i henhold til udkastets § 279. Hovedreglen er herefter, at man skal følge retsplejelovens regler herom. Foruden retsplejelovens § 235 om sagsøgtes hjemtings kompetence, kan formentlig retsplejelovens § 244 anvendes, der hjemler kompetence for retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er sket. Endelig kan retsplejelovens § 248, stk. 2, om godsværneting anvendes. Men såfremt ingen ret er kompetent ifølge retsplejelovens regler, er værnetinget København.

Efter stk. 2 skal sager om fordeling af en begrænsningsfond anlægges, hvor fonden er oprettet.

Stk. 3 regulerer, hvor sag mod den internationale erstatningsfond skal anlægges, nemlig ved den ret, hvor sag efter udkastets § 271, stk. 1, er eller kunne have været anlagt.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse, der giver den internationale erstatningsfond ret til at indtræde som hovedintervenient i sager, der er anlagt mod ejeren eller hans forsikringsgiver. Dommen får i så fald bindende virkning for fonden i den forstand, at den ikke skal kunne bestride, hvad der er fundet bevist i den pågældende sag.

Efter stk. 5 kan parterne i en sådan sag

endvidere adcitere, d.v.s. proces tilvarsle, fonden med samme retsvirkning som nævnt i bemærkningerne til stk. 3.

Er fonden derimod ikke af egen drift indtrådt som part i sagen, eller har parterne ikke eller ikke i så god tid, at fonden effektivt har kunnet varetage sine interesser, adciteret fonden, er retsafgørelsen uden virkning for fonden.

Til §281.

Denne bestemmelse, der gengiver ansvarskonventionens art. X og fondskonventionens art. 8, indeholder regler om udenlandske dommes retskraft og eksigibilitet, d.v.s. i hvilket omfang de kan fuldbyrdes her i landet, dels domme afsagt mod ejeren og hans forsikringsgiver, stk. 1, dels domme afsagt mod den internationale fond, stk. 2. Hovedprincippet er, at domme, der er afsagt af en ifølge de to konventioner kompetent domstol, skal anerkendes af andre konventionsstater og kunne fuldbyrdes der, når de kan fuldbyrdes i den stat, hvor de er afsagt. Den stat, hvor dommen ønskes fuldbyrdet, kan stille formelle krav til fuldbyrdelsesproceduren, men kan ikke tage sagens realiteter op på ny. Eksekutionskraften gælder dog naturligvis med det forbehold, der følger af, at alle krav skal have forholdsmæssig dækning, hvor ansvarsbegrænsningsreglerne, jfr. udkastets § 270, medfører, at der ikke kan gives fuld dækning. Har ejeren således oprettet en begrænsningsfond, kan erstatningskravet alene fuldbyrdes i fonden, og forsikringshaveren må tåle en forholdsmæssig reduktion af sit krav, såfremt de samlede krav overstiger begrænsningsbeløbet.

Det er endvidere efter konventionerne en betingelse for fuldbyrdelse i andre konventionsstater, at dommen ikke er opnået ved svig, eller at sagsøgte ikke har fået et rimeligt varsel. I stedet for at gengive disse to undtagelser har man i udvalget overvejet at medtage en almindelig ordre public-bestemmelse svarende til § 223 a i retsplejeloven, hvorefter det er en betingelse for fuldbyrdelse af udenlandske domme her i landet, at anerkendelsen af dommen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden. Da dette princip vil gælde, hvad enten det anføres eller ej, er man under de nordiske drøftelser blevet enige om ikke at anføre noget herom i lovteksten og altså også at undlade at gengive konventionens mere begrænsede ordre public-regel. Selve

fuldbyrdelsen må ske efter retsplejelovens regler, jfr. § 479.

Til § 282.

Denne bestemmelse giver regler om anvendelsesområdet og gengiver ansvarskonventionens art. II.

Ifølge bestemmelsen finder en række regler, nemlig §§ 267-272, 276 og 279-281, anvendelse på skade, som er opstået ved, at olie udtømmes eller udflyder fra et skib, der transporterer olie i bulk som last, såfremt skaden er opstået her i riget eller i en anden stat, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen.

De nævnte bestemmelser finder endvidere anvendelse på udgifter, som forårsages af forholdsregler, der tages med henblik på at afværge eller begrænse sådan skade i Danmark eller en anden konventionsstat uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er taget. Dette vil således omfatte forholdsregler taget på det åbne hav eller på en anden konventionsstats område, og der er ikke noget krav om, at der skal være forvoldt skade på en konventionsstats område.

De bestemmelser, der ikke er taget med i opregningen, er dels reglerne om forsikringspligt §§ 273-275, dels reglerne om den internationale erstatningsfond §§ 277-278, hvoraf de førstnævnte selv indeholder bestemmelser om deres anvendelsesområde, mens anvendelsesområdet vedrørende de sidstnævnte om erstatningsfonden reguleres af bestemmelserne i fondskonventionen, der, jfr. udkastets § 277, indkorporeres i dansk ret.

Reglerne i § 282 skal forstås således, at de ikke blot fastsætter reglernes anvendelsesområde, men også gælder som lovvalgsregler. Når sag om olieansvar rejses ved dansk domstol, skal disse regler anvendes, uanset om skaden er opstået i Danmark eller i udlandet, og uanset hvad dansk international privatret i øvrigt ville føre til. Kun hvis det er en følge af lovudkastets § 282, at ansvarsreglerne ikke finder anvendelse, kan der blive tale om på grundlag af almindelige internationalt privatrete regler at undersøge, om der efter det ifølge disse regler anvendelige retssystem kan blive tale om ansvar. Hvis således sagen vedrører skade i en fremmed stat, som ikke er tilsluttet konventionen, kan det tænkes, at dens regler om ansvar finder anvendelse. Det følger da imidlertid af sølovens § 242, at de

almindelige danske ansvarsbegrænsningsregler skal anvendes.

Det har inden for udvalget været drøftet at udvide anvendelsesområdet for de strengere ansvarsregler, således at det objektive ansvar også fandt anvendelse for olieskader her i riget fra tankskibe i ballast og tørlastskibe. Spørgsmålet har været genstand for drøftelser mellem de nordiske lande, og de norske og svenske lovudkast går ind for en sådan udvidelse.

Udvalgets flertal har ikke kunnet tiltræde en sådan udvidelse.

Bruxelles-konventionen af 1969 er resultatet af langvarige og indgående drøftelser, og når konventionen ikke har medtaget tankskibe i ballast og tørlastskibe, men har begrænset sig til skibe, der på det pågældende tidspunkt transporterer olie i bulk som last, bor man efter flertallets opfattelse allerede af den grund ikke gå videre end konventionen.

Udvalgets flertal henviser også til, at mens konventionen efter sin opbygning regulerer de ansvarsspørgsmål, der vil kunne opstå ved større forureningsskader forbundet med søværts transport af olie, og gennemfører afgifter på olieimport til at sikre betalingen heraf, vedrører den foreslåede udvidelse et helt andet forhold, nemlig skade fra olie, der anvendes som fremdriftsmiddel. Det er efter flertallets opfattelse urimeligt for disse forhold at pålægge objektivi ansvar, som i øvrigt er ukendt i den søretslike lovgivning. Man henviser til lige til, at et sådant objektivi ansvar vil kunne påberåbes over for dansk skibsfart i lignende tilfælde uden for riget og vil kunne etablere et uheldigt præcedens i de fremtidige drøftelser om internationale søretslike konventioner.

Tre medlemmer af flertallet, *E. Behrendt-Poulsen, Bent Nebelong og H. Witt*, har ønsket at tilføje, at de ikke kan gå ind for en udvidelse af det objektive ansvar til at omfatte også tankskibe i ballast og tørlastskibe. Spørgsmålet om, hvorvidt man på det nye retsområde, forureningsbekæmpelse, i et vist omfang bør acceptere objektivi ansvar for forureningsskader, må finde sin afgørelse i en bredere sammenhæng.

De af konventionsreglerne omfattede skader kan med en vis ret karakteriseres som katastrofer og det dermed sammenhængende ansvar som katastrofeansvar beslægtet med de i nogle retsforfatninger kendte regler om ansvar for »farlig bedrift«. Konventionens ansvarsområde er så vidtgående, at skader, der ikke kan sidestilles med de forureningskatastrofer, der

er den historiske baggrund for konventionen, er omfattet af det objektive ansvar. Den konventions- eller lovgivningsteknik, der herved af retstekniske grunde er bragt i anvendelse - vid udstrækning af det objektive ansvarsområde for at sikre, at det kommer til at omfatte alle i betragtning kommende risici - kan ikke med nogen rimelighed tjene som en retspolitisk argumentation for en yderligere udvidelse af området for det objektive ansvar.

Man er endvidere ikke enig i den vurdering, at en yderligere udvidelse af området for det objektive ansvar skulle være nødvendiggjort af praktiske erfaringer med hensyn til udfaldet af bevisbedømmelsen i hidtil forekommende sager. Man vil i realiteten ved at følge de øvrige skandinaviske lande inddrage væsentlige områder under objektivt ansvar, uden at hidtidige erfaringer fra en lang årrække tilsiger dette; det må herved erindres, at anvendelsen af olie som drivkraft har været kendt i årtier, og at først det sidste decenniums eksplosive udvikling i antal og størrelse af olielasterne har skabt behov for lovændring.

Et mindretal bestående af *V. Ditlev Larsen, E. Lysgaard, Allan Philip og Hans Topsøe-Jensen*, der tiltræder en udvidelse af området for det objektive ansvar, stiller følgende forslag til formulering af en ny § 282, stk. 2:

»Stk. 2. Endvidere finder bestemmelserne i §§ 267 og 268 tilsvarende anvendelse i alle tilfælde, hvor der her i riget er opstået skade ved forurening forårsaget af olie som nævnt i § 267, stk. 2, som udtømmes eller udflyder fra skib, uanset om skibet transporterer olie i bulk som last, eller hvor der er taget forholdsregler for at afværge eller begrænse skade på dansk territorium.«

Mindretallet lægger vægt på, at lovforslaget ved en sådan tilføjelse vil komme på linie med de norske og svenske lovforslag. Ansvarskonventionen er ikke til hinder for en sådan skærpelse af de nugældende ansvarsregler. Konventionens strenge ansvarsregler har deres begrundelse i, at olie om bord i skibe indebærer en stor forureningsfare, og i behovet for at sikre de skadelidte den bedst mulige erstatning samt i de vanskeligheder, skadelidte almindeligvis vil have ved at bevise, at olieskade skyldes fejl eller forsømmelse.

De synspunkter, der ligger bag de strenge ansvarsregler, har lige stor gyldighed ved fastsættelsen af ansvarsregler for tankskibe i ballast og torlastskibe, hvor alene mængden af

bunkersolie ofte vil have en sådan størrelse, at dette svarer til lasten på et mindre tankskib. Derimod vil rørledninger og andre ikke flydende indretninger samt boreplatforme, hvad enten de er stationære eller ej, falde uden for reglerne.

Når man udover ansvarsreglerne har medtaget de særlige ansvarsfritagelsesgrunde efter udkastets § 268, skyldes dette, at man ikke ønsker at pålægge de nævnte skibe et strengere ansvar end de af konventionen direkte omfattede skibe. Det særlige ansvar er endvidere indskrænket til alene at omfatte olieskader, som opstår her i riget, samt forholdsregler, der tages for at afværge eller begrænse sådan skade. Man har således ikke fundet grundlag for i en dansk lov at pålægge et objektivt ansvar for skader, som opstår i udlandet.

Hvad de særlige begrænsningsbeløb angår, er det mindretallets opfattelse, at man ikke, uden at det ville stride imod Danmarks forpligtelser efter konventionen om begrænsning af rederes ansvar, ville kunne fastsætte særlige regler om forhøjet begrænsningsbeløb og om oprettelse af begrænsningsfond for tørlastskibe og tankskibe i ballast. Begrænsningen af disse skibes ansvar for skade af enhver art, herunder olieskade, vil derfor fortsat være 1000 francs pr. tons svarende til ca. 500 d. kr., jfr. sølovens § 235. Da sådanne skibe ikke ville have adgang til refusion fra den internationale oliefond, ville en forhøjelse også medføre, at disse skibe fik en større økonomisk forpligtelse end tankskibene.

Uanset at man uden at komme i strid med ansvarskonventionen kunne udvide forsikringspligten til skibe, der medfører mindre end 2000 tons olie i bulk som last, jfr. udkastets § 274, har man dog fundet det mest praktisk at bevare konventionens regel her, dels fordi en udvidelse ville medføre meget store administrative kontrolproblemer, dels fordi de virkelige alvorlige olieskader som oftest skyldes udflydning fra de større skibe.

Når de særlige kanaliseringsregler i udkastets § 269 ikke er medtaget her, skyldes dette, at disse regler har en nær sammenhæng med den særlige forsikringspligt og det høje begrænsningsbeløb, der heller ikke er medtaget i nærværende bestemmelse.

Sammenfattende kan det anføres, at man ved den foreslåede regel, for så vidt angår tankskibe i ballast og tørlastskibe, indfører den stramning i forhold til de gældende regler,

at de, for så vidt angår olieskader, bliver ansvarlige på objektivt grundlag - dog med de særlige ansvarsfrigagelsesgrunde - men at dette ansvar fortsat vil være begrænset i medfør af sølovens § 235 til ca. 500 kr. pr. ton samt være begrænset til skader, der opstår her i riget.

Til § 283.

Ansvarskonventionens art. XI, 1, der er gengivet i 1.pkt., fastsætter, at konventionens bestemmelser ikke finder anvendelse på krigsskibe eller andre statsskibe, som udelukkende anvendes i statsligt ikke-kommercielt øjemed.

Spørgsmålet om, hvilke ansvarsregler der skal gælde for krigsskibe og andre statsskibe, der anvendes i egentlig statsligt øjemed, kan dog ikke anses for reguleret af konventionen og må derfor være overladt til de kontraherende staters nationale lovgivning, idet dog sådanne regler ikke må være i strid med de folkeretslige forpligtelser, som i øvrigt påhviler Danmark.

I denne sammenhæng kan specielt henvises til konventionen om immunitet for statsskibe fra 1926, der er tiltrådt af Danmark og gennemført ved lov nr. 198 af 16. maj 1950 om fremmede statsskibe m.v. Uanset en forskel i definitionerne på statsskibe i ansvarskonventionens art. XI, 1 og 1926-konventionens art. 3 må det være de samme skibe, der er tale om i de to konventioner. Efter 1926-konventionen kan krigsskibe og de nævnte andre statsskibe ikke gøres til genstand for udlæg, udpantning, arrest eller anden retslig tilbageholdelse. Sager vedrørende sådanne skibe kan alene rejses ved en kompetent domstol i den stat, som ejer eller benytter skibet.

Som anført foran er formålet med de foreslåede bestemmelser at sikre de skadelidte erstatning for olieskader. Dette formål tilsiger, at disse regler også bør gælde for krigsskibe m.v., dersom olieudflydning fra sådanne skibe medfører skader her i landet, eller der tages forholdsregler for at afværge eller begrænse sådanne skader. Udvalget har derfor på linie med de øvrige nordiske lovudkast stillet forslag om, at ansvarsbestemmelserne finder anvendelse på krigsskibe og de nævnte statsskibe. Herefter vil bestemmelserne i hvert fald finde anvendelse på olieskader forårsaget af danske krigsskibe her i landet. Hvad angår udenlandske krigsskibe, er det nok tvivlsomt, om der her i landet vil kunne anlægges sag

mod sådanne skibe, jfr. § 2 i den ovennævnte lov om fremmede statsskibe. I sådanne tilfælde må erstatningsspørgsmålet finde sin løsning gennem forhandlinger med den pågældende fremmede stat. Det vil i så fald være en fordel for eventuelle danske skadelidende at kunne henvise til, at selv udenlandske statsskibe er underkastet lovens regler om objektivt ansvar for olieskader i Danmark. Det er i øvrigt et almindeligt internationalt privatretligt princip, at »lex loci delicti«, d.v.s. loven, i det land, hvor skaden er sket, skal anvendes ved afgørelsen af et erstatningsspørgsmål.

Hvad dernæst angår spørgsmålet om, hvorvidt udkastets regler om ansvarsbegrænsning skal gælde for krigsskibe og andre statsskibe, kan henvises til, at sølovens regler om begrænsning af rederes ansvar, der bygger på 1957-konventionen, ikke indeholder bestemmelser der undtager disse skibe. Som det fremgår af retspraksis, jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 1971 s. 737, har man lagt til grund, at sølovens begrænsningsregler også fandt anvendelse på krigsskibe.

Efter udvalgets opfattelse vil det ikke være rimeligt at lade krigsskibe og andre statsskibe, der transporterer olie i bulk som last, have en lavere ansvarsbegrænsning end handelsskibe, og man foreslår derfor, at konventionens regler om ansvarsbegrænsning finder anvendelse på krigsskibe m.v. Da man imidlertid finder det mindre hensigtsmæssigt, at begrænsningsbeløbet skal være forskelligt for de forskellige typer af krigsskibe m.v., foreslås det, at begrænsningsreglerne skal gælde for alle krigsskibe m.v. uden hensyn til, om de transporterer olie i bulk som last. På baggrund af, at man foreslår, at de særlige ansvarsgrænser skal gælde for disse skibe, har man endvidere fundet det rimeligt også at lade bestemmelserne om ansvarskanalisering finde anvendelse her.

Hvad endelig forsikringspligten angår, har man fundet det naturligt at anvende princippet i lovudkastets § 275 også på disse statsskibe. Det er unødvendigt at kræve forsikring af danske krigsskibe m.v., og det ville være i strid med de internationale regler om disse skibes immunitet at forlange det af udenlandske krigsskibe m.v.

Til § 284.

Med henblik på at regulere eventuelle konflikter mellem de i udkastet fastsatte bestemmelser og Danmarks konventionsmæssige for-

pligteiser i øvrigt fastsætter denne bestemmelse, at dette kapitel ikke finder anvendelse, såfremt dette ville stride mod Danmarks konventionsmæssige forpligtelser over for stater, som ikke har tilsluttet sig ansvarskonventionen.

Sådanne konflikter vil ikke kunne opstå i forhold til stater, som har tilsluttet sig ansvarskonventionen, idet art. XII fastsætter, at konventionens regler skal gælde fremfor mulige ældre konventionsbestemmelser. Derimod regulerer denne konventionsbestemmelse ikke forholdet til stater, som ikke har tilsluttet sig ansvarskonventionen.

Eventuelle sådanne konflikter vil kunne opstå i relation til konventionen om begrænsning af rederes ansvar fra 1957 samt i relation til sammenstødskonventionen fra 1910, der begge er tiltrådt af Danmark og indarbejdet i søloven henholdsvis i kapitel 10 og 8.

1957-konventionen, der for tiden foruden af de nordiske lande er tiltrådt af Algeriet, Fiji, Vesttyskland, Frankrig, Ægypten, England, Ghana, Guyana, Holland, Indien, Iran, Island, Israel, Madagaskar, Mauritius, Polen, Portugal, Schweiz, Singapore, Spanien, Syrien og Zaire, tillader i art. 7 deltagerstaterne at udelukke fra konventionens anvendelse ikke-kontraherende stater samt personer, der ikke er bosat eller har deres hovedforretningssted i en kontraherende stat, og skibe, der ikke fører en kontraherende stats flag. Heraf må formentlig modsætningsvis følge, at hvor både den person, der påberåber sig 1957-konventionens regler, og det skib, vedrørende hvilket de påberåber sig dette, er hjemmehørende i en stat, som har ratificeret 1957-konventionen, men kun den og ikke ansvarskonventionen, vil det være i strid med Danmarks folkeretlige forpligtelser at anvende regler i ansvarskonventionen, der er strengere end 1957-konventionen.

Efter 1957-konventionen er rederens ansvar begrænset til 1000 francs svarende til 500 kr. pr. ton for hver ansvarsbetingende begivenhed for så vidt angår tingsskader.

De tilfælde, i hvilke rederen har adgang til at begrænse sit ansvar - »begrænsningsfeltet« - er angivet i sølovens § 234. Olieskader vil som regel falde inden for dette begrænsningsfelt, og der vil derfor kunne opstå konflikt mellem udkastets regler vedrørende ansvarsbegrænsning ved olieskader, begrænsningsfond, ophævelse af arrest og vedrørende for-

sikringspligtens omfang og Danmarks forpligtelser over for stater, der har tiltrådt 1957-konventionen men ikke ansvarskonventionen. I sådanne tilfælde må 1957-konventionens regler, som de er gengivet i sølovens 10. kapitel, gå forud for ansvarskonventionen.

1957-konventionen indeholder ikke bestemmelser om grundlaget for rederens (ejerens) ansvar, således at konventionsstaterne frit vil kunne indføre regler om objektivt ansvar.

Det kan i øvrigt nævnes, at det er hensigten gennem en ændring af 1957-konventionen at undtage olieskader fra at være omfattet af denne konvention. Arbejdet med en revision af konventionen foregår som nævnt i indledningen for tiden i IMCO, men der kan ikke på nuværende tidspunkt siges noget om, hvornår dette arbejde vil være afsluttet.

1957-konventionens begrænsningsfelt jfr. sølovens § 234, vil dog ikke omfatte alle de skader, som ejeren hæfter for efter ansvarskonventionen, jfr. udkastets § 267. Således vil f. eks. udgifter forårsaget af forholdsregler, der tages for at afværge eller begrænse en skade, ikke være omfattet af begrænsningsfeltet i § 234. For sådanne skader, som falder uden for begrænsningsfeltet, vil ejeren af et »1957-skib« fra en stat, der ikke har tiltrådt 1969-konventionen om ansvar for olieskader, være omfattet af de i udkastet fastsatte regler. Dette vil medføre, at ansvaret kan blive større end for et »1969-skib«. En sammenligning med forholdene i dag viser dog, at de nye bestemmelser i udkastet vil give 1957-ejeren en noget bedre stilling, da han efter de gældende regler vil hæfte ubegrænset for de olieskader, som ikke er omfattet af 1957-konventionen.

Sammenstødskonventionen af 1910 er i dag tiltrådt af ca. 50 stater, herunder de fleste europæiske stater. Af ikke europæiske stater med en vis tanktonnage er konventionen tiltrådt af Argentina, Brasilien og Japan, mens hverken Liberia, Panama eller USA har tiltrådt konventionen. Denne konvention indeholder regler om ansvar for skade, som påføres skib eller gods ved skibssammenstød. Rederen (ejeren) er efter konventionen alene ansvarlig for skade på det andet skib eller dets ladning, såfremt der fra hans skibs side har været udvist uagtsomhed. Det vil derfor være i strid med denne konvention, der som nævnt ovenfor er indarbejdet i sølovens 8. kapitel, om man pålagde ejeren af et »1910-skib«, jfr. herved sammenstødskonventionens art. 11 og 12, fra en

stat, der ikke har tiltrådt ansvarskonventionen, et objektivt ansvar for en skade, der falder ind under 1910-konventionens område. Det vil dog næppe være særlig ofte, at en sådan konflikt kan opstå, idet dette må forudsætte, at olie, der udflyder som følge af sammenstød, medfører forureningsskade på et andet skib eller dets ladning. En sådan situation kan dog tænkes, og i så fald må 1910-konventionens regler gå forud for ansvarskonventionen.

Til § 292.

I denne bestemmelse er indarbejdet forældelsesreglerne fra ansvarskonventionens art. VIII og fondskonventionens art. 6.

Efter *stk. 1* løber der en dobbelt forældelsesfrist, nemlig dels 3 år fra den dag skaden opstod dels 6 år regnet fra tidspunktet for den hændelse, som (senere) forårsagede skaden. 6 års- Fristen løber fra den dag, da hændelsen indtraf. I de tilfælde, hvor skaden er forårsaget af en række af hændelser, der har samme oprindelse, skal 6 års- Fristen regnes fra den dag, da den første af disse hændelser indtraf,

hvilket kan få betydning, hvor der er mulighed for en efterfølgende skade, f. eks. når et skib synker med olien om bord.

Disse forældelsesregler finder anvendelse dels ved de krav, der er nævnt i udkastets § 267, dels ved krav om erstatning eller refusion fra den internationale erstatningsfond. Det foreslås endvidere at lade disse forældelsesregler finde tilsvarende anvendelse på de tilfælde, hvor det er foreslået at lade udkastets bestemmelser finde anvendelse, nemlig udkastets §§ 282, stk. 2, og 283.

Forældelsesfristen afbrydes alene ved sagsanlæg som anført i *stk. 2* og kan ikke suspenderes. Fra denne hovedregel findes dog en enkelt undtagelse, for så vidt angår krav mod den internationale erstatningsfond, hvor en forældelsesfrist også kan afbrydes ved at procestilvarsle fonden i overensstemmelse med udkastets § 280, stk. 5.

1 *stk. 3* gives der ejeren og hans forsikringsgiver en yderligere frist på 6 måneder, som begynder at løbe den dag, ejeren får kendskab til, at et krav mod ham er rejst i medfør af ansvarskonventionen.

Bilag 1.

Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures	International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage	International konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening.
Les Etats parties à la présente Convention, Conscients des risques de pollution que crée le transport maritime internationale des hydrocarbures en vrac, Convaincus de la nécessité de garantir une indemnisation équitable des personnes qui subissent des dommages du fait de pollution résultant de fuites ou de rejets d'hydrocarbures provenant de navires, Désireux d'adopter des règles et des procédures uniformes sur le plan international pour définir les questions de responsabilité et garantir en de telles occasions une réparation équitable,	The States Parties to the present Convention, Conscious of the dangers of pollution posed by the worldwide maritime carriage of oil in bulk, Convinced of the need to ensure that adequate compensation is available to persons who suffer damage caused by pollution resulting from the escape or discharge of oil from ships, Desiring to adopt uniform international rules and procedures for determining questions of liability and providing adequate compensation in such cases,	De stater, som er deltagere i denne konvention , er i erkendelse af de farer for forurening, som den verdensomspændende transport til søs af olie i bulk medfører, i forvisning om nødvendigheden af at sikre, at passende erstatning kan ydes til personer, der lider skade forårsaget af forurening hidrørende fra olie, der udflyder eller udtømmes fra skibe, i ønsket om at tilvejebringe ensartede internationale regler og fremgangsmåder til afgørelse af spørgsmål om erstatningsansvar og for at sikre passende erstatning i sådanne tilfælde
Sont convenus des dispositions suivantes :	Have agreed as follows:	blevet enige om følgende:
<i>Article I</i>	<i>Article J</i>	<i>Artikel. I</i>
Au sens de la présente Convention : 1. « Navire » signifie tout bâtiment de mer ou engin marin, quel qu'il soit, qui transporte effectivement des hydrocarbures en vrac en tant que cargaison. 2. « Personne » signifie toute personne physique ou toute personne morale de droit public ou de droit privé, y compris un Etat et ses subdivisions politiques. 3. « Propriétaire » signifie la personne ou les personnes au nom de laquelle ou desquelles	For the purposes of this Convention: 1. "Ship" means any sea-going vessel and any seaborne craft of any type whatsoever, actually carrying oil in bulk as cargo. 2. "Person" means any individual or partnership or any public or private body, whether corporate or not, including a State or any of its constituent subdivisions. 3. "Owner" means the person or persons registered as the owner of the ship or, in the	1 denne konvention betyder: 1. »Skib«: ethvert søgående fartøj eller anden flydende indretning af en hvilken som helst type, der i det givne tilfælde transporterer olie i bulk som last. 2. »Person«: enhver fysisk person eller sammenslutning af personer eller enhver juridisk person på det offentligretlige eller privatretlige område, herunder medregnet en stat og dens politiske underafdelinger. 3. »Ejer«: den eller de personer, der er registreret som ejer af skibet eller, i mangel af

le navire est immatriculé ou, à défaut d'immatriculation, la personne ou les personnes dont le navire est la propriété. Toutefois, dans le cas de navires qui sont propriété d'un Etat et exploités par une compagnie qui, dans eet Etat, est enregistrée comme étant l'exploitant des navires, l'expression « propriétaire » designe cette compagnie.

4. « Etat d'immatriculation du navire » signifie, à l'égard des navires immatriculés, l'Etat dans lequel le navire a été immatriculé, et à l'égard des navires non immatriculés l'Etat dont le navire bat pavillon.

5. « Hydrocarbures » signifie tous hydrocarbures persistants, notamment le petrole brut, le fuel-oil, l'huile diesel lourde, l'huile de graissage et l'huile de baleine, qu'ils soient transportés à bord d'un navire en tant que cargaison ou dans les soutes de ce navire.

6. « Dommage par pollution » signifie toute perte ou tout dommage extérieur au navire transportant des hydrocarbures cause par une contamination resultant d'une fuite ou de rejet d'hydrocarbures, ou que se produise cette fuite ou ce rejet, et comprend le coût des mesures de sauvegarde et toute perte ou tout dommage causes par lesdites mesures.

7. « Mesures de sauvegarde » signifie toutes mesures raisonnables prises par toute personne après la survenance d'un evenement pour prévenir ou limiter la pollution.

8. « Evenement » signifie tout fait ou tout ensemble de faits ayant la même origine et dont résulte une pollution.

9. « Organisation » signifie l'Organisation intergouverne-

absence of registration, the person or persons owning the ship. However in the case of a ship owned by a State and operated by a company which in that State is registered as the ship's operator, "owner" shall mean such company.

4. "State of the ship's registry" means in relation to registered ships the State of registration of the ship, and in relation to unregistered ships the State whose flag the ship is flying.

5. "Oil" means any persistent oil such as crude oil, fuel oil, heavy diesel oil, lubricating oil and whale oil, whether carried on board a ship as cargo or in the bunkers of such a ship.

6. "Pollution damage" means loss or damage caused outside the ship carrying oil by contamination resulting from the escape or discharge of oil from the ship, wherever such escape or discharge may occur, and includes the costs of preventive measures and further loss or damage caused by preventive measures.

7. "Preventive measures" means any reasonable measures taken by any person after an incident has occurred to prevent or minimize pollution damage.

8. "Incident" means any occurrence, or series of occurrences having the same origin, which causes pollution damage.

9. "Organization" means the

registrering, den eller de personer, der ejer skibet. I tilfælde af, at et skib, der ejes af en stat, bruges af et selskab, som i den pågældende stat er registreret som skibets bruger, skal dog med »ejer« forstås dette selskab.

4. »Skibets registreringsstat«: for registrerede skibe den stat, hvori skibet er registreret, og for uregistrerede skibe den stat, hvis flag skibet forer.

5. »Olie«: enhver bestandig olie, såsom råolie, brændselsolie, tung dieselolie, smøreolie og hvalolie, hvad enten den medtages om bord i skibet som last eller i skibets brændselstank.

6. »Forureningsskade«: tab eller skade forårsaget uden for det skib, som transporterer olie, ved forurening hidrorende fra udflydning eller udtømning af olie fra skibet, uanset hvor sådan udflydning eller udtømning måtte ske, og indbefatter udgifterne ved forebyggende forholdsregler samt yderligere tab eller skade forårsaget af forebyggende forholdsregler.

7. »Forebyggende forholdsregler«: alle rimelige forholdsregler taget af nogen person, efter at en hændelse er indtruffet med det formål at forhindre eller formindske forureningsskade.

8. »Hændelse«: enhver begivenhed eller række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager forureningsskade.

9. »Organisationen«: Den

mentale consultative de la navigation maritime.

Inter-Governmental Maritime Consultative Organization.

mellemstatlige rådgivende Søfartsorganisation.

Article II

La presente Convention s'applique exclusivement aux dommages par pollution survenus sur le territoire y compris la mer territoriale d'un Etat contractant ainsi qu'aux mesures de sauvegarde destinées à éviter ou à réduire de tels dommages.

Article II

This Convention shall apply exclusively to pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a Contracting State and to preventive measures taken to prevent or minimize such damage.

Artikel II

Denne konvention finder udelukkende anvendelse på forureningsskade indtruffet på en kontraherende stats territorium, herunder dens sø-territorium, samt på forebyggende forholdsregler, der er taget for at forhindre eller formindske sådan skade.

Article III

1. Le propriétaire du navire au moment d'un événement, ou, si l'événement consiste en une succession de faits, au moment du premier fait, est responsable de tout dommage par pollution qui résulte d'une fuite ou de rejets d'hydrocarbures de son navire à la suite de l'événement, sauf dans les cas prévus aux paragraphes 2 et 3 du présent article.

2. Le propriétaire n'est pas responsable s'il prouve que le dommage par pollution

a) résulte d'un acte de guerre, d'hostilités, d'une guerre civile, d'une insurrection, ou d'un phénomène naturel de caractère exceptionnel, inévitable et irrésistible, ou

b) résulte en totalité du fait qu'un tiers a délibérément agi ou omis d'agir dans l'intention de causer un dommage, ou

c) résulte en totalité de la négligence ou d'une autre action préjudiciable d'un gouvernement ou autre autorité responsable de l'entretien des feux ou autres aides à la navigation dans l'exercice de cette fonction.

3. Si le propriétaire prouve que le dommage par pollution résulte en totalité ou en partie,

Article III

1. Except as provided in paragraphs 2 and 3 of this Article, the owner of a ship at the time of an incident, or where the incident consists of a series of occurrences at the time of the first such occurrence, shall be liable for any pollution damage caused by oil which has escaped or been discharged from the ship as a result of the incident.

2. No liability for pollution damage shall attach to the owner if he proves that the damage:

(a) resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character, or

(b) was wholly caused by an act or omission done with intent to cause damage by a third party, or

(c) was wholly caused by the negligence or other wrongful act of any Government or other authority responsible for the maintenance of lights or other navigational aids in the exercise of that function.

3. If the owner proves that the pollution damage resulted wholly or partially either from

Artikel III

1. Med de i denne artikels stk. 2 og 3 gjorte undtagelser er den, som på tidspunktet for hændelsen, eller, hvor hændelsen består af en række af begivenheder, på tidspunktet for den første af disse begivenheder var ejer af skibet, ansvarlig for enhver forureningsskade fremkaldt af olie, som er udflydt eller udtømt fra skibet som følge af hændelsen.

2. Ejeren er fritaget for ansvar, såfremt han beviser, at forureningsskaden

a) hidrører fra krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter eller

b) i det hele er forårsaget af en trediemand ved en handling eller en undladelse med den hensigt at forvolde skade, eller

c) i det hele skyldes uagtsomhed eller anden retsstridig handling begået af nogen regering eller anden myndighed med hensyn til vedligeholdelse af fyr eller andre hjælpemidler for navigationen, for hvilke den er ansvarlig.

3. Såfremt ejeren beviser, at forureningsskaden helt eller delvis hidrører enten fra en

soit du fait que la personne qui l'a subi a agi ou omis d'agir dans l'intention de causer un dommage, soit de la negligence de cette personne, le propriétaire peut être exonéré de tout ou partie de sa responsabilité en vers ladite personne.

4. Aucune demande de réparation de dommage par pollution ne peut être formée contre le propriétaire autrement que sur la base de la présente Convention. Aucune demande en indemnisation du chef de pollution, qu'elle soit ou non fondée sur la présente Convention, ne peut être introduite contre les préposés ou mandataires du propriétaire.

5. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux droits de recours du propriétaire contre les tiers.

an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the owner may be exonerated wholly or partially from his liability to such person.

4. No claim for compensation for pollution damage shall be made against the owner otherwise than in accordance with this Convention. No claim for pollution damage under this Convention or otherwise may be made against the servants or agents of the owner.

5. Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse of the owner against third parties.

handling eller undladelse, hvorved skade har været tilsigtet, og som kan henføres til den person, som har lidt skaden, eller fra en af denne person udvist uagtsomhed, kan ejeren fritages helt eller delvis for sit ansvar over for denne person.

4. Krav om erstatning for forureningsskade kan ikke rejses mod ejeren på anden måde end efter denne konvention.

Krav om erstatning for forureningsskade kan ikke rejses mod personer, som er ansat i ejerens tjeneste, eller ejerens agenter, hverken i henhold til denne konvention eller på andet grundlag.

5. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke afskære ejerens ret til regres mod tredie-mand.

Article IV

Lorsque des fuites ou des rejets se sont produits sur plus d'un navire et qu'un dommage par pollution en résulte, les propriétaires de tous les navires en cause sont, sous réserve des dispositions prévues à l'article III, solidairement responsables pour la totalité du dommage qui n'est pas raisonnablement divisible.

Article IV

When oil has escaped or has been discharged from two or more ships, and pollution damage results therefrom, the owners of all the ships concerned, unless exonerated under Article III, shall be jointly and severally liable for all such damage which is not reasonably separable.

Artikel IV

I tilfælde, hvor olie er udflydt eller udtømt fra to eller flere skibe med forureningsskade til følge, er ejerne af de pågældende skibe, medmindre de er fritaget for ansvar ifølge bestemmelserne i artikel III, solidarisk ansvarlige for al sådan skade, som ikke med rimelighed kan henføres til et bestemt skib.

Article V

1. Le propriétaire d'un navire est en droit de limiter sa responsabilité aux termes de la présente Convention à un montant total par événement de 2 000 francs par tonneau de jauge du navire. Toutefois ce montant total ne peut en aucun cas excéder 210 millions de francs.

2. Si l'événement est cause par une faute personnelle du propriétaire, ce dernier n'est pas

Article V

1. The owner of a ship shall be entitled to limit his liability under this Convention in respect of any one incident to an aggregate amount of 2,000 francs for each ton of the ship's tonnage. However, this aggregate amount shall not in any event exceed 210 million francs.

2. If the incident occurred as a result of the actual fault or privity of the owner, he

Artikel V

1. Ejeren af et skib har ret til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention for hver enkelt hændelse til et samlet beløb af 2.000 francs pr. ton af skibets drægtighed. Dette samlede beløb kan dog ikke i noget tilfælde overstige 210 mill. francs.

2. Såfremt hændelsen er indtruffet som følge af ejerens egen fejl eller forsømmelse, er

recevable à se prévaloir de la limitation prévue au paragraphe 1 du présent article.

3. Pour bénéficier de la limitation prévue au paragraphe 1 du présent article, le propriétaire doit constituer un fonds s'élevant à la limite de sa responsabilité auprès du tribunal ou de toute autre autorité compétente de l'un quelconque des Etats contractants ou une action est engagée en vertu de l'article IX. Ce fonds peut être constitué soit par le dépôt de la somme, soit par la présentation d'une garantie bancaire ou de toute autre garantie acceptable admise par la législation de l'Etat contractant sur le territoire duquel le fonds est constitué, et jugée satisfaisante par le tribunal ou toute autre autorité compétente.

4. La distribution du fonds entre les créanciers s'effectue proportionnellement aux montants des créances admises.

5. Si, avant la distribution du fonds, le propriétaire, son préposé ou son mandataire, ou toute personne qui lui fournit l'assurance ou autre garantie financière a, à la suite de l'événement, versé une indemnité pour dommage par pollution, cette personne est subrogée, à concurrence du montant qu'elle a payé, aux droits que la personne indemnisée aurait eus aux termes de la présente Convention.

6. Le droit de subrogation prévu au paragraphe 5 du présent article peut être exercé par une personne autre que celles qui y sont mentionnées en ce qui concerne toute somme qu'elle aurait versée pour réparer le dommage par pollution, sous réserve qu'une telle subrogation soit autorisée par la loi nationale applicable.

shall not be entitled to avail himself of the limitation provided in paragraph 1 of this Article.

3. For the purpose of availing himself of the benefit of limitation provided for in paragraph 1 of this Article the owner shall constitute a fund for the total sum representing the limit of his liability with the Court or other competent authority of any one of the Contracting States in which action is brought under Article IX. The fund can be constituted either by depositing the sum or by producing a bank guarantee or other guarantee, acceptable under the legislation of the Contracting State where the fund is constituted, and considered to be adequate by the Court or another competent authority.

4. The fund shall be distributed among the claimants in proportion to the amounts of their established claims.

5. If before the fund is distributed the owner or any of his servants or agents or any person providing him insurance or other financial security has as a result of the incident in question, paid compensation for pollution damage, such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

6. The right of subrogation provided for in paragraph 5 of this Article may also be exercised by a person other than those mentioned therein in respect of any amount of compensation for pollution damage which he may have paid but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

¹ han ikke berettiget til at begrænse sit ansvar i henhold til bestemmelserne i denne artikels 1. stykke.

3. For at kunne benytte sig af den ret til begrænsning, som er givet i denne artikels 1. stykke, skal ejeren oprette en fond på et beløb svarende til det fulde begrænsningsbeløb ved en domstol eller anden kompetent myndighed i hvilken som helst af de kontraherende stater, i hvilken sag er rejst i medfør af artikel IX. Fonden kan oprettes enten ved depotering af beløbet eller ved, at der stilles en bankgaranti eller anden garanti, som kan anerkendes efter lovgivningen i den kontraherende stat, hvor fonden er oprettet, og som af domstolen eller anden kompetent myndighed betragtes som tilfredsstillende.

4. Fonden fordeles mellem fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres anerkendte krav.

5. Såfremt ejeren eller nogen, som er ansat i hans tjeneste eller hans agent eller nogen, som har ydet ham forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, som følge af den pågældende hændelse, før fondens fordeling har udbetalt erstatning for forureningsskade, indtræder den pågældende for det beløb, han har betalt, i de retigheder, som i henhold til denne konvention tilkom den person, som har modtaget beløbet.

6. Den i denne artikels stk. 5 omhandlede ret til indtrædelse i skadelidtes ret tilkommer også andre personer end de nævnte med hensyn til ethvert erstatningsbeløb for forureningsskade, som sådanne personer måtte have udbetalt, men kun i det omfang indtrædelsen er hjemlet i vedkommende nationale lovgivning.

7. Lorsque le propriétaire ou toute autre personne établit qu'il pourrait être contraint de payer ultérieurement en tout ou en partie une somme pour laquelle il aurait bénéficié d'une subrogation en vertu du paragraphe 5 ou 6 du présent article si l'indemnité avait été versée avant la distribution du fonds, le tribunal ou autre autorité compétente de l'Etat ou le fonds est constitué peut ordonner qu'une somme suffisante soit provisoirement réservée pour permettre à l'intéressé de faire ultérieurement valoir ses droits sur le fonds.

8. Pour autant qu'elles soient raisonnables, les dépenses encourues et les sacrifices consentis volontairement par le propriétaire aux fins d'éviter ou de réduire une pollution lui confèrent sur le fonds des droits équivalents à ceux des autres créanciers.

9. Le franc mentionné dans cet article est une unité constituée par soixante-cinq milligrammes et demi d'or au titre de neuf cent millièmes de fin. Le montant mentionné au paragraphe 1 du présent article sera converti dans la monnaie nationale de l'Etat dans lequel le fonds doit être constitué; la conversion s'effectuera suivant la valeur officielle de cette monnaie par rapport à l'unité définie ci-dessus à la date de constitution du fonds.

10. Aux fins du présent article, on entend par jauge du navire la jauge nette, augmentée du volume qui, à raison de l'espace occupé par les appareils moteurs, a été déduit de la jauge brute pour déterminer la jauge nette. Lorsqu'il s'agit d'un navire qui ne peut être jaugé conformément aux règles usuel-

7. Where the owner or any other person establishes that he may be compelled to pay at a later date in whole or in part any such amount of compensation, with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation under paragraphs 5 or 6 of this Article, had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

8. Claims in respect of expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall rank equally with other claims against the fund.

9. The franc mentioned in this Article shall be a unit consisting of sixty-five and a half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The amount mentioned in paragraph 1 of this Article shall be converted into the national currency of the State in which the fund is being constituted on the basis of the official value of that currency by reference to the unit defined above on the date of the constitution of the fund.

10. For the purpose of this Article the ship's tonnage shall be the net tonnage of the ship with the addition of the amount deducted from the gross tonnage on account of engine room space for the purpose of ascertaining the net tonnage. In the case of a ship which cannot be measured in

7. Såfremt ejeren eller nogen anden person godtgør, at han på et senere tidspunkt kan blive forpligtet til at betale helt eller delvis et erstatningsbeløb, med hensyn til hvilket han ville have haft ret til indtrædelse i skadelidtes rettigheder i henhold til denne artikels stk. 5 eller 6, såfremt erstatningen var blevet betalt før fondens fordeling, kan domstolen eller anden kompetent myndighed i den stat, hvor fonden er oprettet, bestemme, at der midlertidigt tilbageholdes et beløb, som er tilstrækkeligt til, at den pågældende person på det senere tidspunkt kan gennemføre sit krav mod fonden.

8. Krav, som støttes på rimelige udgifter eller opofrelser, som ejeren frivilligt har påtaget sig for at forhindre eller formindske forureningsskade, er sidestillet med andre krav imod fonden.

9. Ved den i denne artikel omhandlede franc forstås en møntenhed, som består af 65½ milligram guld af ni hundrede tusindedels finhed. Det i denne artikels 1. stykke nævnte beløb skal omregnes til den nationale valuta i den stat, hvori fonden oprettes, på grundlag af denne valutas officielle værdi i forhold til den ovenfor definerede møntenhed på den dag, ejeren har oprettet begrænsningsfondens.

10. Ved anvendelsen af denne artikel skal skibets drægtighed forstås som skibets nettotonnage med tillæg af det rum for maskineriet, der ved beregningen af nettotonnagen er trukket fra bruttotonnagen. Kan et skib ikke måles ved anvendelse af de normale regler om måling af skibe, skal skibets

les de jaugeage, la jauge est réputée égale à 40 pour cent du poids, exprimé en tonnes de 2 240 livres, des hydrocarbures que le navire peut transporter.

11. L'assureur ou toute autre personne dont émane la garantie financière peut constituer un fonds conformément au présent article aux mêmes conditions et avec les mêmes effets que si le fonds était constitué par le propriétaire. Un tel fonds peut être constitué même en cas de faute personnelle du propriétaire mais la constitution ne porte pas atteinte, dans ce cas, aux droits qu'ont les victimes vis-à-vis du propriétaire du navire.

Article VI

1. Lorsque, après l'événement, le propriétaire a constitué un fonds en application de l'article V et est en droit de limiter sa responsabilité,

a) aucun droit à indemnisation pour dommages par pollution résultant de l'événement ne peut être exercé sur d'autres biens du propriétaire,

b) le tribunal ou autre autorité compétente de tout Etat contractant ordonne la libération du navire ou autre bien appartenant au propriétaire, saisi à la suite d'une demande en réparations pour les dommages par pollution causés par le même événement, et agit de même à l'égard de toute caution ou autre garantie déposée en vue d'éviter une telle saisie.

2. Les dispositions précédentes ne s'appliquent toutefois que si le demandeur a accès au tribunal qui contrôle le fonds et si le fonds peut effectivement

be in accordance with the normal rules of tonnage measurement, the ship's tonnage shall be deemed to be 40 per cent of the weight in tons (of 2240 lbs) of oil which the ship is capable of carrying.

11. The insurer or other person providing financial security shall be entitled to constitute a fund in accordance with this Article on the same conditions and having the same effect as if it were constituted by the owner. Such a fund may be constituted even in the event of the actual fault or privity of the owner but its constitution shall in that case not prejudice the rights of any claimant against the owner.

Article VI

1. Where the owner, after an incident, has constituted a fund in accordance with Article V, and is entitled to limit his liability,

(a) no person having a claim for pollution damage arising out of that incident shall be entitled to exercise any right against any other assets of the owner in respect of such claim;

(b) the Court or other competent authority of any Contracting State shall order the release of any ship or other property belonging to the owner which has been arrested in respect of a claim for pollution damage arising out of that incident, and shall similarly release any bail or other security furnished to avoid such arrest.

2. The foregoing shall, however, only apply if the claimant has access to the Court administering the fund and the fund

drægtighed anses at være 40 pct. af vægten i tons (à 2240 lbs) af den olie, som skibet kan laste.

11. Assurandoren eller anden person, som har stillet økonomisk sikkerhed, er berettiget til at oprette en fond i overensstemmelse med denne artikel på samme betingelser og med samme virkning, som om fonden var oprettet af ejeren. En sådan fond kan oprettes også i tilfælde af, at der er udvist fejl eller forsømmelse af ejeren, men i så fald skal dens oprettelse være uden virkning for de rettigheder, som nogen fordringshaver har over for ejeren.

Artikel VI

Har ejeren efter en hændelse oprettet en fond i overensstemmelse med artikel V, og har han ret til at begrænse sit ansvar,

a) kan krav om erstatning for forureningsskade hidrørende fra den pågældende hændelse ikke søges fyldestgjort i ejerens øvrige formue,

b) skal domstolen eller anden kompetent myndighed i en kontraherende stat beordre frigivelse af et skib eller anden ejendom tilhørende ejeren, som er blevet arresteret til sikkerhed for erstatningskrav for forureningsskade forårsaget af denne hændelse, og skal på tilsvarende måde frigive enhver kaution eller anden sikkerhed, der er stillet for at undgå sådan arrest.

2. Foranstående bestemmelser finder dog kun anvendelse, såfremt fordringshaveren har adgang til den domstol, der administrerer fonden, og fonden

etre utilise pour couvrir sa demande.

is actually available in respect of his claim.

faktisk er tilgængelig for hans krav.

Article VII

1. Le propriétaire d'un navire immatriculé dans un Etat contractant et transportant plus de 2 000 tonnes d'hydrocarbures en vrac en tant que cargaison est tenu de souscrire une assurance ou autre garantie financière, teile que cautionnement bancaire ou certificat délivré par un fonds international d'indemnisation, d'un montant fixe par application des limites de responsabilité prévues à Particle V, paragraphe 1, pour couvrir sa responsabilité pour dommage par pollution conformément aux dispositions de la presente Convention.

2. Un certificat attestant qu'une assurance ou garantie financière est en cours de validité conformément aux dispositions de la presente Convention est délivré pour chaque navire. Il est délivré ou vise par Pautorité compétente de l'Etat d'immatriculation qui doit s'assurer que le navire satisfait aux dispositions du paragraphe 1 du present article. Le certificat doit être conforme au modele joint en annexe et comporter les renseignements suivants :

a) nom du navire et port d'immatriculation;

b) nom et lieu du principal etablissement du propriétaire;

c) type de garantie;

d) nom et lieu du principal etablissement de l'assureur ou autre personne accordant la garantie et, le cas échéant, lieu de l'établissement auprès duquel l'assurance ou la garantie a été souscrite;

e) la periode de validité du certificat, qui ne saurait excé-

Article VII

1. The owner of a ship registered in a Contracting State and carrying more than 2,000 tons of oil in bulk as cargo shall be required to maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or a certificate delivered by an international compensation fund, in the sums fixed by applying the limits of liability prescribed in Article V, paragraph 1 to cover his liability for pollution damage under this Convention.

2. A certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship. It shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry after determining that the requirements of paragraph 1 of this Article have been complied with. This certificate shall be in the form of the annexed model and shall contain the following particulars:

(a) name of ship and port of registration;

(b) name and principal place of business of owner;

(c) type of security;

(d) name and principal place of business of insurer or other person giving security and, where appropriate, place of business where the insurance or security is established;

(e) period of validity of certificate which shall not be longer than the period of val-

Artikel VII

1. Til dækning af sit ansvar for forureningsskade i henhold til denne konvention er ejeren af et skib, der er registreret i en kontraherende stat, og som beforder mere end 2.000 tons olie i bulk som last, forpligtet til at have en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, såsom en bankgaranti eller et certifikat udstedt af en international erstatningsfond, på et beløb svarende til de i artikel V, 1. stykke, fastsatte ansvarsgrænser.

2. Til hvert skib udstedes et certifikat til bekræftelse af, at forsikring eller anden økonomisk sikkerhed er i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention. Certifikatet udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat, når denne har forvisset sig om, at kravene i denne artikels 1. stykke er opfyldt. Certifikatet skal være affattet i overensstemmelse med den i tillæget viste model og skal indeholde følgende oplysninger:

a) skibets navn og hjemsted

b) ejerens navn og hovedforretningssæde,

c) sikkerhedens art,

d) navn og hovedforretningssæde for assurandøren eller anden, som har stillet sikkerhed, og i påkommende tilfælde det forretningssted, hvor forsikringen er ydet eller sikkerheden stillet,

e) certifikatets gyldighedsperiode, som ikke må være

der celle de l'assurance ou de la garantie.

3. Le certificat est établi dans la langue ou les langues officielles de l'Etat qui le délivre. Si la langue utilisée n'est ni l'anglais ni le français, le texte comporte une traduction dans l'une de ces langues.

4. Le certificat doit se trouver à bord du navire et une copie doit en être déposée auprès du service qui tient le registre d'immatriculation du navire.

5. Une assurance ou autre garantie financière ne satisfait pas aux dispositions du présent article si elle peut cesser ses effets, pour une raison autre que l'expiration du délai de validité indiqué dans le certificat en application du paragraphe 2 du présent article, avant l'expiration d'un délai de trois mois à compter du jour ou préavis en a été donné à l'autorité citée au paragraphe 4 du présent article, à moins que le certificat n'ait été restitué à cette autorité ou qu'un nouveau certificat valable n'ait été délivré avant la fin de ce délai. Les dispositions qui précèdent s'appliquent également à toute modification de l'assurance ou garantie financière ayant pour effet que celle-ci ne satisfait plus aux dispositions du présent article.

6. L'Etat d'immatriculation détermine les conditions de délivrance et de validité du certificat, sous réserve des dispositions du présent article.

7. Les certificats délivrés ou visés sous la responsabilité d'un Etat contractant sont reconnus par d'autres Etats contractants à toutes les fins de la présente Convention et sont considérés par eux comme ayant la même valeur que les certificats délivrés et visés par eux-mêmes. Un Etat contractant peut à tout

moment de l'assurance ou autre sécurité.

3. The certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is neither English nor French, the text shall include a translation into one of these languages.

4. The certificate shall be carried on board the ship and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry.

5. An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this Article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate under paragraph 2 of this Article, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 4 of this Article, unless the certificate has been surrendered to these authorities or a new certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or security no longer satisfying the requirements of this Article.

6. The State of registry shall, subject to the provisions of this Article, determine the conditions of issue and validity of the certificate.

7. Certificates issued or certified under the authority of a Contracting State shall be accepted by other Contracting States for the purposes of this Convention and shall be regarded by other Contracting States as having the same force as certificates issued or certified by them. A Contracting

længere end gyldighedstiden for forsikringen eller sikkerheden.

3. Certifikatet udfærdiges på det eller de officielle sprog i den udstedende stat. Såfremt det anvendte sprog hverken er engelsk eller fransk, skal teksten indeholde en oversættelse til et af disse sprog.

4. Certifikatet skal medføres om bord i skibet, og en kopi skal deponeres hos skibets registreringsmyndighed.

5. En forsikring eller anden økonomisk sikkerhed opfylder ikke bestemmelse i denne artikel, såfremt den af anden grund end udløbet af den i denne artikels stykke 2 omhandlede gyldighedstid kan ophøre at have gyldighed før udløbet af tre måneder fra den dato, på hvilken meddelelse om dens ophør er givet til den i denne artikels stykke 4 nævnte myndighed, medmindre certifikatet er tilbagegivet til denne myndighed, eller et nyt certifikat er blevet udstedt inden udløbet af den nævnte tidsfrist. De foranstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på enhver ændring, som medfører, at forsikringen eller sikkerheden ikke længere opfylder de i denne artikel indeholdte krav.

6. Registreringsstaten bestemmer under iagttagelse af bestemmelserne i denne artikel betingelserne for certifikats udstedelse og gyldighed.

7. Certifikater, der er udstedt eller bekræftet af myndigheden i en kontraherende stat, skal anerkendes af de andre kontraherende stater for så vidt angår anvendelsen af denne konvention og skal af de andre kontraherende stater anerkendes som havende samme gyldighed som de af dem udstedte eller

moment demander à l'Etat d'immatriculation de procéder à un échange de vues s'il estime que l'assureur ou garant porte sur le certificat n'est pas financièrement capable de faire face aux obligations imposées par la Convention.

8. Toute demande en réparation de dommages dus à la pollution peut être formée directement contre l'assureur ou la personne dont émane la garantie financière couvrant la responsabilité du propriétaire pour les dommages par pollution. Dans un tel cas, le défendeur peut, qu'il y ait eu ou non faute personnelle du propriétaire, se prévaloir des limites de responsabilité prévues à l'article V, paragraphe 1. Le défendeur peut en outre se prévaloir des moyens de défense que le propriétaire serait lui-même fondé à invoquer, excepté ceux tirés de la faillite ou mise en liquidation du propriétaire. Le défendeur peut de surcroît se prévaloir du fait que les dommages par pollution résultent d'une faute intentionnelle du propriétaire lui-même, mais il ne peut se prévaloir d'aucun des autres moyens de défense qu'il aurait pu être fondé à invoquer dans une action intentée par le propriétaire contre lui. Le défendeur peut dans tous les cas obliger le propriétaire à se joindre à la procédure.

9. Tout fonds constitué par une assurance ou autre garantie financière en application du paragraphe 1 du présent article n'est disponible que pour le règlement des indemnités dues en vertu de la présente Convention.

10. Un Etat contractant n'autorise pas un navire soumis aux dispositions du présent article

State may at any time request consultation with the State of a ship's registry should it believe that the insurer or guarantor named in the certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

8. Any claim for compensation for pollution damage may be brought directly against the insurer or other person providing financial security for the owner's liability for pollution damage. In such case the defendant may, irrespective of the actual fault or privity of the owner, avail himself of the limits of liability prescribed in Article V, paragraph 1. He may further avail himself of the defences (other than the bankruptcy or winding up of the owner) which the owner himself would have been entitled to invoke. Furthermore, the defendant may avail himself of the defence that the pollution damage resulted from the wilful misconduct of the owner himself, but the defendant shall not avail himself of any other defence which he might have been entitled to invoke in proceedings brought by the owner against him. The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings.

9. Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 of this Article shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention.

10. A Contracting State shall not permit a ship under its flag to which this Article applies to

bekræftede certifikater. En kontraherende stat kan når som helst udbede sig forhandling med et skibs registreringsstat, såfremt den har formodning om, at den i certifikatet nævnte assurandør eller garant ikke er i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser i henhold til denne konvention.

8. Krav om erstatning for forureningsskade kan rejses direkte over for assurandøren eller anden person, der har ydet økonomisk sikkerhed for ejerens ansvar for forureningsskade. I et sådant tilfælde kan den sagsøgte, uanset om ejeren har gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelse, påberåbe sig de i artikel V, 1. stykke, foreskrevne ansvarsgrænser. Han kan yderligere gøre sådanne indsigelser gældende, som ejeren selv ville have kunnet fremføre, bortset fra sådanne, som grundet på ejerens konkurs eller likvidation. Sagsøgte kan endvidere som fritagelsesgrund anføre, at forureningsskaden skyldes ejerens forsætlige fejl, men han kan ikke benytte andre indsigelser, som han ville have været berettiget til at fremføre i en mod ham af ejeren anlagt sag. Sagsøgte har i alle tilfælde ret til at kræve, at ejeren indtræder i retssagen.

9. Beløb, der hidrører fra forsikring eller anden økonomisk sikkerhed tilvejebragt i overensstemmelse med denne artikels stykke 1, kan udelukkende anvendes til opfyldelse af krav i henhold til denne konvention.

10. En kontraherende stat må ikke tillade, at et skib, der fører dens flag, og på hvilket

et battant son pavillon à commercer si ce navire n'est pas muni d'un certificat délivré en application du paragraphe 2 ou 12 du present article.

11. Sous réserve des dispositions du present article, chaque Etat contractant veille à ce qu'en vertu de sa législation nationale, une assurance ou autre garantie financière correspondant aux exigences du paragraphe 1 du present article couvre tout navire, quel que soit son lieu d'immatriculation, qui entre dans ses ports ou qui les quitte ou qui arrive dans des installations terminales situées au large des cotes dans sa mer territoriale ou qui les quitte, s'il transporte effectivement plus de 2 000 tonnes d'hydrocarbures en vrac en tant que cargaison.

12. Si un navire qui est la propriété de l'Etat n'est pas couvert par une assurance ou autre garantie financière, les dispositions pertinentes du present article ne s'appliquent pas à ce navire. Ce navire doit toutefois être muni d'un certificat délivré par les autorités compétentes de l'Etat d'immatriculation attestant que le navire est la propriété de cet Etat et que sa responsabilité est couverte dans le cadre des limites prévues à l'article V, paragraphe 1. Ce certificat suit d'aussi près que possible le modèle prescrit au paragraphe 2 du present article.

trade unless a certificate has been issued under paragraph 2 or 12 of this Article.

11. Subject to the provisions of this Article, each Contracting State shall ensure, under its national legislation, that insurance or other security to the extent specified in paragraph 1 of this Article is in force in respect of any ship, wherever registered, entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving an off-shore terminal in its territorial sea, if the ship actually carries more than 2,000 tons of oil in bulk as cargo.

12. If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a Contracting State, the provisions of this Article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry stating that the ship is owned by that State and that the ship's liability is covered within the limits prescribed by Article V, paragraph 1. Such a certificate shall follow as closely as practicable the model prescribed by paragraph 2 of this Article.

denne artikel finder anvendelse, bruges til transport, medmindre et certifikat er blevet udstedt i henhold til denne artikels stykke 2 eller 12.

11. Enhver kontraherende stat skal (i sin nationale lovgivning), medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, drage omsorg for, at gyldig forsikring eller anden sikkerhed i det i denne artikels stykke 1 foreskrevne omfang foreligger for ethvert skib, uanset hvor dette er registreret, som indkommer til eller forlader en havn på dens territorium eller indkommer til eller forlader en ikke-landbaseret anløbsplads på dens søterritorium, såfremt skibet i det pågældende tilfælde medfører mere end 2.000 tons olie i bulk som last.

12. Såfremt et skib, der ejes af en kontraherende stat, ikke er dækket af en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, finder bestemmelserne herom i denne artikel ikke anvendelse på et sådant skib. Dog skal skibet være forsynet med et af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat udstedt certifikat til bekræftelse af, at skibet ejes af den pågældende stat, og at dets ansvar er dækket inden for de i artikel V, 1. stykke, foreskrevne grænser. Et sådant certifikat skal i det omfang, det er praktisk muligt, være i overensstemmelse med den i denne artikels stykke 2 foreskrevne model.

Article VIII

Les droits à indemnisation prévus par la presente Convention s'éteignent à défaut d'action en justice intentée en application des dispositions de celle-ci dans les trois ans à compter de la date ou le dom-

Article VIII

Rights of compensation under this Convention shall be extinguished unless an action is brought thereunder within three years from the date when the damage occurred. However, in no case shall an action be

Artikel VIII

Ret til erstatning i henhold til denne konvention bortfalder, medmindre en sag i henhold til konventionens bestemmelser er anlagt inden tre år efter dagen for skadens indtræden. Dog kan en sag i intet

mage est survenu. Néanmoins, aucune action en justice ne peut être intentée après un délai de six ans, à compter de la date ou s'est produit l'événement ayant occasionné le dommage. Lorsque cet événement s'est produit en plusieurs étapes, le délai de six ans court à dater de la première de ces étapes.

brought after six years from the date of the incident which caused the damage. Where this incident consists of a series of occurrences, the six years' period shall run from the date of the first such occurrence.

tilfælde anlægges, når der er forløbet seks år efter den dag, på hvilken den hændelse indtraf, som har forårsaget skaden. Når hændelsen udgøres af en række af begivenheder, regnes seksårsfristen fra dagen for den første af disse begivenheder.

Article IX

1. Lorsqu'un événement a causé un dommage par pollution sur le territoire y compris la mer territoriale d'un ou de plusieurs Etats contractants, ou que des mesures de sauvegarde ont été prises pour prévenir ou atténuer tout dommage par pollution sur ces territoires y compris la mer territoriale, il ne peut être présentée de demande d'indemnisation que devant les tribunaux de ce ou de ces Etats contractants. Avis doit être donné au défendeur, dans un délai raisonnable, de l'introduction de telles demandes.

2. Chaque Etat contractant veille à ce que ses tribunaux aient compétence pour connaître de telles actions en réparation.

3. Après la constitution du fonds conformément aux dispositions de l'article V, les tribunaux de l'Etat où le fonds est constitué sont seuls compétents pour statuer sur toutes questions de répartition et de distribution du fonds.

Article IX

1. Where an incident has caused pollution damage in the territory including the territorial sea of one or more Contracting States, or preventive measures have been taken to prevent or minimize pollution damage in such territory including the territorial sea, actions for compensation may only be brought in the Courts of any such Contracting State or States. Reasonable notice of any such action shall be given to the defendant.

2. Each Contracting State shall ensure that its Courts possess the necessary jurisdiction to entertain such actions for compensation.

3. After the fund has been constituted in accordance with Article V the Courts of the State in which the fund is constituted shall be exclusively competent to determine all matters relating to the apportionment and distribution of the fund.

Artikel IX

1. Har en hændelse medført forureningsskade på en eller flere kontraherende staters territorium, herunder søterritoriet, eller er forebyggende foranstaltninger truffet for at forhindre eller formindske forureningsskade på et sådant territorium, herunder søterritoriet, kan krav om erstatning kun rejses ved domstolene i en sådan kontraherende stat eller stater. Der skal i rimelig tid gives sagsøgte underretning om kravets fremsættelse.

2. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at dens domstole har den fornødne kompetence til at behandle sådanne erstatningskrav.

3. Efter oprettelsen af fonden i henhold til artikel V er alene domstolene i den stat, hvori fonden er oprettet, kompetente til at afgøre ethvert spørgsmål om fordeling af og udbetaling fra fonden.

Article X

1. Tout jugement d'un tribunal compétent en vertu de l'article IX, qui est exécutoire dans l'Etat d'origine où il ne peut plus faire l'objet d'un recours ordinaire est reconnu dans tout autre Etat contractant, sauf :

Article X

1. Any judgment given by a Court with jurisdiction in accordance with Article IX which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be re-

Artikel X

1. Enhver afgørelse truffet af en domstol med kompetence i henhold til artikel IX, som er eksigibel i oprindelseslandet, og der ikke længere med sædvanlige retsmidler kan indbringes for en højere instans, skal

a) si le jugement a été obtenu frauduleusement;

b) si le défendeur n'a pas été averti dans des délais raisonnables et mis en mesure de présenter sa défense.

2. Tout jugement qui est reconnu en vertu du paragraphe premier du present article est exécutoire dans chaque Etat contractant dès que les procédures exigées dans ledit Etat ont été remplies. Ces procédures ne sauraient autoriser une revision au fond de la demande.

cognized in any Contracting State, except:

(a) where the judgment was obtained by fraud; or

(b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present his case.

2. A judgment recognized under paragraph 1 of this Article shall be enforceable in each Contracting State as soon as the formalities required in that State have been complied with. The formalities shall not permit the merits of the case to be reopened.

anerkendes i enhver anden kontraherende stat undtagen:

a) hvor afgørelsen er opnået ved svig, eller

b) hvor der ikke er givet sagsøgte passende frist og rimelig mulighed for at føre sin sag.

2. En afgørelse, som anerkendes i følge denne artikels stykke 1, kan eksekveres i hver af de kontraherende stater, så snart de i staten krævede formaliteter er iagttaget. Den formelle behandling må ikke medføre en genoptagelse af sagens realitet.

Article XT

1. Les dispositions de la presente Convention ne sont pas applicables aux navires de guerre et aux autres navires appartenant à un Etat ou exploités par lui et affectés exclusivement, à l'époque considérée, à un service non commercial d'Etat.

2. En ce qui concerne les navires appartenant à un Etat contractant et utilisés à des fins commerciales, chaque Etat est passible de poursuites devant les juridictions visées à l'article IX et renonce à toutes les défenses dont il pourrait se prévaloir en sa qualité d'Etat souverain.

Article XI

1. The provisions of this Convention shall not apply to warships or other ships owned or operated by a State and used, for the time being, only on Government noncommercial service.

2. With respect to ships owned by a Contracting State and used for commercial purposes, each State shall be subject to suit in the jurisdictions set forth in Article IX and shall waive all defences based on its status as a sovereign State.

Artikel XI

1. Bestemmelserne i denne konvention finder ikke anvendelse på krigsskibe eller andre skibe, der ejes eller drives af en stat, og som på det pågældende tidspunkt udelukkende anvendes i statsligt, ikke kommercielt øjemed.

2. Med hensyn til skibe, der ejes af en kontraherende stat og anvendes i kommercielt øjemed, skal hver stat kunne undergives retsforfølgning ved de domstole, som er kompetente efter artikel IX, og staten skal afstå fra enhver indsigelse, der bygger på dens stilling som suveræn stat.

Article XII

La presente Convention l'emporte sur les conventions internationales qui, à la date à laquelle elle est ouverte à la signature, sont en vigueur ou ouvertes à la signature, à la ratification ou à l'adhésion, mais seulement dans la mesure où ces conventions seraient en conflit avec elle; toutefois, la presente disposition n'affecte pas les obligations qu'ont les

Article XII

This Convention shall supersede any International Conventions in force or open for signature, ratification or accession at the date on which the Convention is opened for signature, but only to the extent that such Conventions would be in conflict with it; however, nothing in this Article shall affect the obligations of Contracting States to non-Contract-

Artikel XII

Denne konvention træder i stedet for enhver international konvention, som er i kraft eller åben for undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse den dag, på hvilken konventionen åbnes for undertegnelse, men kun i det omfang sådanne konventioner måtte være i modstrid med den. Intet i denne artikel skal dog ændre kontraherende staters forpligtelser over for ikke-

Etats contractants envers les
Etats non contractants du fait
de ces conventions.

ing States arising under such J
International Conventions.

kontraherende stater i henhold
til sådanne internationale kon-
ventioner.

Article XIII

1. La presente Convention
reste ouverte à la signature
jusqu'au 31 décembre 1970 et
reste ensuite ouverte à l'adhé-
sion.

2. Les Etats membres de l'Or-
ganisation des Nations Unies,
de l'une quelconque de ses in-
stitutions spécialisées ou de
l'Agence internationale de
l'énergie atomique, ou parties
au Statut de la Cour interna-
tionale de Justice peuvent deve-
nir parties à la presente Con-
vention par :

a) signature sans reserve
quant à la ratification, accep-
tation ou approbation;

b) signature sous reserve de
ratification, acceptation ou ap-
probation suivie de ratification,
acceptation ou approbation; ou

c) adhesion.

Article XIII

1. The present Convention
shall remain open for signature
until 31 December 1970 and
shall thereafter remain open
for accession.

2. States Members of the
United Nations or any of the
Specialized Agencies or of the
International Atomic Energy
Agency or Parties to the Sta-
tute of the International Court
of Justice may become Parties
to this Convention by:

(a) signature without reser-
vation as to ratification, accep-
tance or approval;

(b) signature subject to rati-
fication, acceptance or appro-
val followed by ratification,
acceptance or approval; or

(c) accession.

Artikel XIII

1. Denne konvention er åben
for undertegnelse indtil den 31.
december 1970 og er derefter
åben for tiltrædelse.

2. Stater, som er medlemmer
af de forenede Nationer eller
af nogen af særorganisationer-
ne eller af Den internationale
Atomenergiorganisation, eller
som har tiltrådt statutterne for
Den mellemfolkelige Domstol,
kan blive deltagere i denne
konvention ved:

a) underskrift uden forbe-
hold af ratifikation, antagelse
eller godkendelse,

b) underskrift med forbe-
hold af ratifikation, antagelse
eller godkendelse efterfulgt af
ratifikation, antagelse eller god-
kendelse eller

c) tiltrædelse.

Article XIV

1. La ratification, l'accepta-
tion, l'approbation ou l'adhé-
sion s'effectuent par le depot
d'un instrument en bonne et
due forme auprès du Secrétaire
général de l'Organisation.

2. Tout instrument de rati-
fication, d'acceptation, d'appro-
bation ou d'adhésion, déposé
après l'entrée en vigueur d'un
amendement à l'égard de tous
les Etats contractants à la Con-
vention ou après Paccomplisse-
ment de toutes les mesures re-
quises pour l'entrée en vigueur
de l'amendement à l'égard des-
dits Etats contractants, est ré-
puté s'appliquer à la Conven-
tion modifiée par l'amende-
ment.

Article XIV

1. Ratification, acceptance,
approval or accession shall be
effected by the deposit of a
formal instrument to that effect
with the Secretary-General of
the Organization.

2. Any instrument of rati-
fication, acceptance, approval or
accession deposited after the
entry into force of an amend-
ment to the present Convention
with respect to all existing
Contracting States, or after the
completion of all measures
required for the entry into
force of the amendment with
respect to those Contracting
States shall be deemed to apply
to the Conention as modified
by the amendment.

Artikel XIV

1. Ratifikation, antagelse,
godkendelse eller tiltrædelse
sker ved deponering hos organi-
sationens generalsekretær af et
formelt instrument herom.

2. Ethvert ratifikations-, anta-
gelses-, godkendelses- eller til-
trædelsesinstrument, som depo-
neres efter, at en ændring af
denne konvention er trådt i
kraft i forhold til samtlige kon-
traherende stater eller efter, at
samtlige af ændringen nødven-
diggjorte forholdsregler for de
berørte medlemsstater er afslut-
tet, vil blive anset for at gælde
den således ændrede konven-
tion.

Article XV

1. La presente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après la date à laquelle les gouvernements de huit Etats, dont cinq représentant des Etats ayant chacun au moins 1 million de tonneaux jauge brute en navires-citernes, soit l'ont signée sans reserve quant à la ratification, acceptation ou approbation, soit ont déposé un instrument de ratification, acceptation, approbation ou adhesion auprès du Secrétaire general de l'Organisation.

2. Pour chacun des Etats qui ratifient, acceptent, approuvent la Convention ou y adherent ultérieurement, elle entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après le depot par cet Etat de l'instrument approprié.

Article XVI

1. La presente Convention peut être dénoncée par Tun quelconque des Etats contractants après qu'elle est entrée en vigueur à son égard.

2. La denunciation s'effectue par le depot d'un instrument auprès du Secrétaire general de l'Organisation.

3. La denunciation prend effet un an après la date du depot de l'instrument auprès du Secrétaire general de l'Organisation ou à l'expiration de toute periode plus longue qui pourrait être spécifiée dans cet instrument.

Article XVII

1. L'Organisation des Nations Unies, lorsqu'elle assume la responsabilité de l'administration d'un territoire, ou tout Etat contractant chargé d'assurer les relations internationales d'un territoire, consulte dès que possible les autorités com-

Article XV

1. The present Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which Governments of eight States including five States each with not less than 1,000,000 gross tons of tanker tonnage have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization.

2. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it the present Convention shall come into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article XVI

1. The present Convention may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

Article XVII

1. The United Nations, where it is the administering authority for a territory, or any Contracting State responsible for the international relations of a territory, shall as soon as possible consult with the appropriate authorities of such terri-

Artikel XV

1. Denne konvention træder i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter den dato, på hvilken regeringer for otte lande, herunder fem lande hver med en tankskibstonnage på ikke under 1.000.000 tons brutto, enten har undertegnet den uden forbehold af ratifikation, antagelse eller godkendelse eller har deponeret ratifikations-, antagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument hos organisationens generalsekretær.

2. For hver stat, som senere ratificerer, antager, godkender eller tiltræder konventionen, træder den ikraft på den halvfemsindstyvende dag efter denne stats deponering af det pågældende instrument.

Artikel XVI

1. Denne konvention kan opsiges af enhver af de deltagende stater på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken konventionen træder i kraft for denne stat.

2. Opsigelse sker ved deponering af et opsigelsesinstrument hos organisationens generalsekretær.

3. En opsigelse træder i kraft et år - eller et sådant længere tidsrum, som måtte være angivet i opsigelsesinstrumentet - efter at den er deponeret hos organisationens generalsekretær.

Artikel XVII

1. I tilfælde, hvor De forenede Nationer er den administrerende myndighed for et område, eller hvor en kontraherende stat er ansvarlig for et områdes internationale forbindelser, skal De forenede Nationer eller vedkommende stat snarest muligt

pétentes de ce territoire ou prend toute autre mesure appropriée, pour lui étendre l'application de la présente Convention et, à tout moment, par notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation, faire connaître qu'une teile extension a eu lieu.

2. L'application de la présente Convention est étendue au territoire designé dans la notification à partir de la date de reception de celle-ci ou teile autre date qui serait indiquée.

3. L'Organisation des Nations Unies, ou tout Etat contractant ayant fait une declaration en vertu du premier paragraphe du present article peut à tout moment après la date à laquelle l'application de la Convention a été ainsi étendue à un territoire faire connaître, par notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation, que la présente Convention cesse de s'appliquer au territoire designé dans la notification.

4. La présente Convention cesse de s'appliquer au territoire designé dans la notification un an après la date de sa reception par le Secrétaire général de reorganisation ou à l'expiration de toute autre periode plus longue spécifiée dans la notification.

Article XVIII

1. L'Organisation peut convoquer une conference ayant pour objet de reviser ou d'amender la présente Convention.

2. L'Organisation convoque une conference des Etats contractants ayant pour objet de reviser ou d'amender la présente Convention à la demande

tory or take such other measures as may be appropriate, in order to extend the present Convention to that territory and may at any time by notification in writing to the Secretary-General of the Organization declare that the present Convention shall extend to such territory.

2. The present Convention shall, from the date of receipt of the notification or from such other date as may be specified in the notification, extend to the territory named therein.

3. The United Nations, or any Contracting State which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may at any time after the date on which the Convention has been so extended to any territory declare by notification in writing to the Secretary-General of the Organization that the present Convention shall cease to extend to any such territory named in the notification.

4. The present Convention shall cease to extend to any territory mentioned in such notification one year, or such longer period as may be specified therein, after the date of receipt of the notification by the Secretary-General of the Organization.

Article XVIII

1. A Conference for the purpose of revising or amending the present Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting States for revising or amending the present Convention at the request of not

rådføre sig med områdets myndigheder eller træffe sådanne andre foranstaltninger, som måtte være passende for at udvide denne konvention til dette territorium og kan når som helst ved skriftlig meddelelse til organisationens generalsekretær erklære, at denne konvention skal gælde for et sådant område.

2. Denne konvention gælder fra datoen for meddelelsens modtagelse eller fra en sådan anden dato, som måtte være angivet heri, for det område, som meddelelsen vedrører.

3. De forenede Nationer eller en kontraherende stat, der har afgivet en erklæring i henhold til denne artikels stykke 1, kan når som helst fra den dato, på hvilken konventionen er blevet udvidet til at gælde for et område, ved skriftlig meddelelse til organisationens generalsekretær erklære, at konventionen ikke længere skal gælde for det område, som nævnes i meddelelsen.

4. Konventionen ophører med at gælde for det i en sådan meddelelse omhandlede territorium et år efter den dato, på hvilken organisationens generalsekretær modtager meddelelsen eller efter en sådan længere periode, som måtte være fastsat i meddelelsen.

Artikel XVIII

1. Organisationen kan indkalde en conference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.

2. Organisationen skal indkalde til en conference mellem de i denne konvention deltagende stater om revision eller ændring af denne konvention,

du tiers au moins des Etats contractants.

less than one-third of the Contracting States.

når begæring herom fremkommer fra mindst en trediedel af de kontraherende stater.

Article XIX

1. La présente Convention sera déposée auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation:

a) informe tous les Etats qui ont signé la Convention ou y ont adhéré:

i) de toute signature nouvelle ou dépôt d'instrument nouveau et de la date à laquelle cette signature ou ce dépôt sont intervenus;

ii) de tout dépôt d'instrument dénonçant la présente Convention et de la date à laquelle ce dépôt est intervenu;

iii) de l'extension à tout territoire de la présente Convention en vertu du paragraphe 1 de l'article XVII et de la cessation de toute extension susdite en vertu du paragraphe 4 du même article, en indiquant dans chaque cas la date à laquelle l'extension de la présente Convention a pris ou prendra fin;

b) transmet des copies conformes de la présente Convention à tous les Etats signataires de cette Convention et à tous les Etats qui y adhèrent.

Article XIX

1. The present Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to the Convention of

(i) each new signature or deposit of instrument together with the date thereof;

(ii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date of the deposit;

(iii) the extension of the present Convention to any territory under paragraph 1 of Article XVII and of the termination of any such extension under the provisions of paragraph 4 of that Article stating in each case the date on which the present Convention has been or will cease to be so extended;

(b) transmit certified true copies of the present Convention to all Signatory States and to all States which accede to the present Convention.

Artikel XIX

1. Denne konvention skal deponeres hos organisationens generalsekretær.

2. Organisationens generalsekretær skal

a) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt konventionen, om:

i) hver ny undertegnelse eller ny deponering af instrument med angivelse af datoen herfor,

ii) deponering af ethvert opsigelsesinstrument vedrørende denne konvention med angivelse af datoen for deponeringen,

iii) udvidelse af denne konvention til et område i henhold til artikel XVII, stykke 1, og om ophør i henhold til bestemmelserne i nævnte artikels stykke 4 af enhver sådan udvidelse med angivelse af datoen, på hvilken konventionens gyldighed er udvidet eller vil ophøre at være udvidet således.

b) fremsende bekræftede genpartier af denne konvention til alle stater, som har underskrevet, og til alle stater, som tiltræder konventionen.

Article XX

Des l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Secrétaire général de reorganisation en transmet le texte au Secrétariat des Nations Unies en vue de son enregistrement et de sa publication, conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

Article XX

As soon as the present Convention comes into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Artikel XX

Så snart denne konvention træder i kraft, skal teksten af organisationens generalsekretær overgives til De forenede Nationers sekretariat til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

Article XXI

La presente Convention est établie en un seul exemplaire en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi. Il en est établi des traductions officielles en langues russe et espagnole qui sont déposées avec l'exemplaire original revêtu des signatures.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf novembre 1969.

Artide XXI

The present Convention is established in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared and deposited with the signed original.

In witness whereof the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed the present Convention.

Done at Brussels this twenty-ninth day of November 1969.

Artikel XXI

Denne konvention er udfærdiget i et enkelt eksemplar på engelsk og fransk, hvilke to tekster er lige autentiske. Der udarbejdes officielle oversættelser til russisk og spansk, og disse deponeres sammen med den underskrevne original.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, behørigt befuldmægtigede hertil af sine respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Bruxelles den i niogtyvende november 1969.

Bilag til konventionen.

Certifikat om forsikring eller anden økonomisk sikkerhed
for det privatretlige ansvar for olieforureningsskade.

Certificat d'assurance ou autre garantie financière relative à la
responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution
par les hydrocarbures.

Certificate of insurance or other financial security
in respect of civil liability for oil pollution damage.

Udfærdiget i medfør af bestemmelserne i art. VII i den internationale konvention om det privatretlige erstatningsansvar for skader ved olieforurening.

Etabli conformément aux dispositions de l'article VII de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures.

Issued in accordance with the provisions of Article VII of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969.

Skibets navn	Kendings- bogstaver (registre- rings- bogstaver	Hjemsted	Ejerens navn og adresse
Nom du navire	Lettres ou numéro distinctifs	Port d'immatriculation	Nom et adresse du propriétaire
Name of ship	Distinctive number or letters	Port of registry	Name and address of owner

Hermed attesteres, at der for ovennævnte skib foreligger forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, som opfylder vilkårene i artikel VII i den internationale konvention af 1969 om det privatretlige ansvar for olieforureningsskade.

Le soussigné certifie que le navire susmentionné est couvert par une police d'assurance ou autre garantie financière satisfaisant aux dispositions de l'article VII de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures.

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article VII of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969.

Sikkerhedens art

Type de garantie

Type of Security

Sikkerhedens gyldighedsperiode

Durée de la garantie

Duration of Security

Navn og adresse på forsikringsgiveren og/eller den (de) person(er), som har stillet anden økonomisk sikkerhed.

Nom et adresse de l'assureur (ou des assureurs) et (ou) de la personne (ou des personnes) ayant apporté une garantie financière.

Name and Address of the Insurer(s) and/or Guarantor(s).

Navn

Nom

Name

Adresse

Adresse

Address

Dette certifikat er gyldigt indtil

Le present certificat est valable jusqu'au

This certificate is valid until

Udfærdiget eller bekræftet af regeringen i

Délivré ou vise par le Gouvernement de

Issued or certified by the Government of

(statens fuldstændige navn)

(nom complet de l'Etat)

(full designation of the State)

Fait à den
At le
on

(sted)

(lieu)

(place)

(dato)

(date)

(date)

(underskrift af og titel for den tjenestemand, som udfærdiger eller bekræfter certifikatet)

(signature et titre du fonctionnaire qui délivre ou vise le certificat)

(signature and title of issuing or certifying official)

Forklarende bemærkninger:

Notes explicatives:

Explanatory Notes:

1. Om det findes ønskeligt, kan på det sted, hvor statens navn angives, også medtages oplysning om den kompetente myndighed i den stat, hvor certifikatet er udfærdiget.

En désignant l'Etat, on peut, si on le désire, mentionner l'autorité publique compétente du pays dans lequel le certificat est délivré.

If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.

2. Er den samlede sikkerhed stillet af mere end én person, skal det beløb, som er stillet af hver af dem, angives.

Lorsque le montant total de la garantie provient de plusieurs sources, il convient d'indiquer le montant fourni par chacune d'elles.

If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.

3. Er der stillet flere slags sikkerhed, skal disse nærmere angives.

Lorsque la garantie est fournie sous plusieurs formes, il y a lieu de les énumérer.

If security is furnished in several forms, these should be enumerated.

4. Under rubrikken »Sikkerhedens gyldighedsperiode« skal angives den dato, fra hvilken sikkerheden gælder.

Dans la rubrique »Durée de la garantie«, il convient de préciser la date à laquelle celle-ci prend effet.

The entry »Duration of the Security« must stipulate the date on which such security takes effect.

Uddrag af beretning fra den danske delegation til IMCO's internationale søretskonference om olieforurening Bruxelles, november 1969.

Den civilretlige konvention.

Det af IMCO Legal Committee udarbejdede konventionsudkast om det civilretlige ansvar for olieforureningsskader indeholdt på flere områder alternative løsninger, idet man ikke havde kunnet nå frem til en fælles indstilling og derfor ville overlade afgørelsen til konferencen. Dette gjaldt specielt det spørgsmål, der blev hovedproblemet for den komité, der beskæftigede sig med det civilretlige konventionsudkast, nemlig afgørelsen af på hvilket grundlag ansvar skal opstå. Det af IMCO udarbejdede udkast indeholdt to forslag. Det ene var baseret på culpa med omvendt bevisbyrde for rederen. Det andet pålagde rederen et objektivt ansvar alene med undtagelse af tilfælde af force majeure og skadelidtes egen skyld.

Foruden disse alternativer forelå imidlertid yderligere et irsk forslag, der gik ud på, at ladingens ejer - af bevismæssige grunde normalt afskiberen - skulle være objektivt ansvarlig for olieskade. Ideen bag dette forslag, der støttedes af de nordiske lande, havde været drøftet ved et uformelt møde i Haag, hvori foruden værtslandet deltog repræsentanter fra Irland, Vesttyskland, Belgien, Frankrig og de nordiske lande. På baggrund af disse uforbindende drøftelser havde Irland udarbejdet det ovennævnte forslag til forelæggelse for konferencen.

Endelig forelå et canadisk forslag, som gjorde ejeren og afskiberen solidarisk ansvarlige på visse nærmere vilkår.

Størstedelen af komiteens tid medgik til at søge at finde et kompromis imellem disse forskellige synspunkter.

Den 6. oktober var den såkaldte »TOVALOP-Aftale« trådt i kraft. Denne frivillige forsikringsordning indebærer, at en tankskibsreder, der er tilsluttet ordningen, påtager sig forpligtelse til, indenfor en begrænsning på 10 mill. \$, at dække omkostninger, som en stat måtte blive påført til rensning af kyststrækning-

ger etc. hidrørende fra et skib tilhørende den pågældende reder, såfremt der fra skibets side er handlet culpøst. »TOVALOP-Aftalen« kom ikke direkte til at påvirke konferencens forløb, men ideen med et fond, der er grundlaget for »TOVALOP-Aftalen«, kom dog til udtryk, idet man allerede inden konferencens begyndelse fra visse sider havde været inde på skabelsen af en international fond til imødegåelse af særlig store olieskader. Som et led i kompromisdrøftelserne bragte den belgiske delegation et forslag om en sådan fond på bane.

Drøftelserne på konferencen viste, at det ikke ville være muligt at skaffe den fornødne ²/i majoritet til gennemførelse af en konvention baseret på et enkelt af de foreliggende forslag vedrørende ansvarsgrundlaget. Fra engelsk side blev der da fremsat et forslag, baseret på princippet om objektivt ansvar for rederen, men med noget videregående undtagelser end i IMCO's tilsvarende alternativ, nemlig for tilfælde, hvor skaden er foranlediget af tredjemand forsætligt eller skyldes en culpøs handling hos nogen, der er ansvarlig for vedligeholdelse af fyr m.v.

Mange stater fandt imidlertid, at der udover denne mellemløsning af ansvarsgrundlaget måtte noget yderligere **til**, for at et kompromis kunne skabes. Mens nogle stater fandt, at de ansvarsbegrænsningsbeløb, som var foreslået under drøftelserne, var for høje, fandt andre, at de ikke på langt nær kunne løse problemerne i en katastrofesituation. Disse stater fandt sammen i synspunktet, at en international fond dels ville kunne træde i stedet for alt for høje ansvarsbegrænsningsbeløb, dels ville kunne yde den fornødne erstatning i tilfælde af en katastrofe.

Imidlertid fandt et flertal på konferencen, at det ikke uden yderligere konsultationer ville være muligt at udarbejde en konvention om en sådan fond. Den kompromisløsning, der herefter udarbejdedes, baseredes på snarlig

indkaldelse af en ny konference, som skulle tage endelig stilling til spørgsmålet om den internationale fond, baseret på visse allerede nu fastlagte principper, der nærmere er beskrevet nedenfor. På baggrund af en sådan vedtagelse mente et flertal af stater at kunne gå ind for en konvention, baseret på det engelske kompromisforslag vedrørende ansvarsgrundlaget og et kompromis med hensyn til ansvarsbegrænsningsbeløbene.

I lighed med tidligere søretskonventioner indeholder konventionens *art. I* en række definitioner. Af særlig interesse er definitionen af »skib«, hvorved der forstås et hvilket som helst fartøj, som transporterer olie som ladning, altså ikke skibe, der alene transporterer bunkerolie. Har skibet imidlertid en olielast, omfatter ansvaret også bunkerolie.

Af *art. II* fremgår det, at konventionen alene angår erstatning for skade forvoldt på territoriet, herunder søterritoriet, men ikke skade forvoldt på det åbne hav bortset fra kompensation for foranstaltninger til undgåelse af skade på kysten.

Ifølge *art. III* er ejeren af et skib ansvarlig for forureningsskade, forårsaget af olie, som er undsluppet fra eller er udlosset fra skibet. Ved forureningsskade forstås ifølge definitionen i *art. I*, nr. 6, skade uden for skibet som følge af contamination, altså alene forurening og ikke eksplosions- eller brandskader. Skade inkluderer omkostningerne ved iværksættelse af foranstaltninger for at søge at begrænse eller forhindre, at skade opstår. Det er alene olieforureningsskade, ikke skade som følge af forurening med andre kemikalier eller lignende, der er omfattet af konventionen.

Rederen fritages for ansvaret, hvis han beviser, at skaden enten skyldtes krig eller lignende naturfænomener af en ekstraordinær, uundgåelig og uimodståelig art; eller at den skyldtes tredjemands forsætlige handling eller undladelse; eller at den skyldtes en culpøs eller anden retsstridig handling fra en regering eller anden myndighed, som har ansvaret for vedligeholdelse af fyr eller andre midler til bistand for søfarten.

Rederen kan endvidere fritages helt eller delvis for ansvar over for en person, som har lidt skade, hvis denne person selv forsætligt eller uagtsomt har forårsaget eller bidraget til skaden.

Endelig fastslår *art. III*, at krav for forureningsskade imod rederen ikke kan rejses i hen-

hold til andre regler end konventionens. Krav kan ikke rejses mod rederens ansatte.

Art. IV fastsætter bestemmelser om solidarisk ansvar i tilfælde, hvor flere skibe samtidig er årsag til en olieforurening.

Ifølge *art. V* kan ejeren begrænse sit ansvar til 2.000 Poincaré francs pr. ton. Yderligere kan det samlede ansvar ikke overstige 210 mill. Poincaré francs. Disse tal svarer til henholdsvis 995 kr. og 104 mill. kr. Begrænsningen kan dog ikke gøres gældende, hvis rederen selv personlig har foranlediget ulykken.

Det er en forudsætning for, at rederen kan gøre ansvarsbegrænsning gældende, at han etablerer en særlig fond til dækning af ansvaret, når hændelsen er indtruffet. Reglerne herom bygger i øvrigt på reglerne i Bruxelles konventionen af 1957 om begrænsning af rederens ansvar, idet dog oprettelsen af et fond her er obligatorisk, i modsætning til 1957-konventionen.

Art. VI foreskriver en pligt for rederen til efter visse nærmere regler at tegne forsikring eller stille anden sikkerhed til dækning af erstatningsansvaret for forureningsskader. Et skib, som transporterer mere end 2000 tons olie som last, skal have enten en forsikring eller anden finansiel sikkerhed, f. eks. bankgaranti eller certifikat fra en international fond svarende til det samlede beløb, hvortil rederen af skibet kan begrænse sit ansvar i henhold til konventionen. Certifikat om sikkerhedens eksistens skal udstedes af skibets hjemstat og skal medføres om bord i skibet. Man har ved kravet om forsikring brudt med et hidtil gældende princip inden for søretten, hvor man ikke har haft en sådan tvungen forsikringsordning. Bestemmelsen om udstedelse af certifikater og den nedenfor omtalte kontrol med disse må forventes at ville medføre store administrative vanskeligheder.

Erstatningskrav for forureningsskade kan rejses direkte imod forsikringsselskabet eller garanten. Denne har da ret til den samme ansvarsbegrænsning som rederen. Hans indsigelser er i princippet begrænset til at være de samme, som kan gøres gældende af rederen selv.

En stat må ikke tillade skibe under sit flag at sejle uden det ovennævnte certifikat. Endvidere skal den sørge for, at skibe, der er hjemmehørende i andre stater, og som sejler til eller fra den pågældende stat, har et sådant certifikat. Også statsskibe skal have cer-

tifikat, bortset fra krigsskibe, som ikke er omfattet af konventionen. Statsskibe behøver dog ikke at være dækket af forsikring eller lignende garanti.

Art. VIII foreskriver en forældelsesfrist på 3 år fra det tidspunkt, da skaden indtraf, dog højst 6 år fra hændelsen, som forårsagede skaden.

Sagsanlæg kan ifølge *art. IX* finde sted i den eller de stater, hvor der er sket skade, eller hvor foranstaltninger til forhindring af skade er foretaget. Når den i *art. V* nævnte fond er oprettet, er alene domstolene i den stat, hvor den er oprettet, kompetente til at afgøre spørgsmålet vedrørende dens fordeling.

Domme, afsagt af en kompetent domstol i henhold til *art. IX*, kan fuldbyrdes i henhold til *art. X*. De skal anerkendes af andre stater, når de kan fuldbyrdes i den stat, hvor de er afsagt, medmindre dommen er opnået ved svig, eller sagsøgte ikke havde fået rimeligt varsel. Den stat, hvor dommen ønskes fuldbyrdet, kan stille formelle krav til fuldbyrdesproceduren, men kan ikke tage sagens realiteter op på ny.

Konventionen indeholder i *art. XII* en sædvanlig »supercessionclause«, som dog næppe løser alle problemer i relation til ansvarsbe- grænsningskonventionen af 1957.

Artiklerne XIII-XXI indeholder sædvanlige slutningsbestemmelser. Ifølge *art. XV* træder konventionen i kraft på den 90. dag, efter at den er ratificeret af 8 stater, hvoraf 5 skal have en tanktonnage på mindst 1 mill. brutto- tons.

Konventionen blev i sin endelige formulering vedtaget med 34 stemmer, 1 stemte imod, mens 10 afholdt sig fra at stemme.

Den resolution, der som et led i forliget blev vedtaget på skandinavisk forslag med 33 stemmer for, 6 imod, mens 6 afholdt sig fra at stemme, fastslår, at den civilretlige konvention ikke giver ofre for olieforurening fuld beskyttelse, skønt den er baseret på objektivt ansvar og tvungen forsikring. Den erkender, at det synspunkt er kommet frem under konferencen, at der er et behov for et supplerende arrangement til at sikre fuld erstatning til ofre for katastrofeforureninger, og tager en rapport udarbejdet af en særlig arbejdsgruppe vedrørende etablering af en international erstatningsfond i betragtning. Under hensyn til, at det ikke har været tidsmæssigt muligt for konferencen at underkaste et sådant erstatningsarrangement en fuldstændig analyse, anmoder den IMCO om at udarbejde et udkast til et sådant arrangement, som bør baseres på de to principper, at ofre skal have fuld erstatning på basis af objektivt ansvar, men at fonden i princippet skal fritage rederen for den yderligere økonomiske byrde, som 1969-konventionen har pålagt ham. Konferencen anmoder derefter IMCO om at indkalde en konference ikke senere end i 1971 med henblik på udarbejdelsen af en sådan konvention.

Endelig blev der på indisk forslag vedtaget en resolution, som anmoder IMCO om at tage arbejdsgruppens rapport vedrørende den internationale fond i betragtning ved sit videre arbejde.

Bilag 3.

Convention internationale portant creation d'un fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures

(destinée à compléter la Convention internationale de 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures)

Les Etats parties à la présente Convention,

Egalement parties à la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures adoptée à Bruxelles le 29 novembre 1969,

Conscients des risques de pollution que crée le transport maritime international des hydrocarbures en vrac,

Convaincus de la nécessité d'assurer une indemnisation équitable des personnes qui ont subi des dommages résultant d'une pollution due à des fuites ou rejets d'hydrocarbures provenant de navires,

Considérant que la Convention internationale du 29 novembre 1969 sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures constitue un progrès considérable dans cette voie en établissant un régime d'indemnisation pour ces dommages dans les Etats contractants ainsi que pour les frais des mesures preventives, qu'elles soient prises sur le territoire de ces Etats ou en dehors de ce

International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage

(Supplementary to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969)

The States Parties to the present Convention,

Being parties to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, adopted at Brussels on 29 November 1969,

Conscious of the dangers of pollution posed by the worldwide maritimes carriage of oil in bulk,

Convinced of the need to ensure that adequate compensation is available to persons who suffer damage caused by pollution resulting from the escape or discharge of oil from ships,

Considering that the International Convention of 29 November 1969, on Civil Liability for Oil Pollution Damage, by providing a regime for compensation for pollution damage in Contracting States and for the costs of measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage, represents a considerable progress towards the achievement of this aim,

International konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening.

(Tillæg til den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening)

De stater, som er deltagere i denne konvention, og som ligeledes er deltager i den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, som vedtoges i Bryssel den 29. november 1969, er

i erkendelse af de farer for forurening, som den verdensomspændende transport til søs af olie i bulk medfører,

i forvisning om nødvendigheden af at sikre, at passende erstatning kan ydes til personer, der lider skade ved forurening hidrørende fra olie, der udflyder eller udtømmes fra skibe,

under hensyn til at den internationale konvention af 29. november 1969 om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening udgør et betydeligt fremskridt mod opnåelsen af dette mål ved at skabe et system for erstatning for skader ved olieforurening i de kontraherende stater og for udgifter ved forholdsregler til at forhindre eller formindske sådan skade, uanset hvor sådanne forholdsregler er taget,

territoire, pour éviter ou limiter ces dommages,

Considérant toutefois que ce regime, tout en imposant au propriétaire du navire une obligation financière supplémentaire, n'accorde pas dans tous les cas une indemnisation satisfaisante aux victimes de dommages dus à la pollution par les hydrocarbures,

Considérant en outre que les conséquences économiques des dommages par pollution résultant des fuites ou de rejets d'hydrocarbures transportés en vrac par voie maritime ne devraient pas être supportées exclusivement par les propriétaires des navires, mais devrait l'être en parties par ceux qui ont des intérêts financiers dans le transport des hydrocarbures,

Convaincus de la nécessité d'instituer un Systeme d'indemnisation complétant celui de la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, en vue d'assurer une indemnisation satisfaisante aux victimes des dommages par pollution et d'exonérer en même temps le propriétaire de navire de l'obligation financière supplémentaire que lui impose ladite Convention,

Prenant acte de la resolution sur la creation d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages causes par la pollution par les hydrocarbures, adoptée le 29 novembre 1969 par la Conference juridique internationale sur les dommages dus à la pollution des eaux de la mer,

Sont convenus des dispositions suivantes :

Considering however that this regime does not afford full compensation for victims of oil pollution damage in all cases while it imposes an additional financial burden on shipowners,

Considering further that the economic consequences of oil pollution damage resulting from the escape or discharge of oil carried in bulk at sea by ships should not exclusively be borne by the shipping industry but should in part be borne by the oil cargo interests,

Convinced of the need to elaborate a compensation and indemnification system supplementary to the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage with a view to ensuring that full compensation will be available to victims of oil pollution incidents and that the shipowners are at the same time given relief in respect of the additional financial burdens imposed on them by the said Convention,

Taking note of the Resolution on the Establishment of an International Compensation Fund for Oil Pollution Damage which was adopted on 29 November 1969 by the International Legal Conference on Marine Pollution Damage,

Have agreed as follows:

i betragtning af at dette system imidlertid ikke i alle tilfælde sikrer fuld erstatning til den, der lider skade ved olieforurening, hvorimod den påfører skibssredne en yderligere økonomisk byrde,

ud fra den formening at de økonomiske følger af skade ved forurening hidrørende fra udflydning eller udtømmning af olie, der transporteres til søs i bulk, ikke udelukkende bør bæres af skibsfartserhvervet, men at de delvis bør bæres af olie-ladningsinteresserne,

i den overbevisning at det er nødvendigt at indføre et erstatningssystem som tillæg til den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening med det formål at sikre, at fuld erstatning vil være til rådighed for skadelidte i tilfælde af olieforurening, og at skibssrederne samtidigt aflastes med hensyn til de øgede økonomiske byrder, som er pålagt dem ved den nævnte konvention,

under iagttagelse af den resolution om oprettelse af en international erstatningsfond for olieforureningsskader, der vedtoges den 29. november 1969 af den internationale juridiske konference vedrørende skader ved forurening af havet,

blevet enige om følgende:

Dispositions generates*Article premier*

Au sens de la presente Convention,

1. «La Convention sur la responsabilité» signifie la Convention internationale sur la responsabilité civile pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures, adoptée à Bruxelles le 29 novembre 1969.

2. Les termes «navire», «personne», «propriétaire», «hydrocarbures», «dommage par pollution», «mesure de sauvegarde», «evenement» et «Organisation», s'interprètent conformément à l'article premier de la Convention sur la responsabilité, étant toutefois entendu que chaque fois que ces termes se rapportent à la notion d'hydrocarbures, le terme «hydrocarbures» designe exclusivement des hydrocarbures minéraux persistants.

3. Par «hydrocarbures dominant lieu à contribution» on entend le «petrole brut» et le «fuel-oil», la definition de ces termes étant précisée dans les alineas a) et b) cidessous :

a) «Petrole brut» signifie tout melange liquide d'hydrocarbures provenant du sol, soit à l'état naturel, soit traité pour permettre son transport. Cette definition englobe les pétroles bruts débarrassés de certains distillats (parfois qualifiés de «bruts étetés») et ceux auxquels ont été ajoutés certains distillats (quelquefois connus sous le nom de bruts «fluxés» ou «reconstitués»).

b) «Fuel-oil» designe les distillats lourds ou résidus de petrole brut ou melanges de ces produits destinés à être utilisés comme carburants pour la production de chaleur ou d'éner-

General Provisions*Article 1*

For the purposes of this Convention -

1. "Liability Convention" means the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, adopted at Brussels on 29 November 1969.

2. "Ship", "Person", "Owner", "Oil", "Pollution Damage", "Preventive Measures", "Incident" and "Organization", have the same meaning as in Article I of the Liability Convention, provided however that, for the purposes of these terms, "oil" shall be confined to persistent hydrocarbon mineral oils.

3. "Contributing Oil" means crude oil and fuel oil as defined in sub-paragraphs (a) and (b) below:

(a) "Crude Oil" means any liquid hydrocarbon mixture occurring naturally in the earth whether or not treated to render it suitable for transportation. It also includes crude oils from which certain distillate fractions have been removed (sometimes referred to as "topped crudes") or to which certain distillate fractions have been added (sometimes referred to as "spiked" or "reconstituted" crudes).

(b) "Fuel Oil" means heavy distillates or residues from crude oil or blends of such materials intended for use as a fuel for the production of heat or power of a quality equiv-

Almindelige bestemmelser*Artikel I*

I denne konvention betyder:

1. »Ansvarskonventionen«: den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, som vedtoges i Bryssel den 29. november 1969.

2. »Skib«, »person«, »ejer«, »olie«, »forureningsskade«, »forebyggende forholdsregler«, »hændelse« og »organisationen« det samme som i artikel I i ansvarskonventionen, idet dog »olie« skal være begrænset til bestandige mineralolier, der indeholder kulhydrat.

3. »Afgiftspligtig olie«: råolie og brændselsolie således som defineret under a) og b) neden for:

a) »Råolie«: enhver blanding af flydende kulhydrater, der forekommer i naturlig tilstand i jorden, uanset om den er behandlet med henblik på at gøre den egnet til transport. Udtrykket omfatter også råolier, hvorfra visse destillationsprodukter er blevet fjernet (undertiden benævnt »topped crudes«) eller hvortil visse destillationsprodukter er blevet tilsat (undertiden benævnt »spiked crudes« eller »reconstituted crudes«).

b) »Brændselsolie«: tunge destillater eller rester af råolie eller blandinger af sådanne produkter bestemt til brug som brændsel med henblik på frembringelse af varme eller kraft

gie, d'une qualité équivalente à « la specification applicable au fuel numéro quatre (designation D-396-69) de l'American Society for Testing and Materials' » ou plus lourds que ce fuel.

4. Par « franc » on entend l'unité visée à l'article V, paragraphe 9, de la Convention sur la responsabilité.

5. « Jauge du navire » s'interprète conformément à l'article V, paragraphe 10, de la Convention sur la responsabilité.

6. « Tonne », s'appliquant aux hydrocarbures, signifie tonne métrique.

7. « Garant » signifie toute personne qui fournit une assurance ou autre garantie financière pour couvrir la responsabilité du propriétaire du navire en vertu de l'article VII, paragraphe 1, de la Convention sur la responsabilité.

8. Par « installation terminale » on entend tout emplacement de stockage d'hydrocarbures en vrac permettant la réception d'hydrocarbures transportés par voie d'eau, y compris toute installation située au large et reliée à cet emplacement.

9. Lorsqu'un événement consiste en une succession de faits, on considère qu'il est survenu à la date du premier de ces faits.

alent to the "American Society for Testing and Materials' Specification for Number Four Fuel Oil (Designation D 396-69)", or heavier.

4. "Franc" means the unit referred to in Article V, paragraph 9 of the Liability Convention.

5. "Ship's tonnage" has the same meaning as in Article V, paragraph 10, of the Liability Convention.

6. "Ton", in relation to oil, means a metric ton.

7. "Guarantor" means any person providing insurance or other financial security to cover an owner's liability in pursuance of Article VII, paragraph 1, of the Liability Convention.

8. "Terminal installation" means any site for the storage of oil in bulk which is capable of receiving oil from waterborne transportation, including any facility situated off-shore and linked to such site.

9. Where an incident consists of a series of occurrences, it shall be treated as having occurred on the date of the first such occurrence.

og af en kvalitet svarende til »American Society for Testing and Materials Specification for Number Four Fuel Oil (Designation D 396-69)« eller tungere.

4. »Franc«: den enhed, som omhandles i ansvarskonventionens artikel V, stk. 9.

5. »Skibets drægtighed«: det samme som angivet i ansvarskonventionens artikel V, stk. 10.

6. »Ton«: når det anvendes i forbindelse med olie, en metrisk ton.

7. »Garant«: enhver person, som yder forsikring eller stiller anden økonomisk sikkerhed til dækning af ejerens ansvar i henhold til ansvarskonventionens artikel VII, stk. 1.

8. »Terminal«: ethvert anlæg for oplagring af olie i bulk, som kan modtage olie, der er transporteret ad søvejen, herunder enhver ikke-landbaseret installation, der er forbundet med et sådant anlæg.

9. Hvor en hændelse består af en række af begivenheder, skal den anses for at være indtruffet på tidspunktet for den første af disse begivenheder.

Article 2

1. Il est constitué, par la présente Convention, un « Fonds international d'indemnisation des dommages dus à la pollution par les hydrocarbures », ci-après dénommé « Le Fonds ». Il est établi aux fins suivantes :

a) assurer une indemnisation pour les dommages par pollu-

Article 2

1. An International Fund for compensation for pollution damage, to be named "The International Oil Pollution Compensation Fund" and hereinafter referred to as "The Fund", is hereby established with the following aims:

(a) to provide compensation I for pollution damage to the

Artikel 2

1. Hermed oprettes en international fond for erstatning for forureningsskade, kaldet »Den internationale fond for erstatning for skade ved olieforurening« og i det følgende betegnet som »fonden«. Den skal have følgende formål:

a) at yde erstatning for forureningsskade i det omfang den

tion dans la mesure ou la protection qui découle de la Convention sur la responsabilité est insuffisante;

b) exonérer le propriétaire du navire de l'obligation financière supplémentaire que lui impose la Convention sur la responsabilité, cette exonération étant soumise à des conditions visant à garantir le respect des conventions sur la sécurité maritime et autres conventions;

c) **atteindre** les objectifs connexes prévus par la présente Convention.

2. Dans chaque Etat contractant, le Fonds est reconnu comme une personne juridique pouvant, en vertu de la législation de cet Etat, assumer des droits et obligations et être partie à toute action engagée auprès des tribunaux dudit Etat. Chaque Etat contractant doit reconnaître l'Administrateur du Fonds (ci-après dénommé T« Administrateur ») comme le représentant legal du Fonds.

Article 3

La présente Convention s'applique:

1. en ce qui concerne l'indemnisation visée à l'article 4, aux seuls dommages par pollution survenus sur le territoire d'un Etat contractant, y compris sa mer territoriale, et aux mesures de sauvegarde destinées à prévenir ou à limiter ces dommages;

2. en ce qui concerne la prise en charge financière des propriétaires de navires et de leurs garants, prévue à l'article 5, aux seuls dommages par pollution causés sur le territoire d'un Etat partie à la Convention sur la responsabilité, y compris sa mer territoriale, par un navire immatriculé dans un Etat contractant ou battant pavillon de

extent that the protection afforded by the Liability Convention is inadequate;

(b) to give relief to shipowners in respect of the additional financial burden imposed on them by the Liability Convention, such relief being subject to conditions designed to ensure compliance with safety at sea and other conventions;

(c) to give effect to the related purposes set out in this Convention.

2. The Fund shall in each Contracting State be recognized as a legal person capable under the laws of that State of assuming rights and obligations and of being a party in legal proceedings before the courts of that State. Each Contracting State shall recognize the Director of the Fund (hereinafter referred to as "The Director") as the legal representative of the Fund.

Article 3

This Convention shall apply:

1. With regard to compensation according to Article 4, exclusively to pollution damage caused on the territory including the territorial sea of a Contracting State, and to preventive measures taken to prevent or minimize such damage;

2. With regard to indemnification of shipowners and their guarantors according to Article 5, exclusively in respect of pollution damage caused on the territory, including the territorial sea, of a State party to the Liability Convention by a ship registered in or flying the flag of a Contracting State and in respect of preventive meas-

beskyttelse, som gives ved ansvarskonventionen, er utilstrækkelig,

b) aflaste skibsrederne for den øgede økonomiske byrde, som er pålagt dem ved ansvarskonventionen, idet sådan aflastning skal være undergivet vilkår, der tilsigter, at konventioner vedrørende sikkerheden til søs og andre konventioner bliver overholdt.

c) at virke for de beslægtede formål, som anføres i denne konvention.

2. Fonden skal i hver af de kontraherende stater anerkendes som en juridisk person, der i henhold til statens love **kan** erhverve rettigheder og påtage sig forpligtelser samt optræde som part i retssager for statens domstole.

Enhver kontraherende stat skal anerkende fondens direktør (i det følgende kaldet »direktøren«) som fondens lovlige repræsentant.

Artikel 3

Denne konvention finder anvendelse

t. for så vidt angår erstatning i henhold til artikel 4 udelukkende på forureningsskade, som er indtruffet på en kontraherende stats territorium, herunder søterritoriet, og på forebyggende forholdsregler, som er taget for at forhindre eller formindske sådan skade,

2. for så vidt angår godtgørelse til skibsredere og deres garanter i henhold til artikel 5 udelukkende på forureningsskade, som er indtruffet på territoriet, herunder søterritoriet, i en stat, som har tiltrådt ansvarskonventionen, og som hidrører fra et skib, der er registreret i en kontraherende stat, eller som fører en sådan stats

eet Etat, et aux mesures de sauvegarde destinées à prévenir ou à limiter ces dommages.

ures taken to prevent or minimize such damage.

flag, samt på forebyggende forholdsregler, som er taget for at forhindre eller formindske sådan skade.

Indemnisation et prise en charge financière

Article 4

1. Pour s'acquitter des fonctions prévues à l'article 2, paragraphe 1 a), le Fonds est tenu d'indemniser toute personne ayant subi un dommage par pollution si cette personne n'a pas été en mesure d'obtenir une réparation équitable des dommages sur la base de la Convention sur la responsabilité pour l'une des raisons suivantes :

a) la Convention sur la responsabilité ne prévoit aucune responsabilité pour les dommages en question;

b) le propriétaire responsable aux termes de la Convention sur la responsabilité est incapable, pour des raisons financières, de s'acquitter pleinement de ses obligations et toute garantie financière qui a pu être souscrite en application de l'article VII de ladite Convention ne couvre pas les dommages en question ou ne suffit pas pour satisfaire les demandes de réparation de ces dommages. Le propriétaire est considéré comme incapable, pour des raisons financières, de s'acquitter de ses obligations et la garantie est considéré comme insuffisante, si la victime du dommage par pollution, après avoir pris toutes les mesures raisonnables en vue d'exercer les recours qui lui sont ouverts, n'a pu obtenir intégralement le montant des indemnités qui lui sont dues aux termes de la Convention sur la responsabilité;

c) les dommages excèdent la

Compensation and indemnification

Article 4

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 2, paragraph 1(a), the Fund shall pay compensation to any person suffering pollution damage if such person has been unable to obtain full and adequate compensation for the damage under the terms of the Liability Convention,

(a) because no liability for the damage arises under the Liability Convention;

(b) because the owner liable for the damage under the Liability Convention is financially incapable of meeting his obligations in full and any financial security that may be provided under Article VII of that Convention does not cover or is insufficient to satisfy the claims for compensation for the damage; an owner being treated as financially incapable of meeting his obligations and a financial security being treated as insufficient if the person suffering the damage has been unable to obtain full satisfaction of the amount of compensation due under the Liability Convention after having taken all reasonable steps to pursue the legal remedies available to him;

(c) because the damage ex-

Erstatning og godtgørelse

Artikel 4

1. Til opfyldelse af det i artikel 2, stk. 1, a) angivne formål skal fonden betale erstatning til enhver person, der har lidt forureningsskade, såfremt denne ikke har kunnet opnå fuld erstatning for skaden i henhold til ansvarskonventionen

a) på grund af at ansvar for skaden ikke foreligger inden for ansvarskonventionen,

b) på grund af at den ejer, der ifølge ansvarskonventionen er ansvarlig for skaden, af økonomiske årsager er ude af stand til fuldt ud at opfylde sine forpligtelser, og økonomisk sikkerhed, som måtte være stillet i henhold til nævnte konventions artikel VII, ikke dækker eller er utilstrækkelig til at imødekomme kravet om erstatning for skaden. Ejeren skal anses som ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser, og økonomisk sikkerhed skal anses som utilstrækkelig, såfremt den skadelidte efter at have taget alle rimelige skridt for at udnytte de retslige midler, han har til rådighed, ikke har været i stand til at inddrive hele det erstatningsbeløb, som han har krav på ifølge ansvarskonventionen.

c) på grund af at skaden

responsabilité du propriétaire telle qu'elle est limitée aux termes de l'article V, paragraphe 1, de la Convention sur la responsabilité ou aux termes de toute autre convention ouverte à la signature, ratification ou adhésion, à la date de la présente Convention.

Aux fins du présent article, les dépenses encourues et les sacrifices consentis volontairement par le propriétaire pour éviter ou réduire une pollution sont considérés, pour autant qu'ils soient raisonnables, comme des dommages par pollution.

2. Le Fonds est exonéré de toute obligation aux termes du paragraphe précédent dans les cas suivants :

a) s'il prouve que le dommage par pollution résulte d'un acte de guerre, d'hostilités, d'une guerre civile ou d'une insurrection ou qu'il est du à des fuites ou rejets d'hydrocarbures provenant d'un navire de guerre ou d'un autre navire appartenant à un Etat ou exploité par lui et affecté exclusivement, au moment de l'événement, à un service non commercial d'Etat. ou

b) si le demandeur ne peut pas prouver que le dommage est du à un événement mettant en cause un ou plusieurs navires.

3. Si le Fonds prouve que le dommage par pollution résulte, en totalité ou en partie, soit du fait que la personne qui l'a subi a agi ou omis d'agir dans l'intention de causer un dommage, soit de la négligence de cette personne, le Fonds peut être exonéré de tout ou partie de son obligation d'indemniser ladite personne sauf en ce qui concerne les mesures préventives visées au paragraphe 1. Le

ceeds the owner's liability under the Liability Convention as limited pursuant to Article V, paragraph 1, of that Convention or under the terms of any other international Convention in force or open for signature, ratification or accession at the date of this Convention.

Expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall be treated as pollution damage for the purposes of this Article.

2. The Fund shall incur no obligation under the preceding paragraph if:

(a) it proves that the pollution damage resulted from an act of war, hostilities, civil war or insurrection or was caused by oil which has escaped or been discharged from a warship or other ship owned or operated by a State and used, at the time of the incident, only on Government non-commercial service; or

(b) the claimant cannot prove that the damage resulted from an incident involving one or more ships.

3. If the Fund proves that the pollution damage resulted wholly or partially either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the Fund may be exonerated wholly or partially from its obligation to pay compensation to such person provided, however, that there shall be no such exoneration with

overstiger ejerens ansvar ifølge ansvarskonventionen, således som dette er begrænset ifølge denne konventions artikel V, stk. 1, eller ifølge enhver anden international konvention, som er i kraft eller åben for undertegnede, ratifikation eller tiltrædelse på datoen for denne konvention. Udgifter og tab, som ejeren frivilligt har pådraget sig for at forhindre eller formindske forureningsskade, skal, i det omfang de er rimelige, anses som forureningsskade ved anvendelsen af denne artikel.

2. Fonden er uden ansvar i henhold til det foregående stykke, såfremt

a) den beviser, at forureningsskaden skyldtes krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig eller oprør eller hidrørte fra olie, der var udflydt eller udtømt fra et krigsskib eller andet skib, som ejes eller drives af en stat og på tidspunktet for hændelsen udelukkende blev benyttet i statsligt ikke kommercielt øjemed, eller

b) fordringshaveren ikke kan bevise, at skaden skyldes en hændelse, der berører et eller flere skibe.

3. Såfremt fonden beviser, at forureningsskaden helt eller delvis hidrører fra en handling eller undladelse, hvorved skade har været tilsigtet og som kan henføres til den person, som har lidt skaden, eller fra en af denne person udvist uagtsomhed, kan fonden fritages helt eller delvis fra sin erstatningsforpligtelse over for denne person. Sådan fritagelse skal dog ikke gives med hensyn til sådanne

Fonds est, de toute manière, exonéré dans la mesure où le propriétaire a pu l'être aux termes de l'article III, paragraphe 5, de la Convention sur la responsabilité.

4. a) Sauf dispositions contraires de Palinéa b) du present paragraphe, le montant total des indemnités que le Fonds doit verser pour un evenement determine en vertu du present article est limité de manière que la somme de ce montant et du montant des indemnités effectivement versées, en vertu de la Convention sur la responsabilité, pour reparer des dommages par pollution survenus sur le territoire des Etats contractants, y compris toute prise en charge financière dont le Fonds devra accorder le benefice au propriétaire en application de l'article 5, paragraphe 1, de la presente Convention, n'excède pas 450 millions de francs.

b) Le montant total des indemnités que le Fonds doit verser en vertu du present article pour des dommages par pollution resultant d'un phénomène naturel de caractère exceptionnel, inevitable et irresistible, ne peut excéder 450 millions de francs.

5. Si le montant des demandes établies contre le Fonds excède le montant total des indemnités que le Fonds doit verser en vertu du paragraphe 4, le montant disponible au titre de la Convention sur la responsabilité et de la presente Convention est réparti au marc le franc entre les demandeurs sur la base des créances établies.

regard to such preventive measures which are compensated under paragraph 1. The Fund shall in any event be exonerated to the extent that the shipowner may have been exonerated under Article III, paragraph 3, of the Liability Convention.

4. (a) Except as otherwise provided in subparagraph (b) of this paragraph, the aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount and the amount of compensation actually paid under the Liability Convention for pollution damage caused in the territory of the Contracting States, including any sums in respect of which the Fund is under an obligation to indemnify the owner pursuant to Article 5, paragraph 1, of this Convention, shall not exceed 450 million francs.

(b) The aggregate amount of compensation payable by the Fund under this Article for pollution damage resulting from a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character shall not exceed 450 million francs.

5. Where the amount of established claims against the Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 4, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under the Liability Convention and this Convention shall be the same for all claimants.

forebyggende forholdsregler, som erstattes ifølge 1. stk. Fonden er under alle omstændigheder fritaget for ansvar i samme omfang som skibsrederen måtte være fritaget ifølge ansvarskonventionens artikel III, stk. 3.

4. a) Med mindre andet følger af bestemmelserne neden for under b), er det samlede erstatningsbeløb, som skal betales af fonden ifølge denne artikel, for hver enkelt hændelse begrænset således, at summen af dette beløb og det erstatningsbeløb, som faktisk er betalt i henhold til ansvarskonventionen for forureningsskade forvoldt på den kontraherende stats område, heri indbefattet ethvert beløb, som fonden skal godtgøre ejeren ifølge denne konventions artikel 5, stk. 1, ikke kan overstige 450 millioner francs.

b) Det samlede erstatningsbeløb, som fonden ifølge denne artikel skal betale for forureningsskade, der skyldes en naturbegivenhed af usædvanlig, uundgåelig og uafværgerlig karakter, kan ikke overstige 450 millioner francs.

5. Såfremt summen af de anerkendte krav mod fonden overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal betales ifølge stk. 4, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at forholdet mellem hvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som fordringshaveren faktisk modtager i henhold til ansvarskonventionen og denne konvention, skal være det samme for alle fordringshavere.

6. L'Assemblée du Fonds (ci-après dénommée «l'Assemblée») peut décider, compte tenu de l'expérience acquise lors d'événements antérieurs et en particulier du montant des dommages qui en ont résulté, que des fluctuations monétaires, de modifier le montant de 450 millions de francs prévu aux alinéas a) et b) du paragraphe 4, sous réserve toutefois que ce montant ne soit en aucun cas supérieur à 900 millions de francs ou inférieur à 450 millions de francs. Le montant revise sera applicable aux événements survenus après la date à laquelle a été prise la décision portant modification du montant initial.

7. A la demande d'un Etat contractant, le Fonds met ses services à la disposition de cet Etat dans la mesure où ils sont nécessaires pour l'aider à disposer rapidement du personnel, du matériel et des services dont il a besoin pour prendre des mesures visant à prévenir ou à limiter un dommage par pollution résultant d'un événement pour lequel le Fonds peut être appelé à verser des indemnités en vertu de la présente Convention.

8. Le Fonds peut, dans des conditions qui devront être précisées dans le règlement intérieur, accorder des facilités de paiement pour permettre de prendre des mesures préventives contre les dommages par pollution résultant d'un événement pour lequel le Fonds peut être appelé à verser des indemnités en vertu de la présente Convention.

Article 5

1. Pour s'acquitter des fonctions prévues à l'article 2, paragraphe 1 b), le Fonds est tenu de prendre en charge finan-

6. The Assembly of the Fund (hereinafter referred to as "the Assembly") may, having regard to the experience of incidents which have occurred and in particular the amount of damage resulting therefrom and to changes in the monetary values, decide that the amount of 450 million francs referred to in paragraph 4, sub-paragraphs (a) and (b), shall be changed; provided, however, that this amount shall in no case exceed 900 million francs or be lower than 450 million francs. The changed amount shall apply to incidents which occur after the date of the decision effecting the change.

7. The Fund shall, at the request of a Contracting State, use its good offices as necessary to assist that State to secure promptly such personnel, material and services as are necessary to enable the State to take measures to prevent or mitigate pollution damage arising from an incident in respect of which the Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

8. The Fund may on conditions to be laid down in the Internal Regulations provide credit facilities with a view to the taking of preventive measures against pollution damage arising from a particular incident in respect of which the Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

Article 5

1. For the purpose of fulfilling its function under Article 2, paragraph 1 (b), the Fund shall indemnify the owner and his

6. Fondens forsamling (i det følgende benævnt »forsamlingen«) kan under hensyn til de erfaringer, som indvindes ved indtrufne hændelser i særdeleshed hvad angår størrelsen af de skader, der forårsages herved, og til ændringer i pengeværdierne beslutte, at det i stk. 4, a) og b) omhandlede beløb på 450 millioner francs ændres. Dette beløb skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige 900 millioner francs eller være mindre end 450 millioner francs. Det ændrede beløb skal være gældende for hændelser, som indtræffer efter den dag, da beslutning om ændringen er truffet.

7. På begæring af en kontraherende stat skal fonden yde bistand i det omfang, det er nødvendigt for at hjælpe denne stat til hurtigt at råde over sådant personale, materiel og tjenesteydelser, som staten har brug for for at kunne træffe forholdsregler til at forhindre eller begrænse forureningsskade som følge af en hændelse, for hvilken fonden kan blive erstatningspligtig efter denne konvention.

8. På betingelser som foreskrives i fondens interne regler kan fonden tilvejebringe kreditmuligheder med henblik på, at der kan træffes forebyggende forholdsregler mod forureningsskade fra en bestemt hændelse, for hvilken fonden kan blive erstatningspligtig efter denne konvention.

Artikel 5

1. For at opfylde sin opgave i henhold til artikel 2, stk. 1, b) skal fonden godtgøre rederen og dennes garant den del af det

cièrement le propriétaire et son garant. Cette obligation n'existe que pour la partie du montant total de la responsabilité, aux termes de la Convention sur la responsabilité, qui:

a) excède 1 500 francs par tonneau de jauge du navire ou 125 millions de francs, si ce dernier montant est moins élevé, et

b) ne dépasse pas 2 000 francs par tonneau de jauge dudit navire, ou 210 millions de francs, si ce dernier montant est moins élevé, à condition toutefois que le Fonds soit exonéré de toute obligation aux termes du présent paragraphe si les dommages par pollution résultent d'une faute intentionnelle du propriétaire lui-même.

2. L'Assemblée peut décider que le Fonds assumera, dans des conditions qui seront déterminées par le règlement intérieur, les obligations d'un garant à l'égard des navires visés à l'article 3, paragraphe 2, en ce qui concerne la partie de la responsabilité dont il est question au paragraphe 1 du présent article. Toutefois, le Fonds n'assume ces obligations que sur la demande du propriétaire et à la condition que celui-ci souscrive une assurance suffisante ou autre garantie financière couvrant sa responsabilité jusqu'à concurrence de 1 500 francs par tonneau de jauge du navire ou de 125 millions de francs, si ce dernier montant est moins élevé. Si le Fonds assume ces obligations, le propriétaire est considéré, dans chacun des Etats contractants, comme ayant satisfait aux dispositions de l'article VII de la Convention sur la responsabilité en ce qui concerne la partie

guarantor for that portion of the aggregate amount of liability under the Liability Convention which:

(a) is in excess of an amount equivalent to 1,500 francs for each ton of the ship's tonnage or of an amount of 125 million francs, whichever is the less, and

(b) is not in excess of an amount equivalent to 2,000 francs for each ton of the said tonnage or an amount of 210 million francs, whichever is the less,

provided, however, that the Fund shall incur no obligation under this paragraph where the pollution damage resulted from the wilful misconduct of the owner himself.

2. The Assembly may decide that the Fund shall, on conditions to be laid down in the Internal Regulations, assume the obligations of a guarantor in respect of ships referred to in Article 3, paragraph 2, with regard to the portion of liability referred to in paragraph 1 of this Article. However, the Fund shall assume such obligations only if the owner so requests and if he maintains adequate insurance or other financial security covering the owner's liability under the Liability Convention up to an amount equivalent to 1,500 francs for each ton of the ship's tonnage or an amount of 125 million francs, whichever is the less. If the Fund assumes such obligations, the owner shall in each Contracting State be considered to have complied with Article VII of the Liability Convention in respect of the portion of his liability mentioned above.

samlede ansvarsbeløb efter ansvarskonventionen, som

a) overstiger et beløb svarende til 1.500 francs pr. ton af skibets drægtighed eller et beløb på 125 millioner francs, hvis dette er lavere, og

b) ikke overstiger et beløb svarende til 2.000 francs pr. ton af skibets drægtighed eller et beløb på 210 millioner francs, hvis dette er lavere, dog at fonden ikke skal være ansvarlig efter bestemmelserne i dette stykke, såfremt skaden er forårsaget af rederens forsætlige fejl.

2. På betingelser, som foreskrives i fondens interne regler, kan forsamlingen beslutte, at fonden for de i artikel 3, stk. 2, omhandlede skibe skal påtage sig forpligtelser som garant med hensyn til den del af ansvaret, der omhandles i denne artikels 1. stk. Fonden skal imidlertid kun påtage sig sådanne forpligtelser, såfremt det begæres af rederen og kun, såfremt denne opretholder fyldestgørende forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, som dækker hans ansvar ifølge ansvarskonventionen indtil et beløb svarende til 1.500 francs pr. ton af skibets drægtighed eller et beløb på 125 millioner francs, hvis dette er lavere. Når fonden har påtaget sig sådanne forpligtelser, skal rederen i enhver kontraherende stat anses at have opfyldt bestemmelserne i ansvarskonventionens artikel VII med hensyn til den del af hans ansvar, der er nævnt foran.

de la responsabilité susmentionnée.

3. Le Fonds peut être exonéré, en tout ou en partie, des obligations qui lui incombent envers le propriétaire et son garant au titre des paragraphes 1 et 2 du présent article, s'il prouve que, par la faute personnelle du propriétaire :

a) le navire dont proviennent les hydrocarbures qui ont causé le dommage par pollution n'a pas observé les prescriptions formulées dans :

i) la Convention internationale pour la prévention de la pollution des eaux de la mer par les hydrocarbures, adoptée en 1954 et modifiée en 1962, ou

ii) la Convention internationale de 1960 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, ou

iii) la Convention internationale de 1966 sur les lignes de charge, ou

iv) les Règles internationales de 1960 pour prévenir les abordages en mer, ou

v) les amendements aux Conventions susvisées qui auront été déclarés importants au sens de l'article XVI, paragraphe 5), de la Convention visée à l'alinéa i), de l'article IX, paragraphe e), de la Convention visée à l'alinéa ii) et de l'article 29, paragraphes 3) d) ou 4) d) de la Convention visée à l'alinéa iii), à condition toutefois que ces amendements aient été en vigueur depuis au moins douze mois au jour de l'événement; et

b) l'accident ou le dommage est dû en tout ou en partie au fait que lesdites prescriptions n'ont pas été observées.

3. The Fund may be exonerated wholly or partially from its obligations under paragraph 1 towards the owner and his guarantor if the Fund proves that as a result of the actual fault or privity of the owner:

(a) the ship from which the oil causing the pollution damage escaped did not comply with the requirements laid down in:

(i) the International Convention for the Prevention of Pollution of the Sea by Oil, 1954, as amended in 1962; or

(ii) the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1960; or

(iii) the International Convention on Load Lines, 1966; or

(iv) the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1960; or

(v) any amendments to the above-mentioned Conventions which have been determined as being of an important nature in accordance with Article XVI (5) of the Convention mentioned under (i), Article IX (e) of the Convention mentioned under (ii) or Article 29 (3) (d) or (4) (d) of the Convention mentioned under (iii), provided, however, that such amendments had been in force for at least twelve months at the time of the incident;

and -

(b) the incident or damage was caused wholly or partially by such non-compliance.

3. Fonden kan helt eller delvis fritages for sine forpligtelser over for rederen og dennes garant ifølge stk. 1, såfremt fonden beviser, at på grund af rederens egen fejl eller forsømmelse:

a) skibet, hvorfra den olie, som har forårsaget forurensningsskade, ikke opfyldte forskrifterne:

1) den internationale konvention til undgåelse af forurening af havet med olie, 1954, som ændret i 1962, eller

2) den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, 1960, eller

3) den internationale lastliniekonvention, 1966, eller

4) de internationale søvejsregler, 1960, eller

5) de ændringer i ovennævnte konventioner, der er blevet anset som værende af vigtig karakter, jfr. artikel XVI, stk. 5, i den under 1) nævnte konvention, artikel IX (e) i den under 2) nævnte konvention eller artikel 29, stk. 3 (d) eller stk. 4 (d) i den under 3) nævnte konvention, dog under forudsætning af, at sådanne ændringer har været i kraft mindst tolv måneder forud for hændelsen, og

b) hændelsen eller skaden helt eller delvis skyldtes, at disse forskrifter ikke var opfyldt.

Les dispositions du present paragraphe sont applicables, que l'Etat dans lequel le navire est immatriculé ou dont il bat le pavillon soit ou non partie à l'instrument en cause.

4. Lorsqu'une nouvelle convention destinée à remplacer en tout ou en partie un des instruments visés au paragraphe 3 est entrée en vigueur, l'Assemblée peut décider, au moins six mois à l'avance, de la date à laquelle la nouvelle convention remplacera, en tout ou en partie, l'instrument qui y est visé, aux fins du paragraphe 3. Toutefois, tout Etat partie à la présente Convention peut, avant cette date, faire à l'Administrateur une déclaration selon laquelle cet Etat ne reconnaît pas un tel remplacement. Dans ce cas, la décision de l'Assemblée sera sans effet à l'égard de tout navire immatriculé dans cet Etat ou battant pavillon de cet Etat au moment de l'événement. Tout Etat peut, à une date ultérieure, revenir sur une telle déclaration qui en tout état de cause devient nulle et non avenue lorsque l'Etat devient partie à la nouvelle convention.

5. Si un navire observe les prescriptions d'un amendement à l'un des instruments visés au paragraphe 3, ou celles d'une nouvelle convention, lorsque cet amendement ou cette convention est destiné à remplacer en tout ou en partie un tel instrument, le navire est considéré avoir observé, pour l'application du paragraphe 3, les prescriptions de cet instrument.

6. Lorsque le Fonds, agissant comme garant, en vertu du paragraphe 2, a versé des indemnités pour des dommages par pollution conformément aux

The provisions of this paragraph shall apply irrespective of whether the Contracting State in which the ship was registered or whose flag it was flying is a Party to the relevant Instrument.

4. Upon the entry into force of a new Convention designed to replace, in whole or in part, any of the Instruments specified in paragraph 3, the Assembly may decide at least six months in advance a date on which the new Convention will replace such Instrument or part thereof for the purpose of paragraph 3. However, any State Party to this Convention may declare to the Director before that date that it does not accept such replacement; in which case the decision of the Assembly shall have no effect in respect of a ship registered in, or flying the flag of, that State at the time of the incident. Such a declaration may be withdrawn at any later date and shall in any event cease to have effect when the State in question becomes a party to such new Convention.

5. A ship complying with the requirements in an amendment to an Instrument specified in paragraph 3 or with requirements in a new Convention, where the amendment or Convention is designed to replace in whole or in part such Instrument, shall be considered as complying with the requirements in the said Instrument for the purposes of paragraph 3.

6. Where the Fund, acting as a guarantor by virtue of paragraph 2, has paid compensation for pollution damage in accordance with the Liability

Bestemmelserne i dette stykke finder anvendelse, uden hensyn til om den kontraherende stat, hvori skibet var registreret eller hvis flag det førte, er tilsluttet den pågældende konvention.

4. Når en ny konvention, der er bestemt til helt eller delvis at erstatte nogen af de i stk. 3 opregnede konventioner, træder i kraft, kan forsamlingen mindst seks måneder forud fastsætte en dato, på hvilken den nye konvention skal erstatte den tidligere konvention eller en del af denne ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 3. Dog kan før denne dato enhver stat, der har tiltrådt nærværende konvention, over for fondens direktør erklære, at den ikke godkender sådan ændring. I dette tilfælde er forsamlingens beslutning uden virkning for skibe, der på hændelsens tidspunkt var registreret i denne stat eller førte dens flag. En sådan erklæring kan senere når som helst tilbagekaldes og vil i alle tilfælde ophøre at have virkning, når den pågældende stat tilslutter sig den nye konvention.

5. Et skib, der opfylder forskrifterne i en ændring til en af de i stk. 3 nævnte konventioner eller forskrifter i en ny konvention, skal, når ændringen eller den nye konvention tilsigter helt eller delvis at erstatte en af de nævnte konventioner, ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 3 anses for at opfylde forskrifterne i den nævnte konvention.

6. Såfremt fonden i egenskab af garant i medfør af stk. 2 har udbetalt erstatning for forureningsskade i overensstemmelse med ansvarskonventionen, har

dispositions de la Convention sur la responsabilité, il est en droit d'exercer un recours contre le propriétaire dans la mesure où le Fonds aurait été, en vertu du paragraphe 3, exonéré de ses obligations de prise en charge financière du propriétaire au titre du paragraphe 1.

7. Pour autant qu'ils soient raisonnables, les dépenses encourues et les sacrifices consentis volontairement par le propriétaire pour éviter ou réduire une pollution sont considérés aux fins du présent article comme des dommages couverts par la responsabilité du propriétaire.

Article 6

1. Les droits à indemnisation prévus par l'article 4 et à la prise en charge financière visée à l'article 5 s'éteignent à défaut d'action en justice intentée en application des dispositions de ces articles, ou de notification faite conformément à l'article 7, paragraphe 6, dans les trois ans qui suivent la date à laquelle le dommage est survenu. Néanmoins, aucune action en justice ne peut être intentée après un délai de six ans à compter de la date à laquelle s'est produit l'événement ayant causé le dommage.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe précédent, le droit du propriétaire ou de son garant de présenter au Fonds une demande de prise en charge financière conformément à l'article 5, paragraphe 1, ne s'éteint en aucun cas avant l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date à laquelle le propriétaire ou son garant a eu connaissance d'une action formée contre lui en vertu de la Convention sur la responsabilité.

Convention, it shall have a right of recovery from the owner if and to the extent that the Fund would have been exonerated pursuant to paragraph 3 from its obligations under paragraph 1 to indemnify the owner.

7. Expenses reasonably incurred and sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize pollution damage shall be treated as included in the owner's liability for the purposes of this Article.

Article 6

1. Rights to compensation under Article 4 or indemnification under Article 5 shall be extinguished unless an action is brought thereunder or a notification has been made pursuant to Article 7, paragraph 6, within three years from the date when the damage occurred. However, in no case shall an action be brought after six years from the date of the incident which caused the damage.

2. Notwithstanding paragraph 1, the right of the owner or his guarantor to seek indemnification from the Fund pursuant to Article 5, paragraph 1, shall in no case be extinguished before the expiry of a period of six months as from the date on which the owner or his guarantor acquired knowledge of the bringing of an action against him under the Liability Convention.

den regres mod rederen i tilfælde af og i det omfang, fonden i medfør af stk. 3 ville være blevet fritaget for at yde godtgørelse til rederen ifølge stk. 1.

7. Udgifter og tab, som rederen frivilligt har pådraget sig for at forhindre eller begrænse forureningsskade, anses i det omfang, de har været rimelige, som omfattet af rederens ansvar ved anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 6

1. Krav på erstatning ifølge artikel 4 eller godtgørelse ifølge artikel 5 forældes, såfremt sag ikke er anlagt eller underretning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, stk. 6, er givet inden tre år fra den dag, skaden indtraf. Dog kan sag i intet tilfælde anlægges, efter at seks år er forløbet efter datoen for den hændelse, som forvoldte skaden.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 forældes rederens eller hans garants krav på godtgørelse fra fonden i henhold til artikel 5, stk. 1, ikke før udløbet af en frist på seks måneder fra den dag, på hvilken rederen eller hans garant fik kundskab om, at der var anlagt sag mod ham i henhold til ansvarskonventionen.

Article 7

1. Sous réserve des dispositions ci-après, il ne peut être intenté d'action en réparation contre le Fonds en vertu de l'article 4, ou aux fins de prise en charge financière en vertu de l'article 5, que devant les juridictions compétentes aux termes de l'article IX de la Convention sur la responsabilité, pour les actions en justice contre le propriétaire qui est responsable des dommages par pollution résultant de l'événement en question ou qui en aurait été responsable en l'absence des dispositions de l'article III, paragraphe 2, de la Convention sur la responsabilité.

2. Chaque Etat contractant rend ses juridictions compétentes pour connaître de toute action contre le Fonds visée au paragraphe 1.

3. Si une action en réparation de dommage par pollution est intentée devant un tribunal compétent, aux termes de l'article IX de la Convention sur la responsabilité, contre le propriétaire d'un navire ou contre son garant, le tribunal saisi de l'affaire est seul compétent pour connaître de toute demande d'indemnisation du même dommage ou de prise en charge financière s'y rapportant introduite contre le Fonds conformément à l'article 4 ou 5 de la présente Convention. Toutefois, si une action en réparation de dommage par pollution est intentée en vertu de la Convention sur la responsabilité devant un tribunal d'un Etat qui est partie à la Convention sur la responsabilité sans être en même temps partie à la présente Convention, toute action contre le Fonds visée à l'article 4 ou à l'article 5, paragraphe 1,

Article 7

1. Subject to the subsequent provisions of this Article, any action against the Fund for compensation under Article 4 or indemnification under Article 5 of this Convention shall be brought only before a court competent under Article IX of the Liability Convention in respect of actions against the owner who is or who would, but for the provisions of Article III, paragraph 2, of that Convention, have been liable for pollution damage caused by the relevant incident.

2. Each Contracting State shall ensure that its courts possess the necessary jurisdiction to entertain such actions against the Fund as are referred to in paragraph 1.

3. Where an action for compensation for pollution damage has been brought before a court competent under Article IX of the Liability Convention against the owner of a ship or his guarantor, such court shall have exclusive jurisdictional competence over any action against the Fund for compensation or indemnification under the provisions of Article 4 or 5 of this Convention in respect of the same damage. However, where an action for compensation for pollution damage under the Liability Convention has been brought before a court in a State Party to the Liability Convention but not to this Convention, any action against the Fund under Article 4 or under Article 5, paragraph 1, of this Convention shall at the option of the claimant be brought either before a court of the State where

Artikel 7

1. Medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, kan sag mod fonden om erstatning ifølge artikel 4 eller godtgørelse ifølge artikel 5 i denne konvention alene rejses ved en domstol, og som ifølge ansvarskonventionens artikel IX er kompetent til at behandle sagsanlæg mod den reder, som er eller som i mangel af denne konventions artikel III, stk. 2, ville have været ansvarlig for den af den pågældende hændelse forvoldte forurenings-skade.

2. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at dens domstole har den fornødne kompetence til at behandle sådanne sager mod fonden, som omhandlet i stk. 1.

3. Når krav om erstatning for forurenings-skade er rejst mod en skibsreder eller hans garant ved en ifølge ansvarskonventionens artikel IX kompetent domstol, er alene denne domstol kompetent til at behandle noget krav mod fonden om erstatning eller godtgørelse i henhold til artikel 4 eller 5 i denne konvention i anledning af samme skade. Er imidlertid et erstatningskrav for forurenings-skade i henhold til ansvarskonventionen blevet indbragt for en domstol i en stat, der har tiltrådt ansvarskonventionen, men ikke denne konvention, kan krav mod fonden i henhold til artikel 4 eller artikel 5, stk. 1, i denne konvention efter sagsøgerens valg rejses enten ved en domstol i den stat, hvori fonden har sit hovedsæde, eller ved en hvilken som helst af de kontraherende staters domstole,

de la presente Convention peut, au choix du demandeur, être intentée soit devant le tribunal compétent de l'Etat où se trouve le siège principal du Fonds, soit devant tout tribunal d'un Etat partie à cette Convention et qui a compétence en vertu de l'article IX de la Convention sur la responsabilité.

4. Chaque Etat contractant est tenu de prendre toutes dispositions nécessaires pour que le Fonds puisse se porter partie intervenante dans toute procédure judiciaire introduite, conformément à l'article IX de la Convention sur la responsabilité, devant un tribunal compétent de cet Etat, contre le propriétaire d'un navire ou son garant.

5. Sauf dispositions contraires du paragraphe 6, le Fonds n'est lié par aucun jugement ou autre décision rendue à la suite d'une procédure judiciaire, ni par aucun règlement à l'amiable auxquels il n'a pas été partie.

6. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 4, si une action en réparation de dommage par pollution a été intentée devant un tribunal compétent d'un Etat contractant contre un propriétaire ou son garant, aux termes de la Convention sur la responsabilité, la loi nationale de l'Etat en question doit permettre à toute partie à la procédure de notifier cette action au Fonds. Si une telle notification a été faite suivant les modalités prescrites par la loi de l'Etat où se trouve le tribunal saisi en laissant au Fonds un délai suffisant pour pouvoir intervenir utilement comme partie à la procédure, tout jugement rendu par le tribunal dans cette procédure et qui est devenu définitif et exécutoire dans l'Etat où il a été prononcé

the Fund has its headquarters or before any court of a State Party to this Convention competent under Article IX of the Liability Convention.

4. Each Contracting State shall ensure that the Fund shall have the right to intervene as a party to any legal proceedings instituted in accordance with Article IX of the Liability Convention before a competent court of that State against the owner of a ship or his guarantor.

5. Except as otherwise provided in paragraph 6, the Fund shall not be bound by any judgment or decision in proceedings to which it has not been a party or by any settlement to which it is not a party.

6. Without prejudice to the provisions of paragraph 4, where an action under the Liability Convention for compensation for pollution damage has been brought against an owner or his guarantor before a competent court in a Contracting State, each party to the proceedings shall be entitled under the national law of that State to notify the Fund of the proceedings. Where such notification has been made in accordance with the formalities required by the law of the court seized and in such time and in such a manner that the Fund has in fact been in a position effectively to intervene as a party to the proceedings, any judgment rendered by the court in such proceedings shall, after it has become final and

som er kompetent ifølge ansvarskonventionens artikel IX.

4. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at fonden har ret til at indtræde som part i en retssag, som i henhold til ansvarskonventionens artikel IX forei mod skibsrederen eller hans garant ved en kompetent domstol i vedkommende stat.

5. Bortset fra hvad der herom er bestemt i stk. 6, er fonden ikke bundet af nogen dom eller afgørelse i retssager, hvori den ikke har været part eller af noget forlig, hvori den ikke har deltaget.

6. Er der i henhold til ansvarskonventionen rejst sag om erstatning for forureningsskade mod en reder eller hans garant ved en kompetent domstol i en kontraherende stat, er hver af sagens parter berettiget til i overensstemmelse med denne stats nationale lovgivning at underrette fonden om retssagen, uden at dette berører, hvad der i stk. 4 er bestemt. Når sådan underretning er sket i de former, som kræves af lovgivningen på stedet og til sådan tid og på sådan måde, at fonden har haft reel mulighed for at indtræde som part i sagen, skal den af retten i en sådan sag afsagt dom, når den er endelig og eksigibel i den stat, hvori dommen er afsagt, være bindende for fonden i den forstand, at de ved dommen antagne forudsæt-

est opposable au Fonds, même si celui-ci n'est pas intervenu dans la procédure, en ce sens qu'il n'est pas en droit de contester les motifs et le dispositif du jugement.

enforceable in the State where the judgment was given, become binding upon the Fund in the sense that the facts and findings in that judgment may not be disputed by the Fund even if the Fund has not actually intervened in the proceedings.

ninger ikke kan bestrides af fonden, selv om denne faktisk ikke har indtrådt i retssagen.

Article 8

Sous réserve de toute décision concernant la répartition prévu à l'article 4, paragraphe 5, tout jugement rendu contre le Fonds par un tribunal compétent en vertu de l'article 7, paragraphes 1 et 3, et qui, dans l'Etat d'origine, est devenu exécutoire et ne peut plus faire l'objet d'un recours ordinaire est reconnu exécutoire dans tout Etat contractant aux conditions prévues à l'article X de la Convention sur la responsabilité.

Article 8

Subject to any decision concerning the distribution referred to in Article 4, paragraph 5, any judgment given against the Fund by a court having jurisdiction in accordance with Article 7, paragraphs 1 and 3, shall, when it has become enforceable in the State of origin and is in that State no longer subject to ordinary forms of review, be recognized and enforceable in each Contracting State on the same conditions as are prescribed in Article X of the Liability Convention.

Artikel 8

Med forbehold af beslutninger angående fordelingen som omhandlet i artikel 4, stk. 5, skal enhver dom, der afsiges mod fonden af en domstol med kompetence i henhold til artikel 7, stk. 1 og 3, når den er blevet eksigibel i den stat, hvori den er afsagt, og i denne stat ikke længere kan anfægtes ved de ordinære retsmidler, anerkendes og være eksigibel i enhver kontraherende stat på samme betingelser som foreskrevet i ansvarskonventionens artikel X.

Article 9

1. Sous réserve des dispositions de l'article 5, le Fonds acquiert par subrogation, à l'égard de toute somme versée par lui, conformément à l'article 4, paragraphe 1, de la présente Convention, en réparation de dommages par pollution, tous les droits qui, en vertu de la Convention sur la responsabilité, seraient dévolus à la personne ainsi indemnisée et qu'elle aurait pu faire valoir contre le propriétaire ou son garant.

Article 9

1. Subject to the provisions of Article 5, the Fund shall, in respect of any amount of compensation for pollution damage paid by the Fund in accordance with Article 4, paragraph 1, of this Convention, acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy under the Liability Convention against the owner or his guarantor.

Artikel 9

1. Under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 5 indtræder fonden med hensyn til ethvert erstatningsbeløb for forureningsskade, som fonden har betalt i henhold til denne konventions artikel 4, stk. 1, i de rettigheder som den person, der således har modtaget erstatning, måtte have mod rederen eller dennes garant ifølge ansvarskonventionen.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux droits de recours ou de subrogation du Fonds contre des personnes autres que celles qui sont visées aux paragraphes précédents. En toute hypothèse le Fonds bénéficie d'un droit de subrogation à l'en-

2. Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse or subrogation of the Fund against persons other than those referred to in the preceding paragraph. In any event the right of the Fund to subrogation against such person shall not be less favourable

2. Bestemmelserne i denne konvention indskrænker ikke den ret til regres eller indtræden i rettigheder, som fonden måtte have mod andre end de i det foregående stykke omhandlede personer. Under alle omstændigheder skal fondens ret til indtræden i rettigheder over

contre de telles personnes qui ne saurait être moindre que celui dont dispose l'assureur de la personne indemnisée ou prise en charge.

3. Sans prejudice des autres droits éventuels de subrogation ou de recours contre le Fonds, un Etat contractant ou organisme de cet Etat qui a versé, en vertu de sa législation nationale, des indemnités pour des dommages par pollution est subrogé aux droits que la personne indemnisée aurait eus en vertu de la présente Convention.

than that of an insurer of the person to whom compensation or indemnification has been paid.

3. Without prejudice to any other rights of subrogation or recourse against the Fund which may exist, a Contracting State or agency thereof which has paid compensation for pollution damage in accordance with provisions of national law shall acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

for sådanne personer ikke være mindre gunstig end den ret, som tilkommer en assurandør for den person, som har modtaget erstatning eller godtgørelse.

3. Uden at dette skal medføre indskrænkning i anden eksisterende ret til indtræden eller regres mod fonden, indtræder en kontraherende stat, som har betalt erstatning for forureningsskade i henhold til bestemmelser i egen national lovgivning, i de rettigheder som den person, der således har modtaget erstatning, ville have haft i henhold til denne konvention.

Contributions

Article 10

1. Les contributions au Fonds sont versées, en ce qui concerne chacun des Etats contractants, par toute personne qui, au cours de l'année civile mentionnée à l'article 11 paragraphe 1, pour ce qui est des contributions initiales, et à l'article 12, paragraphe 2, alinéa a) ou b), pour ce qui est des contributions annuelles, a reçu des quantités totales supérieures à 150 000 tonnes :

a) d'hydrocarbures donnant lieu à contribution transportés par mer jusqu'à destination dans des ports ou installations terminales situées sur le territoire de cet Etat, et

b) d'hydrocarbures donnant lieu à contribution transportés par mer et déchargés dans un port ou dans une installation terminale d'un Etat non contractant, dans toute installation située sur le territoire d'un Etat contractant, étant entendu que les hydrocarbures donnant lieu à contribution ne sont pris en compte, en vertu du présent sous-paragraphe, que lors de leur première réception dans

Contributions

Article 10

1. Contributions to the Fund shall be made in respect of each Contracting State by any person who, in the calendar year referred to in Article 11, paragraph 1, as regards initial contributions and in Article 12, paragraphs 2 (a) or (b), as regards annual contributions, has received in total quantities exceeding 150,000 tons:

(a) in the ports or terminal installations in the territory of that State contributing oil carried by sea to such ports or terminal installations; and

(b) in any installations situated in the territory of that Contracting State contributing oil which has been carried by sea and discharged in a port or terminal installation of a non-Contracting State, provided that contributing oil shall only be taken into account by virtue of this sub-paragraph on first receipt in a Contracting State after its discharge in that non-Contracting State.

Afgifter

Artikel 10

1. Afgifter til fonden skal for så vidt angår hver kontraherende stat betales af enhver person, som i det kalenderår, der omhandles i artikel 11, stk. 1, med hensyn til begyndelsesafgifter og i artikel 12, stk. 2, a) eller b) med hensyn til de årlige afgifter, i mængder, der tilsammen overstiger 150.000 tons, har modtaget:

a) afgiftspligtig olie, der har været transporteret til søs til havne eller terminaler på denne stats område, og

b) afgiftspligtig olie i noget anlæg beliggende på den kontraherende stats område, når denne olie har været transporteret til søs og er blevet losset i en havn eller terminal i en ikke kontraherende stat, dog at sådan olie kun medtages i beregningen ifølge dette stykke, når den første gang modtages i en kontraherende stat efter losning i en sådan ikke kontraherende stat.

l'Etat contractant après leur déchargement dans l'Etat non contractant.

2. a) Aux fins du paragraphe 1 du present article, lorsque le montant total des quantités d'hydrocarbures donnant lieu a contribution qui ont été recues au cours d'une année civile par une personne sur le territoire d'un Etat contractant et des quantités d'hydrocarbures donnant lieu à contribution qui ont été recues au cours de la même année sur ce territoire par une ou plusieurs personnes associées, dépasse 150 000 tonnes, cette personne est tenue de verser des contributions calculées en fonction des quantités d'hydrocarbures effectivement recues par eile, nonobstant le fait que ces quantités ne dépassent pas 150 000 tonnes.

b) Par « personne associée » on entend toute filiale ou entité sous contrôle commun. La législation nationale de l'Etat intéressé détermine les personnes qui sont visées par cette définition.

2. (a) For the purposes of paragraph 1, where the quantity of contributing oil received in the territory of a Contracting State by any person in a calendar year when aggregated with the quantity of contributing oil received in the same Contracting State in that year by any associated person or persons exceeds 150,000 tons, such person shall pay contributions in respect of the actual quantity received by him notwithstanding that that quantity did not exceed 150,000 tons.

(b) "Associated person" means any subsidiary or commonly controlled entity. The question whether a person comes within this definition shall be determined by the national law of the State concerned.

2. a) Ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 1 skal en person, såfremt mængden af afgiftspligtig olie, han i et kalenderår har modtaget på en kontraherende stats område, sammenlagt med den mængde afgiftspligtig olie, der i dette år er modtaget i samme kontraherende stat af en eller flere personer, med hvilke han har interessefællesskab, overstiger 150.000 tons, betale afgift af den mængde, han faktisk har modtaget, uanset om denne mængde ikke har oversteget 150.000 tons.

b) »Person med hvilken han har interessefællesskab« betyder ethvert datterselskab eller en fælles kontrolleret enhed. Spørgsmålet om, hvorvidt en person omfattes af denne definition, skal afgøres i henhold til vedkommende stats nationale lovgivning.

Article 11

1. En ce qui concerne chacun des Etats contractants, le montant des contributions initiales que doit verser chacune des personnes visées à l'article 10 est calculé sur la base d'une somme fixe par tonne d'hydrocarbures donnant lieu a contribution et recus par eile au cours de l'année civile précédant celle où la presente Convention est entrée en vigueur à l'égard de cet Etat.

2. Le montant vise au paragraphe 1 est determine par l'Assemblée dans les deux mois qui suivent l'entrée en vigueur de la presente Convention. A cette occasion, l'Assemblée doit, dans

Article 11

1. In respect of each Contracting State initial contributions shall be made of an amount which shall for each person referred to in Article 10 be calculated on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by him during the calendar year preceding that in which this Convention entered into force for that State.

2. The sum referred to in paragraph 1 shall be determined by the Assembly within two months after the entry into force of this Convention. In performing this function the

Artikel 11

1. For så vidt angår hver kontraherende stat skal der betales en begyndelsesafgift, som for hver af de i artikel 10 omhandlede personer beregnes på grundlag af et bestemt beløb pr. ton afgiftspligtig olie, der er modtaget af ham i løbet af det kalenderår, der ligger nærmest forud for det, i hvilket denne konvention er trådt i kraft for denne stat.

2. Det i stk. 1 omhandlede beløb fastsættes af forsamlingen senest 2 måneder efter, at denne konvention er trådt i kraft. Forsamlingen skal herved, så vidt det er muligt, fastsætte beløbet

la mesure du possible, fixer ce montant de sorte que le total des contributions initiales serait égal à 75 millions de francs si ces contributions correspondaient à 90 pour cent des quantités d'hydrocarbures donnant lieu à contribution transportées dans le monde par voie maritime.

3. Les contributions initiales sont versées, en ce qui concerne chacun des Etats contractants, dans les trois mois qui suivent la date d'entrée en vigueur de la Convention à l'égard de cet Etat.

Assembly shall, to the extent possible, fix the sum in such a way that the total amount of initial contributions would, if contributions were to be made in respect of 90 per cent of the quantities of contributing oil carried by sea in the world, equal 75 million francs.

3. The initial contributions shall in respect of each Contracting State be paid within three months following the date at which the Convention entered into force for that State.

på en sådan måde, at de samlede begyndelsesafgifter ville udgøre 75 millioner francs, såfremt afgift skulle betales for 90 procent af den mængde afgiftspligtig olie, der transporteres til søs i verden.

3. For så vidt angår hver kontraherende stat, skal begyndelsesafgifterne betales inden tre måneder efter den dag, da konventionen trådte i kraft for vedkommende stat.

Article 12

1. Pour déterminer, s'il y a lieu, le montant des contributions annuelles dues par chaque personne visée à l'article 10, l'Assemblée établit pour chaque année civile, en tenant compte de la nécessité d'avoir suffisamment de liquidités, une estimation présentée sous forme de budget comme suit:

i) Dépenses

a) Frais et dépenses prévus pour l'administration du Fonds au cours de l'année considérée et pour la couverture de tout déficit résultant des opérations des années précédentes.

b) Versements que le Fonds devra vraisemblablement effectuer au cours de l'année considérée pour régler les indemnités dues en application des articles 4 et 5, dans la mesure où le montant total des sommes versées, y compris le remboursement des emprunts contractés antérieurement par le Fonds pour s'acquitter de ses obligations, ne dépasse pas 75 millions de francs par événement.

Article 12

1. With a view to assessing for each person referred to in Article 10 the amount of annual contributions due, if any, and taking account of the necessity to maintain sufficient liquid funds, the Assembly shall for each calendar year make an estimate in the form of a budget of:

(i) Expenditure

(a) costs and expenses of the administration of the Fund in the relevant year and any deficit from operations in preceding years;

(b) payments to be made by the Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Fund due under Article 4 or 5, including repayment on loans previously taken by the Fund for the satisfaction of such claims, to the extent that the aggregate amount of such claims in respect of any one incident does not exceed 15 million francs;

Artikel 12

1. Med henblik på for hver af de i artikel 10 omhandlede personer at fastsætte den årsafgift, der skal betales, såfremt sådanne skal opkræves samt under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde tilstrækkelige likvide midler, skal forsamlingen for hvert kalenderår gøre et overslag i form af et budget over:

I) Udgifter

a) omkostninger og udgifter ved fondens administration i det pågældende år samt eventuelt underskud fra driften i de forudgående år,

b) udbetalinger fra fonden i det pågældende år til opfyldelse af krav mod fonden i medfør af artikel 4 eller 5, herunder tilbagebetaling af lån, der tidligere er optaget af fonden til opfyldelse af sådanne krav i den udstrækning de samlede krav hidrørende fra en og samme hændelse ikke overstiger et beløb på 15 millioner francs,

c) Versements que le Fonds devra vraisemblablement effectuer au cours de l'année considérée pour régler les sommes dues en application des articles 4 et 5, y compris le remboursement des prêts contractés antérieurement par le Fonds pour s'acquitter de ses obligations, dans la mesure ou le montant total des indemnités dépasse 15 millions de francs par événement.

ii) Revenus

a) Excédent résultant des opérations des années précédentes, y compris les intérêts qui pourraient être perçus.

b) Contributions initiales dues dans le courant de l'année.

c) Contributions annuelles qui pourront être nécessaires pour équilibrer le budget.

d) Tous autres revenus.

2. Le montant de la contribution annuelle est fixé par l'Assemblée pour chaque personne visée à l'article 10. Ce montant est calculé en ce qui concerne chacun des Etats contractants :

a) dans la mesure ou la contribution est destinée à régler les sommes visées au paragraphe 1 i), alinéas a) et b), sur la base d'une somme fixe par tonne d'hydrocarbures donnant lieu à contribution et recus dans un Etat contractant par cette personne pendant l'année civile précédente, et

b) dans la mesure ou la contribution est destinée à régler les sommes visées au paragraphe 1 i), alinéa c), du présent article, sur la base d'une somme fixe par tonne d'hydrocarbures donnant lieu à contribution et recus par cette personne au cours de l'année civile précédant celle où s'est produit

(c) payments to be made by the Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Fund due under Article 4 or 5, including repayments on loans previously taken by the Fund for the satisfaction of such claims, to the extent that the aggregate amount of such claims in respect of any one incident is in excess of 15 million francs;

(ii) Income

(a) surplus funds from operations in preceding years, including any interest;

(b) initial contributions to be paid in the course of the year;

(c) annual contributions, if required to balance the budget;

(d) any other income.

2. For each person referred to in Article 10 the amount of his annual contribution shall be determined by the Assembly and shall be calculated in respect of each Contracting State:

(a) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1 (i) (a) and (b) on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received in the relevant State by such persons during the preceding calendar year; and

(b) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1 (i) (c) of this Article on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by such person during the calendar year preceding that in which the incident in question occurred, provided

c) udbetalinger fra fonden i det pågældende år til opfyldelse af krav mod fonden i medfør af artikel 4 eller 5, herunder tilbagebetaling af lån, der tidligere er optaget af fonden til opfyldelse af sådanne krav i den udstrækning, de samlede krav hidrørende fra en og samme hændelse overstiger et beløb på 15 millioner francs.

II) Indtægter

a) overskud af driften i de forudgående år, herunder eventuelle renter.

b) begyndelsesafgifter, som skal betales i årets løb,

c) årlige afgifter, hvis nødvendigt for budgettets balance,

d) andre indtægter.

2. For hver af de i artikel 10 omhandlede personer fastsættes størrelsen af den årlige afgift af forsamlingen, og beregnes for så vidt angår hver kontraherende stat:

a) når afgiften er bestemt til at anvendes som betaling af de i stk. 1, I, a) og b) omhandlede fordringer: på grundlag af et bestemt beløb pr. ton af afgiftspligtig olie, der er modtaget i den pågældende stat af sådanne personer i det forudgående kalenderår, og

b) når afgiften er bestemt til at anvendes som betaling af de i stk. 1, I, c) omhandlede fordringer: på grundlag af et bestemt beløb pr. ton af afgiftspligtig olie, der er modtaget af en sådan person i kalenderåret forud for det, i hvilket den pågældende hændelse indtraf, såfremt vedkommende stat på

l'événement considéré, si cet Etat est partie à la Convention à la date à laquelle est survenu l'événement.

3. Les sommes mentionnées au paragraphe 2 ci-dessus sont calculées en divisant le total des contributions à verser par le total des quantités d'hydrocarbures donnant lieu à contribution qui ont été reçues, au cours de l'année considérée, dans l'ensemble des Etats contractants.

4. L'Assemblée arrête le pourcentage de la contribution annuelle qui est payable immédiatement en espèces ainsi que la date de versement. Le reste est payable sur avis de l'Administrateur.

5. Dans les cas et conditions qui seront fixes par le règlement intérieur, l'Administrateur du Fonds est autorisé à demander à un contributaire de produire une garantie financière pour les sommes dont il est débiteur.

6. Toute demande de versement au titre du paragraphe 4 est formulée auprès de chaque contributaire dont la contribution est déterminée au marc le franc en fonction de la somme totale à recueillir.

Article 13

1. Le montant de toute contribution arriérée visée à l'article 12 est accru d'un intérêt dont le taux est fixe pour chaque année civile par l'Assemblée, étant entendu que différents taux peuvent être fixés selon les circonstances.

2. Chaque Etat contractant veille à prendre des dispositions pour qu'il soit satisfait à l'obligation de contribuer au Fonds, conformément aux dispositions

that State was a party to this Convention at the date of the incident.

3. The sums referred to in paragraph 2 above shall be arrived at by dividing the relevant total amount of contributions required by the total amount of contributing oil received in all Contracting States in the relevant year.

4. The Assembly shall decide the portion of the annual contribution which shall be immediately paid in cash and decide on the date of payment. The remaining part of each annual contribution shall be paid upon notification by the Director.

5. The Director may, in cases and in accordance with conditions to be laid down in the Internal Regulations of the Fund, require a contributor to provide financial security for the sums due from him.

6. Any demand for payments made under paragraph 4 shall be called rateably from all individual contributors.

Article 13

1. The amount of any contribution due under Article 12 and which is in arrear shall bear interest at a rate which shall be determined by the Assembly for each calendar year provided that different rates may be fixed for different circumstances.

2. Each Contracting State shall ensure that any obligation to contribute to the Fund arising under this Convention in respect of oil received within

hændelsens tidspunkt havde tiltrådt denne konvention.

3. De i stk. 2 omhandlede beløb fremkommer ved at dividere det samlede afgiftsbeløb, som kræves, med den samlede mængde af afgiftspligtig olie, der er modtaget i alle de kontraherende stater i det pågældende år.

4. Forsamlingen beslutter, hvilken del af den årlige afgift, der straks skal betales kontant, og fastsætter betalingsdatoen. Den resterende del af hver årlig afgift skal betales ved påkrav fra direktøren.

5. I sådanne tilfælde og i overensstemmelse med sådanne betingelser, som fastsættes i fondens interne reglement, kan direktøren forlange, at en afgiftspligtig person stiller økonomisk sikkerhed for beløb, som han er pligtig at betale.

6. Ethvert krav om betaling i henhold til stk. 4 skal for hver enkelt af de afgiftspligtige udgøre samme andel af afgiften.

Artikel 13

1. Afgiftsbeløb, som skyldes i henhold til artikel 12 og som er i restance, skal forrentes med en rentesats, der fastsættes af forsamlingen for hvert kalenderår, idet forskellige rentesatser kan fastsættes for forskellige forhold.

2. Enhver kontraherende stat sørger for, at pligten til at betale afgift til fonden i henhold til denne konvention med hensyn til olie, som modtages på

de la presente Convention, pour les hydrocarbures recus sur le territoire de eet Etat; il prend toutes mesures legislatives appropriées, y compris les sanctions qu'il juge nécessaires, pour que cette obligation soit efficacement remplie, sous reserve toutefois que ces mesures ne visent que les personnes qui sont tenues de contribuer au Fonds.

3. Si une personne qui est tenue, en vertu des dispositions des articles 10 et 11, de verser des contributions, ne remplit pas ses obligations en ce qui concerne la totalité ou une partie de cette contribution et que le retard apporté au paiement excède trois mois, l'Administrateur prendra, au nom du Fonds, toutes mesures appropriées à l'égard de cette personne en vue d'obtenir le recouvrement des sommes dues. Toutefois, si le contribuable défaillant est manifestement insolvable ou si les circonstances le justifient, l'Assemblée peut, sur la recommandation de l'Administrateur, décider de renoncer à toute action contre le contribuable.

Article 14

1. Tout Etat contractant peut, au moment du depot de son instrument de ratification ou d'adhésion ainsi qu'à tout moment ultérieur, déclarer qu'il assume lui-même les obligations qui incombent, aux termes de la presente Convention, à toute personne tenue de contribuer au Fonds, en vertu de Particle 10, paragraphe 1, pour les hydrocarbures qu'elle a recus sur le territoire de eet Etat. Une teile declaration est faite par écrit et doit préciser les obligations qui sont assumées.

2. Si la declaration visée au paragraphe 1 est faite avant

the territory of that State is fulfilled and shall take any appropriate measures under its law, including the imposing of such sanctions as it may deem necessary, with a view to the effective execution of any such obligation; provided, however, that such measures shall only be directed against those persons who are under an obligation to contribute to the Fund.

3. Where a person who is liable in accordance with the provisions of Articles 10 and 11 to make contributions to the Fund does not fulfil his obligations in respect of any such contribution or any part thereof and is in arrear for a period exceeding three months, the Director shall take all appropriate action against such person on behalf of the Fund with a view to the recovery of the amount due. However, where the defaulting contributor is manifestly insolvent or the circumstances otherwise so warrant, the Assembly may, upon recommendation of the Director, decide that no action shall be taken or continued against the contributor.

Article 14

1. Each Contracting State may at the time when it deposits its instrument of ratification or accession or at any time thereafter declare that it assumes itself obligations that are incumbent under this Convention on any person who is liable to contribute to the Fund in accordance with Article 10, paragraph 1, in respect of oil received within the territory of that State. Such declaration shall be made in writing and shall specify which obligations are assumed.

2. Where a declaration under paragraph 1 is made prior

statens område, bliver opfyldt og i sin lovgivning indfører passende regler, herunder om sådanne tvangsmidler, som den finder nødvendige for en effektiv opfyldelse af sådanne forpligtelser. Sådanne forholdsregler skal dog kun rettes mod personer, der er pligtige at betale afgift til fonden.

3. Når en person, som i henhold til artiklerne 10 og 11 skal betale afgift til fonden, ikke opfylder sine forpligtelser med hensyn til sådan afgift eller nogen del deraf, og betalingen er mere end 3 måneder forsinket, skal direktøren på fondens vegne tage ethvert fornødent skridt mod en sådan person for at inddrive det forfaldne beløb. Hvis imidlertid den afgiftspligtige, som ikke har betalt, er åbenbart insolvent, eller omstændighederne iøvrigt taler derfor, kan forsamlingen efter forslag af direktøren beslutte, at forholdsregler ikke skal tages eller fortsættes mod den afgiftspligtige.

Artikel 14

1. Enhver kontraherende stat kan, når den deponerer sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller når som helst derefter, erklære, at den påtager sig de forpligtelser, som i henhold til denne konvention påhviler enhver person, der ifølge artikel 10, stk. 1, er afgiftspligtig til fonden af olie, der er modtaget inden for denne stats område. Sådant erklæring skal afgives skriftligt og skal angive, hvilke forpligtelser staten påtager sig.

2. Såfremt en erklæring som omhandlet i stk. 1 afgives, før

l'entrée en vigueur de la présente Convention conformément à l'article 40, eile est adressée au Secrétaire général de l'Organisation qui la communique à l'Administrateur après l'entrée en vigueur de la Convention.

3. Toute déclaration faite, conformément au paragraphe 1, après l'entrée en vigueur de la présente Convention est adressée à l'Administrateur.

4. Tout Etat qui a fait la déclaration visée par les dispositions du présent article peut la retirer sous réserve d'adresser une notification écrite à l'Administrateur. La notification prend effet trois mois après sa date de réception.

5. Tout Etat lie par une déclaration faite conformément au présent article est tenu, dans toute procédure judiciaire intentée devant un tribunal compétent et relative au respect de l'obligation définie dans cette déclaration, de renoncer à l'immunité de juridiction qu'il aurait pu invoquer.

to the entry into force of this Convention in accordance with Article 40, it shall be deposited with the Secretary-General of the Organization who shall after the entry into force of the Convention communicate the declaration to the Director.

3. A declaration under paragraph 1 which is made after the entry into force of this Convention shall be deposited with the Director.

4. A declaration made in accordance with this Article may be withdrawn by the relevant State giving notice thereof in writing to the Director. Such notification shall take effect three months after the Director's receipt thereof.

5. Any State which is bound by a declaration made under this Article shall, in any proceedings brought against it before a competent court in respect of any obligation specified in the declaration, waive any immunity that it would otherwise be entitled to invoke.

denne konvention i henhold til artikel 40 træder i kraft, deponeres erklæringen hos organisationens generalsekretær, der, når konventionen er trådt i kraft, videregiver erklæringen til direktøren.

3. En erklæring som omhandles i stk. 1, der afgives, efter at denne konvention er trådt i kraft, deponeres hos direktøren.

4. En erklæring, der afgives i henhold til denne artikel, kan tilbagekaldes af den pågældende stat ved skriftlig meddelelse til direktøren. Sådan meddelelse får virkning tre måneder efter, at den er modtaget af direktøren.

5. Enhver stat, der er bundet ved en i henhold til denne artikel afgivet erklæring, skal under enhver sag, som rejses imod den ved en kompetent domstol med hensyn til nogen af de i deklARATIONEN angivne forpligtelser, frafalde enhver immunitet, som den ellers ville kunne påberåbe sig.

Article 15

1. Chaque Etat contractant s'assure que toute personne qui reçoit, sur son territoire, des hydrocarbures donnant lieu à contribution en quantités telles qu'elle est tenue de contribuer au Fonds, figure sur une liste établie et tenue à jour par l'Administrateur conformément aux dispositions suivantes.

2. Aux fins prévues au paragraphe 1, tout Etat contractant communique par écrit à l'Administrateur, à une date qui sera fixée dans le règlement intérieur, le nom et l'adresse de toute personne qui est tenue, en ce qui concerne cet Etat, de contribuer au Fonds conformé-

Article 15

1. Each Contracting State shall ensure that any person who receives contributing oil within its territory in such quantities that he is liable to contribute to the Fund appears on a list to be established and kept up to date by the Director in accordance with the subsequent provisions of this Article.

2. For the purposes set out in paragraph 1, each Contracting State shall communicate, at a time and in the manner to be prescribed in the Internal Regulations, to the Director the name and address of any person who in respect of that State is liable to contribute to

Artikel 15

1. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at enhver person, der modtager afgiftspligtig olie inden for dens område i sådanne mængder, at han er afgiftspligtig til fonden, bliver optaget på en liste, der oprettes og holdes i jour af fondens direktør i overensstemmelse med de efterfølgende bestemmelser i denne artikel.

2. Til det i stk. 1 angivne formål meddeler hver kontraherende stat på det tidspunkt og på den måde, der foreskrives i fondens interne reglement, til direktøren navn og adresse på enhver person, som i denne stat er afgiftspligtig til fonden i henhold til artikel 10 såvel som

ment à l'article 10, ainsi que des indications sur les quantités d'hydrocarbures donnant lieu à contribution qui ont été reçues par cette personne au cours de l'année civile précédente.

3. La liste fait foi jusqu'à preuve contraire pour établir quelles sont, à un moment donné, les personnes tenues, en vertu de l'article 10, paragraphe 1, de contribuer au Fonds et pour déterminer, s'il y a lieu, les quantités d'hydrocarbures sur la base desquelles est fixé le montant de la contribution de chacune de ces personnes.

the Fund pursuant to Article 10, as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person during the preceding calendar year.

3. For the purposes of ascertaining who are, at any given time, the persons liable to contribute to the Fund in accordance with Article 10, paragraph 1, and of establishing, where applicable, the quantities of oil to be taken into account for any such person when determining the amount of his contribution, the list shall be *prima facie* evidence of the facts stated therein.

oplysninger om de mængder af afgiftspligtig olie, der i det forudgående kalenderår er modtaget af hver sådan person.

3. Ved afgørelsen af, hvilke personer der på et givet tidspunkt er afgiftspligtige til fonden i henhold til artikel 10, stk. 1, og, i påkommende tilfælde, ved fastsættelsen af de mængder olie, der skal medtages i beregningen for hver sådan person ved beregningen af afgiftens størrelse, skal de på listen optagne oplysninger anses som rigtige, indtil andet bevises.

Organisation et administration

Article 16

Le Fonds comprend une Assemblée, un Secretariat dirigé par un Administrateur et, conformément aux dispositions de l'article 21, un Comité exécutif.

Assemblée

Article 17

L'Assemblée se compose de tous les Etats contractants.

Article 18

Sous réserve des dispositions de l'article 26, l'Assemblée a pour fonctions :

1. d'élire, à chaque session ordinaire, un président et deux vice-présidents qui restent en fonctions jusqu'à la session ordinaire suivante;

2. d'établir son propre règlement intérieur, pour ce qui n'aura pas été expressément

Organization and Administration

Article 16

The Fund shall have an Assembly, a Secretariat headed by a Director and, in accordance with the provisions of Article 21, an Executive Committee.

Assembly

Article 17

The Assembly shall consist of all Contracting States to this Convention.

Article 18

The functions of the Assembly shall, subject to the provisions of Article 26, be:

1. to elect at each regular session its Chairman and two Vice-Chairmen who shall hold office until the next regular session;

2. to determine its own rules of procedure, subject to the provisions of this Convention;

Organisation og administration

Artikel 16

Fonden skal have en forsamling, et sekretariat forestået af en direktør og i henhold til bestemmelserne i artikel 21 en eksekutivkomitee.

Forsamlingen

Artikel 17

Forsamlingen består af alle de kontraherende stater.

Artikel 18

Bortset fra, hvad der følger af bestemmelserne i artikel 26, skal forsamlingens opgaver være:

1. at ved hvert ordinært møde vælge en formand og to viceformænd, som skal fungere indtil det næste ordinære møde,

2. at fastsætte sin egen forretningsorden bortset fra så

prévu par la présente Convention;

3. d'adopter le règlement intérieur du Fonds nécessaire à son bon fonctionnement;

4. de nommer l'Administrateur, d'édicter des règles en vue de la nomination des autres membres du personnel nécessaires et de fixer les conditions d'emploi de l'Administrateur et des autres membres du personnel;

5. d'adopter le budget annuel et de fixer les contributions annuelles;

6. de nommer les commissaires aux comptes et d'approuver les comptes du Fonds;

7. d'approuver le règlement des demandes d'indemnisation adressées au Fonds, de se prononcer sur la répartition entre les demandeurs du montant disponible au titre de la réparation des dommages conformément à l'article 4, paragraphe 5, et de fixer les conditions dans lesquelles peuvent être effectués des versements provisoires afin que les victimes de dommages par pollution soient indemnisées le plus rapidement possible;

8. d'élire, parmi les membres de l'Assemblée, ceux qui feront partie du Comité exécutif, conformément aux articles 21, 22 et 23;

9. d'instituer tous organes subsidiaires, permanents ou temporaires, qu'elle juge nécessaires;

10. de déterminer parmi les États qui ne sont pas parties à la Convention et parmi les organisations intergouvernementales ou internationales non gouvernementales ceux qui seront autorisés à participer, sans droit de vote, aux sessions de l'Assemblée, du Comité exé-

3. to adopt Internal Regulations necessary for the proper functioning of the Fund;

4. to appoint the Director and make provisions for the appointment of such other personnel as may be necessary and determine the terms and conditions of service of the Director and other personnel;

5. to adopt the annual budget and fix the annual contributions;

6. to appoint auditors and approve the accounts of the Fund;

7. to approve settlements of claims against the Fund, to take decisions in respect of the distribution among claimants of the available amount of compensation in accordance with Article 4, paragraph 5, and to determine the terms and conditions according to which provisional payments in respect of claims shall be made with a view to ensuring that victims of pollution damage are compensated as promptly as possible;

8. to elect the members of the Assembly to be represented on the Executive Committee, as provided in Articles 21, 22 and 23;

9. to establish any temporary or permanent subsidiary body it may consider to be necessary;

10. to determine which non-Contracting States and which inter-governmental and international non-governmental organizations shall be admitted to take part, without voting rights, in meetings of the Assembly, the Executive Committee, and subsidiary bodies;

danne regler, der er fastlagt i konventionen,

3. at vedtage det interne reglement, som kræves, for at fonden på behørig måde kan udføre sine funktioner,

4. at udnævne direktøren og udfærdige forskrifter om ansættelse af andet nødvendigt personale samt fastsætte ansættelsesvilkår for direktøren og andet personale,

5. at vedtage det årlige budget og fastsætte de årlige afgifter,

6. at udpege revisorer og godkende fondens regnskaber,

7. at godkende opgørelser af krav mod fonden, at træffe beslutninger om fordelingen mellem fordringshavere i henhold til artikel 4, stk. 5, af det erstatningsbeløb, som er til rådighed, og at fastsætte de vilkår under hvilke forskudsvisse udbetalinger skal finde sted med henblik på at sikre, at de der har lidt forureningsskade modtager erstatning så hurtigt som muligt,

8. at vælge de af forsamlingens medlemmer, der ifølge artiklerne 21, 22 og 23 skal være repræsenteret i eksekutivkomiteen,

9. at oprette de midlertidige eller permanente underorganer, som den anser for nødvendige,

10. at bestemme hvilke ikke-kontraherende stater og hvilke mellemstatslige og internationale ikke-statslige organisationer, der skal have adgang til, uden stemmeret, at deltage i forsamlingens, eksekutivkomiteens og underorganernes møder,

cutif et des organes subsidiaires;

11. de donner à l'Administrateur, au Comité exécutif et aux organes subsidiaires toutes instructions relatives à la gestion du Fonds;

12. d'approuver les rapports et de contrôler les activités du Comité exécutif;

13. de veiller à la bonne application des dispositions de la Convention et de ses propres décisions;

14. de s'acquitter de toute autre fonction qui est de sa compétence aux termes de la présente Convention ou qui est nécessaire au bon fonctionnement du Fonds.

11. to give instructions concerning the administration of the Fund to the Director, the Executive Committee and subsidiary bodies;

12. to review and approve the reports and activities of the Executive Committee;

13. to supervise the proper execution of the Convention and of its own decisions;

14. to perform such other functions as are allocated to it under the Convention or are otherwise necessary for the proper operation of the Fund.

11. at give instruktioner angående fondens administration til direktøren, eksekutivkomiteen og underorganerne,

12. at overveje og godkende eksekutivkomiteens rapporter og virksomhed,

13. at overvåge den rette gennemførelse af konventionens bestemmelser og forsamlingens egne beslutninger,

14. at varetage de andre opgaver, som påhviler den ifølge konventionen eller som ellers er nødvendige for, at fonden kan fungere på rette måde.

Article 19

1. L'Assemblée se réunit en session ordinaire, chaque année civile, sur convocation de l'Administrateur. Toutefois, si l'Assemblée a délégué au Comité exécutif les fonctions prévues à l'article 18, paragraphe 5, elle ne tiendra de session ordinaire que tous les deux ans.

2. L'Assemblée se réunit en session extraordinaire sur convocation de l'Administrateur à la demande du Comité exécutif ou d'un tiers au moins des membres de l'Assemblée. Elle peut également être convoquée à l'initiative de l'Administrateur, après consultation du Président de l'Assemblée. Les membres sont informés de ces sessions par l'Administrateur au moins trente jours à l'avance.

Article 19

1. Regular sessions of the Assembly shall take place once every calendar year upon convocation by the Director; provided, however, that if the Assembly allocates to the Executive Committee the functions specified in Article 18, paragraph 5, regular sessions of the Assembly shall be held once every two years.

2. Extraordinary sessions of the Assembly shall be convened by the Director at the request of the Executive Committee or of at least one-third of the members of the Assembly and may be convened on the Director's own initiative after consultation with the Chairman of the Assembly. The Director shall give members at least thirty days' notice of such sessions.

Artikel 19

1. Forsamlingen afholder ordinære samlinger een gang i hvert kalenderår efter indkaldelse af direktøren. Har imidlertid forsamlingen overladt de i artikel 18, stk. 5, omhandlede funktioner til eksekutivkomiteen, afholder forsamlingen kun ordinære samlinger hvert andet år.

2. På begæring af eksekutivkomiteen eller af mindst en tredjedel af forsamlingens medlemmer indkalder direktøren forsamlingen til ekstraordinære samlinger. Sådanne samlinger kan også indkaldes på direktørens eget initiativ efter samråd med forsamlingens formand. Direktøren skal give medlemmerne mindst 30 dages varsel om sådanne møder.

Article 20

La majorité des membres de l'Assemblée constitue le quorum requis pour ses réunions.

Article 20

A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum for its meetings.

Artikel 20

Forsamlingen er beslutningsdygtig, når et flertal af dens medlemmer er til stede.

Comité exécutif

Executive Committee

Eksekutivkomiteen

*Article 21**Article 21**Artikel 21*

Le Comité exécutif doit être constitué lors de la première session ordinaire de l'Assemblée qui suit la date à laquelle quinze Etats sont parties à la présente convention.

The Executive Committee shall be established at the first regular session of the Assembly after the date on which the number of Contracting States reaches fifteen.

Eksekutivkomiteen skal oprettes på forsamlingens første ordinære samling efter den dag, da antallet af kontraherende stater har nået femten.

*Article 22**Article 22**Artikel 22*

1. Le Comité exécutif se compose d'un tiers des membres de l'Assemblée, ce chiffre ne devant toutefois pas être inférieur à sept ni supérieur à quinze. Lorsque le nombre des membres de l'Assemblée n'est pas divisible par trois, le tiers est calculé en prenant le chiffre immédiatement supérieur divisible par trois.

1. The Executive Committee shall consist of one-third of the members of the Assembly but of not less than seven or more than fifteen members. Where the number of members of the Assembly is not divisible by three, the one-third referred to shall be calculated on the next higher number which is divisible by three.

1. Eksekutivkomiteen består af en tredjedel af forsamlingens medlemmer, dog ikke af mindre end syv eller mere end femten medlemmer. Hvis antallet af forsamlingens medlemmer ikke er deleligt med tre, beregnes den nævnte tredjedel af det nærmest højere tal, der er deleligt med tre.

2. Lors de l'élection des membres du Comité exécutif, l'Assemblée :

2. When electing the members of the Executive Committee the Assembly shall:

2. Ved valg af medlemmer til eksekutivkomiteen skal forsamlingen:

a) veille à assurer une répartition géographique équitable des sièges du Comité sur la base d'une représentation satisfaisante des Etats parties à la Convention qui sont particulièrement exposés aux risques de pollution par les hydrocarbures et des Etats parties à la Convention qui possèdent d'importantes flottes de navires pétroliers;

(a) secure equitable geographical distribution of the seats on the Committee on the basis of an adequate representation of Contracting States particularly exposed to the risks of oil pollution and of Contracting States having large tanker fleets; and

a) sikre en retfærdig geografisk fordeling af pladserne i komiteen på grundlag af en passende repræsentation af kontraherende stater, der er særlig udsat for risikoen for olieforurening, samt af kontraherende stater, der har store tankskibsflåder, og

b) élit la moitié des membres du Comité ou si le total des membres à élire est un nombre impair, un nombre équivalent à la moitié du nombre total des membres moins un parmi les Etats parties à la Convention sur le territoire desquels ont été reçues, au cours de l'année civile précédente, les plus grandes quantités d'hydrocarbures devant être prises en considération aux termes de l'article 10. Toutefois, le nombre des Etats éligibles aux termes du présent alinéa est limité de la manière

(b) elect one half of the members of the Committee, or in case the total number of members to be elected is uneven, such number of the members as is equivalent to one half of the total number less one, among those Contracting States in the territory of which the largest quantities of oil to be taken into account under Article 10 were received during the preceding calendar year, provided that the number of States eligible under this sub-paragraph shall be

b) vælge halvdelen af medlemmerne til komiteen eller, hvis det samlede antal medlemmer, der skal vælges, er ulige, det antal medlemmer, der er lig med halvdelen af det samlede antal minus een, mellem de kontraherende stater, på hvis område de største mængder olie, der skal medtages i beregningen ifølge artikel 10, blev modtaget i det forudgående kalenderår, dog at antallet af stater, der er valgbare efter denne bestemmelse, begrænses som vist i følgende tabel:

indiquée dans le tableau ci-dessous :

limited as shown in the table below:

Nombre total des membres du comité	Nombre d'Etats éligibles en vertu de l'alinéa b)	Nombre d'Etats à élire en vertu de l'alinéa b)	Total number of Members on the Committee	Number of States eligible under sub-paragraph (b)	Number of States to be elected under sub-paragraph (b)	Samlet antal medlemmer i komiteen	Antal stater valgbare under b)	Antal stater som vælger under b)
7	5	3	7	5	3	7	5	3
8	6	4	8	6	4	8	6	4
9	6	4	9	6	4	9	6	4
10	8	5	10	8	5	10	8	5
11	8	5	11	8	5	11	8	5
12	9	6	12	9	6	12	9	6
13	9	6	13	9	6	13	9	6
14	11	7	14	11	7	14	11	7
15	11	7	15	11	7	15	11	7

3. Un membre de PASsemblée qui est éligible mais n'est pas élu en vertu des dispositions de l'alinéa b), ne sera pas éligible aux autres sièges du Comité exécutif.

3. A member of the Assembly which was eligible but was not elected under sub-paragraph (b) shall not be eligible to be elected for any remaining seat on the Executive Committee.

3. Medlemmer af forsamlingen, som var valgbare, men som ikke bliver valgt ifølge bestemmelserne under b), er ikke valgbare til nogen anden plads i eksekutivkomiteen.

Article 23

1. Les membres du Comité exécutif restent en fonctions jusqu'à la cloture de la session ordinaire suivante de PASsemblée.

2. Aucun Etat membre de PASsemblée ne peut être élu au Comité exécutif pour plus de deux mandats consécutifs, si ce n'est pour satisfaire dispositions de l'article 22.

Article 23

1. Members of the Executive Committee shall hold office until the end of the next regular session of the Assembly.

2. Except to the extent that may be necessary for complying with the requirements of Article 22, no State Member of the Assembly may serve on the Executive Committee for more than two consecutive terms.

Artikel 23

1. Medlemmerne af eksekutivkomiteen fungerer indtil afslutningen af forsamlingens næste ordinære samling.

2. Undtagen i den udstrækning, som det måtte være nødvendigt for overholdelsen af bestemmelserne i artikel 22, kan ingen stat, som er medlem af forsamlingen, være medlem af eksekutivkomiteen i mere end to på hinanden følgende valgperioder.

Article 24

Le Comité exécutif se réunit au moins une fois par année civile, après un préavis de trente jours, sur convocation de l'Administrateur qui agit de sa propre initiative ou à la demande du Président ou d'un tiers au moins de ses membres. Il se réunit à tout endroit qu'il juge approprié.

Article 24

The Executive Committee shall meet at least once every calendar year at thirty days' notice upon convocation by the Director, either on his own initiative or at the request of its Chairman or of at least one-third of its members. It shall meet at such places as may be convenient.

Artikel 24

Eksekutivkomiteen afholder møde mindst een gang i hvert kalenderår og sammenkaldes med tredive dages varsel af direktøren, enten på dennes eget initiativ eller på forlangende af dens formand eller af mindst en trediedel af dens medlemmer. Den afholder sine møder, hvor det måtte findes hensigtsmæssigt.

Article 25

Deux tiers au moins des membres du Comité exécutif constituent le quorum requis pour ses reunions.

Article 26

1. Le Comité exécutif a pour fonctions :

a) d'élire son President et d'adopter son propre reglement intérieur, pour les matières qui ne font pas l'objet des dispositions expresses de la Convention, et

b) d'assumer et d'exercer aux lieu et place de l'Assemblée les fonctions suivantes :

i) édicter des regies en vue de la nomination du personnel nécessaire, autre que l'Administrateur, et fixer les conditions d'emploi de ce personnel;

ii) approuver le reglement des demandes d'indemnisation présentées au Fonds et prendre à eet effet toutes autres mesures nécessaires prévues à l'article 18, paragraphe 7;

iii) donner à l'Administrateur toutes instructions relatives à l'administration du Fonds et veiller à la bonne application par l'Administrateur, de la Convention, des decisions de l'Assemblée et des propres decisions du Comité;

c) de s'acquitter de toute autre fonetion qui lui est conée par l'Assemblée.

2. Le Comité exécutif établit et publie chaque année un rapport sur les activités du Fonds au cours de l'année civile précédente.

Article 27

Les membres de l'Assemblée qui ne sont pas membres du

Article 25

At least two-thirds of the members of the Executive Committee shall constitute a quorum for its meetings.

Article 26

1. The functions of the Executive Committee shall be:

(a) to elect its Chairman and adopt its own rules of procedure, except as otherwise provided in this Convention;

(b) to assume and exercise in place of the Assembly the following functions:

(i) making provision for the appointment of such personnel, other than the Director, as may be necessary and determining the terms and conditions of service of such personnel;

(ii) approving settlements of claims against the Fund and taking all other steps envisaged in relation to such claims in Article 18, paragraph 7;

(iii) giving instructions to the Director concerning the administration of the Fund and supervising the proper execution, by him of the Convention, of the decisions of the Assembly and of the Committee's own decisions; and

(c) to perform such other functions as are allocated to it by the Assembly.

2. The Executive Committee shall each year prepare and publish a report of the activities of the Fund during the previous calendar year.

Article 27

Members of the Assembly who are not members of the

Artikel 25

Eksekutivkomiteen er beslutningsdygtig, når mindst to trediedele af dens medlemmer er til stede.

Artikel 26

1. Eksekutivkomiteen har følgende opgaver:

a) at vælge sin formand og fastsætte sin egen forretningsorden, bortset fra sådanne regler, der er fastlagt i konventionen,

b) at påtage sig og i forsamlingens sted udføre følgende funktioner:

(i) at give bestemmelser angående ansættelse af det personale udover direktøren, som måtte være nødvendigt samt fastsætte ansættelsesvilkårene for dette personale,

(ii) at godkende opgørelse af krav mod fonden samt tage ethvert andet af de i artikel 18, stk. 7, omhandlede skridt i anledning af sådanne krav,

(iii) at give instruktioner til direktøren angående fondens administration samt overvåge, at direktøren på rette måde gennemfører konventionens bestemmelser, forsamlingens beslutninger og komiteens egne beslutninger, og

c) at udføre sådanne andre opgaver, som tildeles den af forsamlingen.

2. Eksekutivkomiteen skal hvert år udarbejde og offentliggøre en rapport om fondens virksomhed i det forudgående kalenderår.

Artikel 27

De medlemmer af forsamlingen, der ikke er medlemmer af

Comité exécutif ont le droit d'assister aux réunions de celui-ci en qualité d'observateurs. Executive Committee shall have the right to attend its meetings as observers. eksekutivkomiteen, har ret til at deltage i komiteens møder som observatorer.

Secretariat

Article 28

1. Le Secretariat comprend l'Administrateur et le personnel qui est nécessaire à l'administration du Fonds.

2. L'Administrateur est le représentant legal du Fonds.

Article 29

1. L'Administrateur est le plus haut fonctionnaire du Fonds. Sous réserve des instructions qui lui sont données par l'Assemblée et par le Comité exécutif, il s'acquitte des fonctions qui lui sont dévolues aux termes de la présente Convention et du règlement intérieur et de celles qui lui sont attribuées par l'Assemblée et par le Comité exécutif.

2. Il lui incombe notamment:

a) de nommer le personnel nécessaire à l'administration;

b) de prendre toute mesure utile à la bonne gestion des actifs du Fonds;

c) de recouvrer les contributions dues en vertu de la présente Convention, en observant notamment les dispositions de l'article 13, paragraph 3;

d) de faire appel aux services d'experts juridiques, financiers ou autres, dans la mesure où leur assistance est nécessaire au règlement des demandes introduites contre le Fonds ou à l'exercice d'autres fonctions de celui-ci;

e) de prendre toutes mesures en vue du règlement des demandes d'indemnisation présentées

Secretariat

Article 28

1. The Secretariat shall comprise the Director and such staff as the administration of the Fund may require.

2. The Director shall be the legal representative of the Fund.

Article 29

1. The Director shall be the chief administrative officer of the Fund and shall, subject to the instructions given to him by the Assembly and by the Executive Committee, perform those functions which are assigned to him by this Convention, the Internal Regulations, the Assembly and the Executive Committee.

2. The Director shall in particular:

(a) appoint the personnel required for the administration of the Fund;

(b) take all appropriate measures with a view to the proper administration of the Fund's assets;

(c) collect the contributions due under this Convention while observing in particular the provisions of Article 13, paragraph 3;

(d) to the extent necessary to deal with claims against the Fund and carry out the other functions of the Fund, employ the services of legal, financial and other experts;

(e) take all appropriate measures for dealing with claims against the Fund within the

Sekretariatet

Artikel 28

1. Sekretariatet består af direktøren og det for fondens administration nødvendige personale.

2. Direktøren er fondens lovlige repræsentant.

Artikel 29

1. Direktøren er fondens øverste administrative embedsmand og skal under iagttagelse af de ham af forsamlingen og eksekutivkomiteen givne instruktioner udføre de opgaver, der er tillagt ham i denne konvention, i fondens interne reglement eller af forsamlingen eller eksekutivkomiteen.

2. Direktøren skal særlig:

a) ansætte det til fondens administration nødvendige personale,

b) træffe alle fornødne forholdsregler med henblik på en passende forvaltning af fondens midler,

c) inddrive de ved denne konvention påbudte afgifter, idet han særligt iagttager bestemmelserne i artikel 13, stk. 3,

d) gøre brug af juridisk, økonomisk og anden sagkundskab i den udstrækning, det er nødvendigt for at tage stilling til krav mod fonden og udføre fondens andre opgaver.

e) tage alle passende forholdsregler til afgørelse af krav mod fonden inden for de græn-

au Fonds, dans les limites et conditions fixées par le règlement intérieur, y compris le règlement final des demandes d'indemnisation sans l'approbation préalable de l'Assemblée ou du Comité exécutif, si le règlement intérieur en dispose ainsi;

f) d'établir et de présenter à l'Assemblée ou au Comité exécutif, suivant le cas, les états financiers et les prévisions budgétaires pour chaque année civile;

g) d'assister le Comité exécutif dans la préparation du rapport visé au paragraphe 2 de l'article 26;

h) d'élaborer, rassembler et diffuser les notes, documents, ordres du jour, comptes rendus et renseignements requis pour les travaux de l'Assemblée, du Comité exécutif et des organes subsidiaires.

limits and on conditions to be laid down in the Internal Regulations, including the final settlement of claims without the prior approval of the Assembly or the Executive Committee where these Regulations so provide;

(f) prepare and submit to the Assembly or to the Executive Committee, as the case may be, the financial statements and budget estimates for each calendar year;

(g) assist the Executive Committee in the preparation of the report referred to in Article 26, paragraph 2;

(h) prepare, collect and circulate the papers, documents, agenda, minutes and information that may be required for the work of the Assembly, the Executive Committee and subsidiary bodies.

ser og på de betingelser, der fastlægges i de interne regulativer, heri indbefattet den endelige betaling af krav uden forudgående godkendelse af forsamlingen og eksekutivkomiteen, når dette bestemmes i regulativerne,

f) udarbejde og for forsamlingen, henholdsvis eksekutivkomiteen, forelægge regnskabsoversigt og budgetoverslag for hvert kalenderår,

g) bistå eksekutivkomiteen ved udarbejdelsen af den i artikel 26, stk. 2, omhandlede rapport,

h) udarbejde, indsamle og distribuere de skrivelser, dokumenter, dagsordener, referater og oplysninger, som måtte være nødvendige for arbejdet i forsamlingen, eksekutivkomiteen og underorganerne.

Article 30

Dans l'exercice de leurs devoirs, l'Administrateur ainsi que le personnel nommé et les experts désignés par lui ne sollicitent ou n'acceptent d'instructions d'aucun gouvernement ni d'aucune autorité étrangère au Fonds. Ils s'abstiennent de tout acte incompatible avec leur situation de fonctionnaires internationaux. Chaque Etat contractant s'engage à respecter le caractère exclusivement international des fonctions de l'Administrateur ainsi que du personnel nommé et des experts désignés par celui-ci et à ne pas chercher à les influencer dans l'exécution de leur tâche.

Article 30

In the performance of their duties the Director and the staff and experts appointed by him shall not seek or receive instructions from any Government or from any authority external to the Fund. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials. Each Contracting State on its part undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Director and the staff and experts appointed by him, and not to seek to influence them in the discharge of their duties.

Artikel 30

Ved udførelsen af deres pligter skal direktøren, det af ham ansatte personale og de antagne sagkyndige ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller fra nogen myndighed uden for fonden. De skal afholde sig fra enhver handling, der kan anfægte deres stilling som internationale tjenestemænd. Hver kontraherende stat påtager sig for sit vedkommende at respektere den udelukkende internationale karakter af det ansvar, som påhviler direktøren, hans personale og sagkyndige og ikke at søge at påvirke dem i opfyldelsen af deres pligter.

Finances

Article 31

1. Chaque Etat partie à la Convention prend à sa charge

Finances

Article 31

1. Each Contracting State shall bear the salary, travel and

Økonomi

Artikel 31

1. Hver af de kontraherende stater afholder vederlag, rejse-

les remunerations, frais de déplacement et autres dépenses de sa délégation à l'Assemblée et de ses représentants au Comité exécutif et dans les organes subsidiaires.

2. Toute autre dépense engagée pour le fonctionnement du Fonds est à la charge de ce dernier.

other expenses of its own delegation to the Assembly and of its representatives on the Executive Committee and on subsidiary bodies.

2. Any other expenses incurred in the operation of the Fund shall be borne by the Fund.

udgifter og andre udgifter for dens egen delegation til forsamlingen samt til dens repræsentanter i eksekutivkomiteen og i underorganerne.

2. Alle andre udgifter, som fondens virksomhed medfører, afholdes af fonden.

Vote

Article 32

Le vote à l'Assemblée et au Comité exécutif est régi par les dispositions suivantes :

a) chaque membre dispose d'une voix;

b) sauf dispositions contraires de l'article 33, les décisions de l'Assemblée et du Comité exécutif sont prises à la majorité des membres présents et votants;

c) lorsqu'une majorité des trois quarts ou des deux tiers est requise, à la majorité des trois quarts ou des deux tiers des membres présents;

d) aux fins du présent article, l'expression « membres présents » signifie « membres présents à la séance au moment du vote ». Le membre de phrase « membres présents et votants » désigne les « membres présents et exprimant un vote affirmatif ou négatif ». Les membres qui s'abstiennent sont considérés comme ne votant pas.

Voting

Article 32

The following provisions shall apply to voting in the Assembly and the Executive Committee:

(a) each member shall have one vote;

(b) except as otherwise provided in Article 33, decisions of the Assembly and the Executive Committee shall be by a majority vote of the members present and voting;

(c) decisions where a three-fourths or a two-thirds majority is required shall be by a three-fourths or two-thirds majority vote, as the case may be, of those present;

(d) for the purpose of this Article the phrase "members present" means "members present at the meeting at the time of the vote", and the phrase "members present and voting" means "members present and casting an affirmative or negative vote". Members who abstain from voting shall be considered as not voting.

Afstemning

Artikel 32

Følgende bestemmelser gælder for afstemning i forsamlingen og eksekutivkomiteen.

a) ethvert medlem har een stemme,

b) med mindre andet er bestemt i artikel 33, skal beslutninger i forsamlingen og eksekutivkomiteen vedtages med stemmeflerhed af de medlemmer, som er til stede og som afgiver stemme,

c) beslutninger, hvortil kræves tre fjerdedele eller to trediedele flertal kræves, skal vedtages med tre fjerdedele henholdsvis to trediedele flertal af de medlemmer, som er til stede.

d) I denne artikel betyder udtrykket »medlemmer«, som er til stede» »medlemmer, som er til stede ved mødet på tidspunktet for afstemningen« og udtrykket »medlemmer, som er til stede og som afgiver stemme«, »medlemmer, der er til stede, og som enten stemmer for eller imod«. Medlemmer, der afholder sig fra at stemme, betragtes som ikke stemmende.

Article 33

1. Les décisions suivantes de l'Assemblée exigent une majorité des trois quarts :

a) l'augmentation du montant maximal de l'indemnisa-

Article 33

1. The following decisions of the Assembly shall require a three-fourths majority:

(a) an increase in accordance with Article 4, paragraph

Artikel 33

1. Følgende beslutninger i forsamlingen kræver tre fjerdedele flertal:

a) forhøjelse i henhold til artikel 4, stk. 6, af det højeste er-

tion à la charge du Fonds, conformément aux dispositions de l'article 4, paragraphe 6;

b) toute décision prise conformément aux dispositions de l'article 5, paragraphe 4, relative au remplacement des instruments mentionnés dans le paragraphe en question;

c) l'attribution au Comité exécutif des fonctions prévues à l'article 18, paragraphe 5.

2. Les décisions suivantes de l'Assemblée exigent une majorité des deux tiers :

a) toute décision, prise conformément aux dispositions de l'article 13, paragraphe 3, de renoncer à une action en justice contre un contribuable;

b) la nomination de l'Administrateur conformément aux dispositions de l'article 18, paragraphe 4;

c) la création d'organes subsidiaires conformément à l'article 18, paragraphe 9.

6, in the maximum amount of compensation payable by the Fund;

(b) a determination, under Article 5, paragraph 4, relating to the replacement of the Instruments referred to in that paragraph;

(c) the allocation to the Executive Committee of the functions specified in Article 18, paragraph 5.

2. The following decisions of the Assembly shall require a two-thirds majority:

(a) a decision under Article 13, paragraph 3, not to take or continue action against a contributor;

(b) the appointment of the Director under Article 18, paragraph 4;

(c) the establishment of subsidiary bodies, under Article 18, paragraph 9.

stattningsbeløb, som fonden ud-betaler,

b) beslutning i henhold til artikel 5, stk. 4, angående ændring af de i nævnte bestemmelse omhandlede konventioner,

c) overladelse til eksekutivkomiteen af de i artikel 18, stk. 5, nævnte funktioner.

2. Følgende beslutninger i forsamlingen kræver to trediedeles flertal:

a) beslutning i henhold til artikel 13, stk. 3, om at forholdsregler ikke skal tages eller fort-sættes mod den afgiftspligtige,

b) udnævnelse af direktøren i henhold til artikel 18, stk. 4,

c) oprettelse af underorganer i henhold til artikel 18, stk. 9.

Article 34

1. Le Fonds, ses avoirs, revenus y compris les contributions et autres biens sont exonérés de tout impôt direct dans tous les Etats contractants.

2. Lorsque le Fonds effectue des achats importants de biens mobiliers ou immobiliers ou fait exécuter des prestations de services importantes, nécessaires à l'exercice de ses activités officielles et dont le prix comprend des droits indirects ou des taxes à la vente, les gouvernements des Etats membres prennent, chaque fois qu'ils le peuvent, des dispositions appropriées en vue de la remise ou du remboursement du montant de ces droits et taxes.

3. Aucune exonération n'est accordée en ce qui concerne les

Article 34

1. The Fund, its assets, income, including contributions, and other property shall enjoy in all Contracting States exemption from all direct taxation.

2. When the Fund makes substantial purchases of movable or immovable property, or has important work carried out which is necessary for the exercise of its official activities and the cost of which includes indirect taxes or sales taxes, the Governments of Member States shall take, whenever possible, appropriate measures for the remission or refund of the amount of such duties and taxes.

3. No exemption shall be accorded in the case of duties,

Artikel 34

1. Fonden, dens beholdninger, indkomster, herunder afgifter, og anden ejendom skal i alle de kontraherende stater være fritaget for enhver direkte beskatning.

2. Foretager fonden større indkøb af løsøre eller fast ejendom, får den større arbejder udført, som er nødvendige for udøvelsen af sin officielle virksomhed, og der i omkostningerne herved indgår indirekte skatter eller omsætningsskatter, skal medlemsstaternes regeringer tage mulige og egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af sådanne afgifter og skatter.

3. Fritagelsen skal ikke tilstås for afgifter, skatter eller

impôts, taxes et droits qui ne constituent que la simple remunération de services d'utilité publique.

4. Le Fonds est exonéré de tous droits de douane, taxes et autres impôts connexes à l'égard des objets importés ou exportés par lui ou en son nom pour son usage officiel. Les objets ainsi importés ne seront pas cédés à titre onéreux ou gratuit sur le territoire du pays dans lequel ils auront été introduits, à moins que ce ne soit à des conditions agréées par le gouvernement de ce pays.

5. Les personnes qui contribuent au Fonds aussi bien que les victimes et propriétaires de navires qui recoivent des versements du Fonds restent soumis à la législation fiscale de l'Etat ou ils sont imposables, sans que la presente Convention ne leur confère d'exemption ni d'autre avantage fiscal.

6. Les renseignements concernant chaque contribuable fournis aux fins de la presente Convention ne sont pas divulgués en dehors du Fonds, sauf si cela est absolument nécessaire pour permettre au Fonds de s'acquitter de ses fonctions, notamment en tant que demandeur ou défendeur dans une action en justice.

7. Quelle que soit leur réglementation actuelle ou future en matière de contrôle des changes ou de transferts de capitaux, les Etats contractants autorisent, sans aucune restriction, les transferts et versements des contributions au Fonds ainsi que des indemnités payées par le Fonds.

taxes or dues which merely constitute payment for public utility services.

4. The Fund shall enjoy exemption from all customs duties, taxes and other related taxes on article imported or exported by it or on its behalf for its official use. Articles thus imported shall not be transferred either for consideration or gratis on the territory of the country into which they have been imported except on conditions agreed by the government of that country.

5. Persons contributing to the Fund and victims and owners of ships receiving compensation from the Fund shall be subject to the fiscal legislation of the State where they are taxable, no special exemption or other benefit being conferred on them in this respect.

6. Information relating to individual contributors supplied for the purpose of this Convention shall not be divulged outside the Fund except in so far as it may be strictly necessary to enable the Fund to carry out its functions including the bringing and defending of legal proceedings.

7. Independently of existing or future regulations concerning currency or transfers, Contracting States shall authorize the transfer and payment of any contribution to the Fund and of any compensation paid by the Fund without any restriction.

4. Fonden skal være fritaget for told, skatter og lignende afgifter på varer, som indføres eller udføres til tjenestebrug af fonden eller på dennes vegne. Varer, som således er indført, må ikke overdrages hverken mod betaling eller gratis i indførselslandet undtagen på betingelser, som er godkendt af detet lands regering.

5. Personer, der betaler afgift til fonden samt skadelidte og skibsredere, der modtager erstatning fra fonden, er undergivet skattelovgivningen i den stat, hvori de er skattepligtige, og nyder ingen særlig fritagelse eller anden fordel i denne henseende.

6. Oplysninger angående afgiftspligtige personer, der er meddelt i henhold til denne konvention, må ikke videregives uden for fonden undtagen i den udstrækning, det måtte være absolut nødvendigt for at sætte fonden i stand til at gennemføre sin virksomhed, herunder som sagsøger eller sagsøgt i retssager.

7. De kontraherende stater vil uafhængigt af eksisterende eller fremtidige bestemmelser om valutakontrol og overførsel af kapital tillade uindskrænket overførsel og betaling af afgiftsbeløb til fonden og af erstatning, som fonden betaler.

Dispositions transitoires

Article 35

1. Le Fonds n'est tenu à aucune obligation en vertu des

Transitional Provisions

Article 35

1. The Fund shall incur no obligation whatsoever under

Overgangsbestemmelser

Artikel 35

1. Fonden er ikke i nogen henseende ansvarlig ifølge ar-

articles 4 à 5 pour des événements qui se produisent dans un délai de cent vingt jours après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. Les demandes d'indemnisation visées à l'article 4 et les demandes de prise en charge financière visées à l'article 5 qui découlent l'événements survenus plus de cent vingt jours et, au plus tard deux cent quarante jours, après l'entrée en vigueur de la présente Convention ne peuvent être présentées au Fonds avant l'expiration d'un délai de deux cent quarante jours à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 36

Le Secrétaire générale de l'Organisation convoque l'Assemblée pour sa première session. Cette session se tient dès que possible après l'entrée en vigueur de la Convention et, en tout cas, dans un délai de trente jours, à compter de la date de cette entrée en vigueur.

Clauses finales

Article 37

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Etats qui ont signé la Convention sur la responsabilité ou qui y adhèrent et à tous les Etats représentés à la Conférence de 1971 sur la création d'un Fonds international d'indemnisation pour les dommages dus à la pollution par les hydrocarbures. La Convention reste ouverte à la signature jusqu'au 31 décembre 1972.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4, la présente Convention est ratifiée, acceptée ou approuvée par les Etats qui l'ont signée.

Article 4 or 5 in respect of incidents occurring within a period of one hundred and twenty days after the entry into force of this Convention.

2. Claims for compensation under Article 4 and claims for indemnification under Article 5, arising from incidents occurring later than one hundred and twenty days but not later than two hundred and forty days after the entry into force of this Convention may not be brought against the Fund prior to the elapse of the two hundred and fortieth day after the entry into force of this Convention.

Article 36

The Secretary-General of the Organization shall convene the first session of the Assembly. This session shall take place as soon as possible after entry into force of this Convention, and, in any case, not more than thirty days after such entry into force.

Final Clauses

Article 37

1. This Convention shall be open for signature by the States which have signed or which accede to the Liability Convention, and by any State represented at the Conference on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971. The Convention shall remain open for signature until 31 December 1972.

2. Subject to paragraph 4, this Convention shall be ratified, accepted or approved by the States which have signed it.

tiklerne 4 eller 5 for så vidt angår hændelser, der indtræffer inden for en frist af et hundrede og tyve dage efter denne konventions ikrafttræden.

2. Erstatningskrav i henhold til artikel 4 og krav på godtgørelse i henhold til artikel 5, der vedrører hændelser, som indtræffer senere end et hundrede og tyve dage, men ikke senere end to hundrede og fyre dage efter denne konventions ikrafttræden, kan ikke rejses mod fonden, før to hundrede og fyre dage er forløbet efter denne konventions ikrafttræden.

Artikel 36

Organisationens generalsekretær indkalder til forsamlingens første samling. Denne samling skal finde sted snarest muligt efter denne konventions ikrafttræden og i hvert fald ikke senere end tredive dage efter ikrafttrædelsen.

Slutningsbestemmelser

Artikel 37

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af de stater, der har undertegnet eller som tilslutter sig ansvarskonventionen og af enhver stat, som var repræsenteret ved konferencen om oprettelse af en international erstatningsfond for skader ved olieforurening, 1971. Konventionen er åben for undertegnelse indtil den 31. december 1972.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 4 skal denne konvention ratificeres, antages eller godkendes af de stater, som har undertegnet den.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4, les États qui n'ont pas signé la présente Convention peuvent y adhérer.

4. Seuls les États qui ont ratifié, accepté ou approuvé la Convention sur la responsabilité ou qui y ont adhéré, peuvent ratifier, accepter ou approuver la présente Convention ou y adhérer.

Article 38

1. La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion s'effectuent par le dépôt d'un instrument en bonne et due forme auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

2. Tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déposé après l'entrée en vigueur d'un amendement à la présente Convention à l'égard de tous les États contractants à la Convention ou après l'accomplissement de toutes les mesures requises pour l'entrée en vigueur de l'amendement à l'égard desdits États, est réputée s'appliquer à la Convention modifiée par l'amendement.

Article 39

Avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, tout État doit, lors du dépôt d'un instrument visé à l'article 38, paragraphe 1, et ultérieurement chaque année à une date désignée par le Secrétaire général de l'Organisation, communiquer au Secrétaire général de l'Organisation le nom et l'adresse des personnes qui, pour cet État, seraient tenues de contribuer au Fonds, en application de l'article 10, ainsi que les renseignements sur les quantités d'hydrocarbures donnant lieu à contribution qui ont été recues sur le territoire de cet État par

3. Subject to paragraph 4, this Convention is open for accession by States which did not sign it.

4. This Convention may be ratified, accepted, approved or acceded to, only by States which have ratified, accepted, approved or acceded to the Liability Convention.

Article 38

1. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

2. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to this Convention with respect to all existing Contracting States or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those Parties shall be deemed to apply to the Convention as modified by the amendment.

Article 39

Before this Convention comes into force a State shall, when depositing an instrument referred to in Article 38, paragraph 1, and annually thereafter at a date to be determined by the Secretary-General of the Organization, communicate to him the name and address of any person who in respect of that State would be liable to contribute to the Fund pursuant to Article 10 as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person in the territory of that State during the preceding calendar year.

3. Under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 4 er denne konvention åben for tiltrædelse af stater, som ikke har undertegnet den.

4. Denne konvention kan kun ratificeres, antages, godkendes eller tiltrædes af de stater, der har ratificeret, antaget, godkendt eller tiltrådt ansvarskonventionen.

Artikel 38

1. Ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær af et formelt instrument herom.

2. Ethvert ratifikations-, antagelses-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, som deponeres efter, at en ændring til denne konvention er trådt i kraft i forhold til samtlige kontraherende stater, eller efter at samtlige af ændringen nødvendiggjorte forholdsregler for de berørte stater er afsluttet, vil blive anset for at gælde den således ændrede konvention.

Artikel 39

Inden denne konvention træder i kraft, skal en stat, når den deponerer et sådant instrument, som omhandles i artikel 38, stk. 1, og derefter årlig på det tidspunkt, som fastsættes af organisationens generalsekretær, underrette om navn og adresse på enhver person, som i denne stat ville være afgiftspligtig til fonden i henhold til artikel 10, såvel som oplysninger om de mængder af afgiftspligtig olie, som på denne stats område er modtaget af enhver person i løbet af det forudgående kalenderår.

ces personnes au cours de l'année civile précédente.

Article 40

1. La présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après la date à laquelle les conditions suivantes sont remplies :

a) au moins huit Etats ont déposé un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation, et

b) le Secrétaire général de l'Organisation a été informé, conformément à l'article 39, que les personnes qui seraient tenues, dans ces Etats, de contribuer au Fonds en application de l'article 10, ont reçu, au cours de l'année civile précédente, au moins 750 millions de tonnes d'hydrocarbures donnant lieu à contribution.

2. Toutefois, la présente Convention ne peut entrer en vigueur avant l'entrée en vigueur de la Convention sur la responsabilité.

3. Pour chacun des Etats qui ratifient, acceptent, approuvent la Convention ou y adhèrent ultérieurement, elle entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après le dépôt par cet Etat de l'instrument approprié.

Article 41

1. La présente Convention peut être dénoncée par tout quelconque des Etats contractants à tout moment à compter de la date à laquelle la Convention entre en vigueur à l'égard de cet Etat.

2. La dénonciation s'effectue par le dépôt d'un instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation.

3. La dénonciation prend effet un an après la date de

Article 40

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which the following requirements are fulfilled:

(a) at least eight States have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization, and

(b) the Secretary-General of the Organization has received information in accordance with Article 39 that those persons in such States who would be liable to contribute pursuant to Article 10 have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 750 million tons of contributing oil.

2. However, this Convention shall not enter into force before the Liability Convention has entered into force.

3. For each State which subsequently ratifies, accepts, approves or accedes to it, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of the appropriate instrument.

Article 41

1. This Convention may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer

Artikel 40

1. Denne konvention træder i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter den dag, på hvilken følgende betingelser er opfyldt:

a) mindst otte stater hos organisationens generalsekretær har deponeret instrument angående ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse, og

b) organisationens generalsekretær i overensstemmelse med artikel 39 har modtaget oplysning om, at de personer i disse stater, som ville være afgiftspligtige i henhold til artikel 10, i løbet af det forudgående kalenderår har modtaget en samlet mængde af mindst 750 millioner tons afgiftspligtig olie.

2. Denne konvention træder dog ikke i kraft forinden ansvarskonventionen er trådt i kraft.

3. For hver stat, som senere ratificerer, antager, godkender eller tiltræder konventionen, træder den i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter denne stats deponering af det pågældende instrument.

Artikel 41

1. Denne konvention kan opsiges af enhver af de kontraherende stater på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken konventionen træder i kraft for denne stat.

2. Opsigelse sker ved deponering af et opsigelsesinstrument hos organisationens generalsekretær.

3. En opsigelse træder i kraft et år - eller et sådant længere

depot de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation ou à l'expiration de toute période plus longue qui pourrait être spécifiée dans cet instrument.

4. Toute dénonciation de la Convention sur la responsabilité civile constitue une dénonciation de la présente Convention. Elle prend effet à la date à laquelle la dénonciation de la Convention sur la responsabilité civile prend elle-même effet conformément au paragraphe 3 de l'article XVI de cette dernière Convention.

5. Nonobstant toute dénonciation faite par un Etat contractant conformément au présent article, les dispositions de la présente Convention sur l'obligation de verser une contribution en vertu de l'article 10 pour un événement survenu dans les conditions prévues à l'article 12, paragraphe 2 b), avant que la dénonciation ne prenne effet, continuent de s'appliquer.

Article 42

1. Tout Etat contractant peut, dans un délai de quatre-vingt-dix jours après le dépôt d'un instrument de dénonciation qui entraînera, à son avis, une augmentation considérable du niveau des contributions des autres Etats contractants, demander à l'Administrateur de convoquer l'Assemblée en session extraordinaire. L'Administrateur convoque l'Assemblée dans un délai de soixante jours après la réception de la demande.

2. L'Administrateur peut, de sa propre initiative, convoquer l'Assemblée en session extraordinaire dans un délai de soixante jours après le dépôt d'un instrument de dénonciation s'il considère que cette dé-

period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General of the Organization.

4. Denunciation of the Liability Convention shall be deemed to be a denunciation of this Convention. Such denunciation shall take effect on the same date as the denunciation of the Liability Convention takes effect according to paragraph 3 of Article XVI of that Convention.

5. Notwithstanding a denunciation by a Contracting State pursuant to this Article, any provisions of this Convention relating to the obligations to make contributions under Article 10 with respect to an incident referred to in Article 12, paragraph 2 (b), and occurring before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Article 42

1. Any Contracting State may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions for remaining Contracting States, request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not later than sixty days after receipt of the request.

2. The Director may convene, on his own initiative, an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if he considers that such denuncia-

tidsrum, som måtte være angivet i opsigelsesinstrumentet - efter at den er deponeret hos organisationens generalsekretær.

4. Opsigelse af ansvarskonventionen skal anses som opsigelse af denne konvention. En sådan opsigelse træder i kraft samme dag, som opsigelsen af ansvarskonventionen træder i kraft i henhold til sidstnævnte konventions artikel XVI, stk. 3.

5. Uanset en kontraherende stats opsigelse i henhold til denne artikel skal bestemmelserne i denne konvention angående afgiftspligt ifølge artikel 10, for så vidt angår en sådan hændelse som omhandlet i artikel 12, stk. 2, b), og som indtræffer inden opsigelsen er trådt i kraft, fortsat finde anvendelse.

Artikel 42

1. Inden halvfemsindstyve dage efter deponeringen af et opsigelsesinstrument kan enhver kontraherende stat, som mener, at opsigelsen vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de andre kontraherende stater, anmode direktøren om at indkalde forsamlingen til en ekstraordinær samling. Direktøren skal indkalde forsamlingen til at mødes inden tresindstyve dage, efter at en sådan anmodning er modtaget.

2. Direktøren kan på eget initiativ indkalde forsamlingen til en ekstraordinær samling, som afholdes inden tresindstyve dage efter deponering af et opsigelsesdokument, såfremt han mener, at sådan opsigelse vil

nonciation entrainera, à son avis, une augmentation considérable du niveau des contributions des autres Etats contractants.

3. Si au cours d'une session extraordinaire tenue conformément au paragraphe 1 ou 2, l'Assemblée décide que la dénonciation entrainera une augmentation considérable du niveau des contributions pour les autres Etats contractants, chacun de ces Etats peut, au plus tard cent vingt jours avant la date à laquelle la dénonciation prend effet, dénoncer la présente Convention. Cette dénonciation prend effet à la même date.

Article 43

1. La présente Convention cesse d'être en vigueur lorsque le nombre des Etats contractants devient inférieur à trois.

2. Les Etats contractants qui sont liés par la présente Convention la veille du jour où elle cesse d'être en vigueur, prennent toutes les mesures nécessaires pour que le Fonds puisse exercer les fonctions prévues à l'article 44 et, pour ces fins seulement, restent liés par la présente Convention.

Article 44

1. Au cas où la présente Convention cesserait d'être en vigueur, le Fonds :

a) devra assumer ses obligations relatives à tout événement survenu avant que la Convention ait cessé d'être en vigueur;

b) pourra exercer ses droits en matière de recouvrement des contributions dans la mesure où ces dernières sont nécessaires pour lui permettre de remplir les obligations visées à l'alinéa a), y compris les frais d'administration qu'il devra engager à cet effet.

tion will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States.

3. If the Assembly at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2 decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States, any such State may, not later than one hundred and twenty days before the date on which that denunciation takes effect, denounce this Convention with effect from the same date.

Article 43

1. This Convention shall cease to be in force on the date when the number of Contracting States falls below three.

2. Contracting States which are bound by this Convention on the date before the day it ceases to be in force shall enable the Fund to exercise its functions as described under Article 44 and shall, for that purpose only, remain bound by this Convention.

Article 44

1. If this Convention ceases to be in force, the Fund shall nevertheless

(a) meet its obligations in respect of any incident occurring before the Convention ceased to be in force;

(b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under sub-paragraph (a), including expenses for the administration of the Fund necessary for this purpose.

medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de øvrige kontraherende stater.

3. Dersom forsamlingen på en ekstraordinær samling, indkaldt i henhold til stk. 1 eller 2, beslutter, at opsigelsen vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de øvrige kontraherende stater, kan enhver sådan stat inden et hundrede og tyve dage før den dag, da opsigelsen træder i kraft, opsiges denne konvention med virkning fra samme dag.

Artikel 43

1. Denne konvention ophører at gælde fra den dag, antallet af kontraherende stater er mindre end tre.

2. De kontraherende stater, der er bundet af denne konvention dagen før den dag, den ophører at gælde, skal træffe fornødne forholdsregler for at sikre, at fonden kan udøve de i artikel 44 omhandlede funktioner, og forbliver alene med dette formål bundet af denne konvention.

Artikel 44

1. Såfremt denne konvention ophører at gælde, skal fonden dog

a) opfylde sine forpligtelser i anledning af enhver hændelse, der er indtruffet, før konventionen ophørte at gælde,

b) kunne udøve sine rettigheder vedrørende afgifter i den udstrækning, disse afgifter er nødvendige til opfyldelse af de under a) nævnte forpligtelser, herunder de udgifter til fondens administration, som er nødvendige til dette formål.

2. L'Assemblée prendra toute mesure nécessaire en vue de la liquidation du Fonds, y compris la distribution équitable des sommes et biens demeurant à l'actif du Fonds, entre les personnes ayant versé des contributions.

3. Aux fins du présent article, le Fonds demeure une personne juridique.

2. The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the Fund, including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the Fund.

3. For the purposes of this Article the Fund shall remain a legal person.

2. Forsamlingen skal tage alle nødvendige skridt for at afslutte fondens likvidation, herunder en retfærdig fordeling af de resterende beholdninger mellem de personer, der har betalt afgifter til fonden.

3. Med henblik på opfyldelsen af sine opgaver ifølge denne artikel beholder fonden sin egenskab af juridisk person.

Article 45

1. L'Organisation peut convoquer une conference ayant pour objet de reviser ou d'amender la presente Convention.

2. L'Organisation convoque une conference des Etats contractants ayant pour objet de reviser ou d'amender la presente Convention à la demande du tiers au moins des Etats contractants à cette Convention.

Article 45

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting States for the purpose of revising or amending this Convention at the request of not less than onethird of all Contracting States.

Artikel 45

1. Organisationen kan indkalde en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.

2. Organisationen skal indkalde de kontraherende stater til en konference om revision eller ændring af denne konvention, når begæring herom fremkommer fra mindst en trediedel af de kontraherende stater.

Article 46

1. La presente Convention sera déposée auprès du Secrétaire general de l'Organisation.

2. Le Secrétaire general de l'Organisation :

a) informe tous les Etats qui ont signé la Convention ou y ont adhéré :

i) de toute signature nouvelle ou depot d'instrument nouveau et de la date à laquelle cette signature ou ce depot sont intervenus;

ii) de la date d'entrée en vigueur de la Convention;

iii) de toute denunciation de la Convention et de la date à laquelle cette dénonciation prend effet;

b) transmet des copies conformes de la presente Convention à tous les Etats signataires de cette Convention et à tous les Etats qui y adherent.

Article 46

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature or deposit of instrument and the date thereof;

(ii) the date of entry into force of the Convention;

(iii) any denunciation of the Convention and the date on which it takes effect;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all Signatory States and to all States which accede to the Convention.

Artikel 46

1. Denne konvention skal deponeres hos organisationens generalsekretær.

2. Organisationens generalsekretær skal

a) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt konventionen, om:

i) hver ny undertegnelse eller deponering af instrument med angivelse af datoen herfor,

ii) datoen for konventionens ikrafttræden,

iii) enhver opsigelse af konventionen og datoen på hvilken opsigelsen træder i kraft,

b) fremsende bekræftede genpart af denne konvention til alle de stater, som har underskrevet, og til alle stater, som tiltræder konventionen.

Article 47

Des l'entrée en vigueur de la presente Convention, le Secrétaire général de l'Organisation en transmet une copie conforme au Secrétariat des Nations Unies en vue de son enregistrement et de sa publication conformément à l'Article 102 de la Charte des Nations Unies.

Article 47

As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Artikel 47

Så snart denne konvention træder i kraft, skal en bekræftet afskrift af konventionen af organisationens generalsekretær overgives til De Forenede Nationers sekretariat til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt.

Article 48

La presente Convention est établie en un seul exemplaire en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi. Le Secrétariat de l'Organisation en fait préparer des traductions officielles en langues russe et espagnole qui sont déposées avec l'exemplaire original revêtu des signatures.

Article 48

This Convention is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretariat of the Organization and deposited with the signed original.

Artikel 48

Denne konvention er udfærdiget i et enkelt eksemplar på engelsk og fransk, hvilke to tekster er lige autentiske. Officielle oversættelser til russisk og spansk udarbejdes af organisationens sekretariat og deponeres sammen med den underskrevne original.

En Foi de quoi les plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés à cet effet ont signé la presente Convention.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries being duly authorized for that purpose have signed the present Convention.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, behørigt befuld-mægtigede hertil af sine respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent soixante et onze.

Done at Brussels this eighteenth day of December one thousand nine hundred and seventy-one.

Udfærdiget i Bryssel den attende december 1971.

Uddrag af beretning fra den danske delegation til den internationale søretskonference om oprettelse af en international erstatningsfond for skader ved olieforurening.

Bruxelles, november-december 1971

Konventionen om etablering af en international fond for erstatning for olieforureningsskade.

Det konventionsudkast, der dannede grundlag for konferencens arbejde, var udarbejdet ved en række møder i IMCO's Legal Committee og i en under denne nedsat arbejdsgruppe. Under dette forberedende arbejde har der været et nært samarbejde mellem de vest-europæiske stater, og repræsentanter for disse stater mødtes i Oslo i dagene 3.-5. november 1971 for at forberede deres indsats ved konferencen.

Både under dette møde og under selve konferencen har der fundet et meget snævert nordisk samarbejde sted, som utvivlsomt var af stor betydning for, at den endelige konventionstekst fik et så forholdsvis heldigt indhold set fra et dansk synspunkt, som tilfældet er.

Ved konferencens åbningsmøde valgtes den tidligere belgiske justitsminister Albert Lilar til præsident for konferencen. Konferencen nedsatte en Committee of the Whole til behandling af konventionsudkastet under forsæde af schweizeren Walter Müller. Rapporteur for denne komité var den svenske delegationschef, rättschef Ulf Nordenson. Komiteen nedsatte endvidere forskellige arbejdsgrupper.

Den på konferencen vedtagne konventionstekst må, som det også fremgår af selve konventionen, ses i sammenhæng med den ved IMCO's konference i 1969 vedtagne konvention om det privatretlige erstatningsansvar for olieforureningsskade, jfr. om denne »Beretning fra den danske delegation til IMCO's internationale søretskonference om olieforurening i Bruxelles i november 1969«. Konventionen af 1969 indeholder dels regler om grundlaget for erstatningsansvaret for skibes forurening af

havet med olie, dels regler om begrænsning af dette ansvar og endelig regler om tvungen forsikring. 1969-konventionen betyder, at ansvaret for olieforurening af havet udskilles fra skibes erstatningsansvar i øvrigt, som er underkastet reglerne i Bruxelles-konventionen om begrænsning af rederes ansvar 1957, der er indarbejdet i sølovens 10. kapitel. Konventionen af 1969 fastsætter en begrænsningssum på 2.000 frs. pr. ansvarston, jfr. sølovens § 255, stk. 4, dog med en øverste grænse på 210 millioner frs. Heroverfor står Bruxelles-konventionen af 1957 og søloven med 1.000 frs. pr. ton, dog med et minimum på 150.000 frs., og hvor der foreligger personskadekrav 3.100 frs. med en minimumsgrænse på 630.000 frs. Den anvendte møntenhed er den såkaldte Poincaré franc. 1.000 frs. svarer for tiden til 502,71 kr.

Det vil ses, at gennemførelsen af 1969-konventionen indebærer en kraftig forøgelse af grænserne for skibes erstatningsansvar. I denne forbindelse skal det nævnes, at 1969-konventionens ansvarsgrundlag er ansvar uden culpa, mens den almindelige regel om ansvarsgrundlaget i de fleste lande i dag er et culpaansvar. Også i denne henseende indebærer 1969-konventionen således en skærpelse af erstatningsansvaret.

På den anden side betød 1969-konventionen en fastholdelse af den hidtidige tradition i søretten for, at der ikke pålægges rederne et ubegrænset erstatningsansvar. Bortset fra hensynet til beskyttelse af næringen er begrundelsen for et sådant begrænset ansvar først og fremmest af forsikringsmæssig art. Fra de statters side, hvis hovedinteresse var beskyttelse af deres kyster imod olieforurening, blev fastholdelsen af princippet om det begrænsede ansvar gjort til genstand for stærk kritik på 1969-konferencen, idet disse stater samtidig gjorde gældende, at den øverste grænse for

erstatningsansvaret var for lav. Den øverste grænse i henhold til 1969-konventionen svarer til et skib på 105.000 ansvarstons eller ca. 120.000 registertons brutto. Med skibenes stigende tonnage var disse stater af den opfattelse, at de risikerede ikke at få fuld erstatning for eventuel olieforurening af deres kyster.

Disse to modstridende interesser, hensynet til rederinæringen og hensynet til beskyttelse af kyster mod olieforurening, havde nær medført, at 1969-konferencen var mislykkedes. Under konferencen fremsattes forslag om som et kompromis at lægge det særlige ansvar for olieforurening af havet på oliebranchen i stedet for på rederinæringen. Dette kunne ikke gennemføres, men som grundlag for et kompromis enedes man om en resolution gående ud på, at der under IMCO's auspici skulle udarbejdes en konvention om en særlig international fond, hvis formål skulle være dels at give ofre for olieforurening en bedre erstatning, end 1969-konventionen kunne gøre det, dels at fritage rederne for de økonomiske byrder, som 1969-konventionen pålagde dem. Det var underforstået, at midlerne til gennemførelse af disse to formål skulle komme fra oliebranchen.

i
Vedtagelsen af denne resolution muliggjorde samtidig vedtagelse af konventionen af 1969.

Konventionen af 1971 er resultatet af det i IMCO på grundlag af resolutionen udførte arbejde. Den opretter en ny international organisation, The International Oil Pollution Compensation Fund, hvis indtægter skal komme fra afgifter på den søværts import af olie i medlemsstaterne, og hvis formål er at udbetale erstatning for olieforureningsskade i medlemsstaterne og give medlemsstaternes redere erstatning for de særlige byrder, som ansvars-konventionen af 1969 pålægger dem. I forbindelse med konventionen vedtoges en resolution, der anmoder IMCO's generalsekretær om at bistå ved etableringen af fonden. I det følgende skal der gives en nærmere redegørelse for de vigtigste bestemmelser i konventionen.

Art. 1 indeholder en række definitioner. I det store og hele er disse overensstemmende med 1969-konventionen, ligesom det er forsøgt overalt i konventionen, hvor det er muligt, at gennemføre ensartede formuleringer i de to konventioner. Dog er der sket en vis begrænsning af begrebet olie, idet især hvalolie, men også andre ikke-mineralske olier, som er omfattet af definitionen i 1969-konven-

tionens art. I, nr. 5, er udgået af begrebet olie i relation til konventionen af 1971, og dermed er muligheden for at få erstatning fra fonden for skade forårsaget af disse olier eller godtgørelse for erstatning, der er udredet for sådan skade, udelukket.

Art. 2 indeholder regler om den nye organisations navn og formål og om de kontraherende staters pligt til at tillægge den rets- og handleevne og anerkende dens direktør som dens legale repræsentant.

Art. 3 indeholder regler om konventionens anvendelsesområde. Bestemmelsen tager sit udgangspunkt i 1969-konventionens art. II. Stk. 1 fastslår, at reglerne om erstatning til ofre for olieforurening i art. 4 angår forureningsskade på kontraherende staters territorium, herunder deres søterritorium, og udgifter til foranstaltninger for at forhindre forureningsskade. Dette stemmer nøje overens med 1969-konventionens art. II. Med hensyn til godtgørelse til redere ifølge art. 5 fastslår art. 3, stk. 2, at sådan godtgørelse kun ydes for erstatning, betalt for skade på kontraherende staters søterritorium og for erstatninger for at forhindre sådan skade og kun, når skaden er forårsaget af et skib, som er hjemmehørende i en kontraherende stat.

Spørgsmålet om fortolkningen af 1969-konventionens art. II gav anledning til nogen diskussion på konferencen, særlig med hensyn til forståelsen af bestemmelsen om erstatning for foranstaltninger for at forhindre olieforurening. Som det fremgår af beretningen fra delegationen til konferencen i 1969 s. 9, har man fra dansk side hele tiden været af den opfattelse, at sådanne foranstaltninger også skulle erstattes ifølge 1969-konventionen, når de var foretaget på det åbne hav. Herom herskede der imidlertid især fra canadisk side tvivl. Da man nødig ville anvende en anden formulering i art. 3 end i 1969-konventionens art. II for ikke at give anledning til fortolkningsvanskeligheder, har man i stedet forsøgt at give en art autoritativ fortolkning af 1969-konventionen i præamblen til 1971-konventionen, 4. led. Her gives der klart udtryk for, at man har opfattet 1969-konventionen således, at den omfatter erstatning for foranstaltninger for at forhindre eller formindske forurenings-skade i de kontraherende stater, uanset hvor disse foranstaltninger er taget.

Under konferencen blev der gjort en del forsøg på at udvide fondskonventionen til

også at gælde forureningsskade på det åbne hav, ligesom der blev gjort forsøg på nærmere at fiksere søterritoriets rækkevidde. Disse forsøg nedstemtes, dels på grund af de uoverskuelige konsekvenser, det ville have at pålægge fonden ansvar for skader på det åbne hav, dels fordi 1969-konventionen ikke dækker her, således at skibes ansvar er underkastet almindelige regler om ansvarsgrundlag og begrænsning af ansvaret, dels endelig for at undgå at præjudicere den kommende FN-konference om havets folkeret. Det må imidlertid erkendes, at reglerne i 1969-konventionen og i fondskonventionen ikke uden videre er tilfredsstillende, sålænge der ikke findes anerkendte folkeretlige regler om søterritoriets udstrækning, fordi anvendelsesområdet herefter beror på den enkelte stats fiksering af sit søterritoriiums udstrækning.

Art. 4 indeholder reglerne om fondens virksomhed med hensyn til at betale erstatning til ofre for olieforurening.

Stk. 1 fastslår, i hvilke tilfælde der kan blive tale om at betale erstatning. Det kan der i 3 situationer, hvor skadelidte har været ude af stand til at få sin skade dækket i henhold til 1969-konventionen. Det gælder for det første, hvis der slet ikke opstår noget ansvar i henhold til 1969-konventionen. Dette tilfælde ville uhyre sjældent komme til anvendelse, da reglerne om ansvarsfrihed for fonden i art. 4, stk. 2 og 3 i det store og hele stemmer overens med reglerne om ansvarsfrihed i henhold til 1969-konventionens art. III, stk. 2 og 3.

Det andet tilfælde, hvor fonden skal træde til, er tilfælde, hvor den ansvarlige reder efter 1969-konventionen er insolvent, og den sikkerhed, der skal stilles efter 1969-konventionens art. VII, ikke dækker ansvaret.

Det tredje tilfælde er det tilfælde, at skaden overstiger rederens ansvar i henhold til 1969-konventionen eller en anden international konvention, altså især 1957-konventionen om begrænsning af rederens ansvar. Reglen finder først og fremmest anvendelse i de tilfælde, hvor rederen ifølge 1969-konventionen kan begrænse sit ansvar til 2.000 frs. pr. ton, respektive 210 millioner frs. i alt. Det kan imidlertid tænkes, at der forvoldes skade i en stat, som er med i 1969-konventionen og i 1957-konventionen, af et skib, der er hjemmehørende i en stat, der alene er med i 1957-konventionen. I så fald kan den pågældende stat, indtil en løsning er fundet på konflikten imellem 1969-

konventionen og 1957-konventionen, ikke pålægge skibet ansvar udover grænsen i 1957-konventionen. I et sådant tilfælde skal fonden altså træde til allerede fra 1.000 frs., hvis rederen er berettiget til at begrænse sit ansvar efter 1957-konventionen. Der føres for tiden underhåndsforhandlinger mellem en række stater angående spørgsmålet om konflikten mellem 1957-konventionen og 1969-konventionen, jfr. nærmere nedenfor. Denne konflikt er kun aktuel, for så vidt angår forholdet mellem stater, der har tilsluttet sig begge konventioner, og stater, der kun har tilsluttet sig 1957-konventionen.

Fondens pligt til at træde til er imidlertid ikke ubegrænset. Af art. 4, stk. 4 fremgår det, at det højeste beløb, som fonden kan komme til at betale, er det beløb, som sammenlagt med det beløb, som rederen har betalt efter 1969-konventionen, giver 450 millioner frs. Hvis således den erstatningspligtige reder er berettiget til at begrænse sit ansvar efter 1969-konventionen, og det skadevoldende skib er på 100.000 ansvarstons, skal rederen betale 200 millioner frs. Forudsat at rederen er i stand til at betale dette beløb, bliver fondens maksimale ansvar herefter 250 millioner frs. Er rederen kun i stand til at betale halvdelen af sit erstatningsbeløb, bliver fondens maksimale erstatningsansvar 350 millioner frs.

Maksimumsbeløbet på 450 millioner frs. kan ifølge stk. 6 af fondens generalforsamling forhøjes til højst 900 millioner frs. Der forelåg forskellige forslag om en omgående forhøjelse af maksimumserstatningen i stk. 4, dels i forbindelse med en fastholdelse af bestemmelsen i stk. 6 om mulighed for generalforsamlingen til at forhøje maksimumserstatningen, dels i forbindelse med forslag om at stryge denne bestemmelse. Der forelå endvidere forslag om at løsrive fastlæggelsen af fondens maksimale erstatning fra reglerne om skibets erstatningspligt, således at fondens erstatningspligt blev uafhængig af skibets tonnage. Som bestemmelsen i stk. 4 nu er formuleret, vil fondens erstatningspligt blive formindsket, jo større skibet er, indtil maksimumserstatningen efter 1969-konventionen nås. Ingen af disse forslag vandt tilslutning.

Med hensyn til ansvarsfrihedsgrundene i art. 4, stk. 2 og 3 bemærkes, at disse i hovedsagen dækker samme område som 1969-konventionen, art. III, stk. 2 a og stk. 3, nemlig krigsskade og egen skyld hos skadelidte. End-

videre er fonden ansvarsfri for skade fra krigsskibe og ikke-kommercielle statsskibe, som slet ikke er omfattet af 1969-konventionen, jfr. dennes art. XI, stk. 1. Endelig påhviler der ikke fonden ansvar, hvor det ikke kan bevises, at skaden stammer fra et skib. Forhandlinger om en kompromisløsning, hvorefter fonden skulle betale erstatning for skade forårsaget af olie fra et ukendt skib, når og i det omfang skaden oversteg et vist beløb, mislykkedes.

I denne forbindelse skal det nævnes, at foranstaltninger til forhindring af forurenings-skade i sig selv betragtes som forurenings-skade. Den reder, hvis skib har forårsaget forurenings-skade eller risiko derfor, og som derefter foretager foranstaltninger til at forhindre eller formindske skaden, kan forlange erstatning hos fonden for sine udgifter til de præventive foranstaltninger på linie med andre skadelidte. Og fonden kan ikke fritages for denne erstatning, fordi der er udvist culpa fra skibets side. Det samme gælder, hvis skadelidte har udvist egen skyld.

Naturfænomener er ikke en ansvarsfrihedsgrund for fonden, således som det er for rederen ifølge 1969-konventionens art. III, stk. 2 a. Derimod fastslås det udtrykkelig i fondskonventionens art. 4, stk. 4 b, at ethvert sådant naturfænomen betragtes som én hændelse, således at samtlige forurenings-skader, der forårsages af et sådant naturfænomen, omfattes af den øverste ansvarsgrænse og kun kan erstattes inden for dette maksimum. Flere skibsforsikringer, der er forårsaget af den samme flodbølge, må altså betragtes som én hændelse i relation til fondens erstatningspligt.

Ansvarsfrihedsgrundene i 1969-konventionen, art. III, stk. 2 b og c gælder ikke for fonden, men i relation til fonden vil egenskyldreglen i art. 4, stk. 3 ofte dække det tilfælde, der omhandles i art. III, stk. 2 c.

Reglerne i art. 4, stk. 7 og 8 er især beregnet på udviklingslande og indføjedes i konventionen på konferencen som resultat af et kompromis.

Art. 5 indeholder reglerne om godtgørelse fra fonden til rederen. Som nævnt i indledningen var konsekvensen af 1969-konventionen, at rederens ansvar forhøjedes ud over de ansvarsgrænser, der indtil da var kendt, ligesom der blev pålagt rederen ansvar uden culpa, hvilket står i modsætning til den i de fleste lande herskende ordning. Udgangspunktet for godtgørelsesordningen var ifølge 1969-konferencens

resolution at fritage rederen for den øgede økonomiske byrde som følge af 1969-konventionen. Allerede under Legal Committee's arbejde lå det imidlertid fast, at der ikke kunne opnås støtte for fuldstændig godtgørelse af denne byrde. Man vedtog et svensk-fransk kompromisforslag, hvorefter der skulle ydes godtgørelse for ansvar ud over 1957-konventionens ansvarsgrænser, hvorimod det ændrede ansvarsgrundlag ikke ville give anledning til godtgørelse fra fonden. Endvidere stod spørgsmålet om en eventuel forhøjelse af undergrænsen for godtgørelse i virkeligheden åben, da konferencen begyndte. Dette hang sammen med, at der havde været ført forhandlinger mellem den internationale rederorganisation og oliebranchens internationale organisation om dette spørgsmål. Herunder havde rederne erklæret sig villige til at acceptere en højere undergrænse end 1957-konventionens 1.000 frs. Forhandlingerne havde imidlertid ikke ført til noget resultat.

Et andet spørgsmål i forbindelse med art. 5 var, hvorledes godtgørelse skulle ydes rederne. I 1969-konventionens tekst viser den øgede økonomiske byrde sig først og fremmest i den forhøjede grænse for ansvaret. Da der imidlertid kan forsikres og vil blive forsikret imod denne erstatningsforpligtelse, viser den øgede økonomiske byrde sig reelt i stigende forsikringspræmier. Man kan derfor tænke sig godtgørelsen til rederen i to former: dels som en forpligtelse til at overtage eller godtgøre rederens forpligtelser efter 1969-konventionen, dels i form af, at fonden overtager forsikringen for rederen direkte.

Legal Committee's forslag gik ud på, at fonden skulle overtage begge funktioner, idet det dog skulle være frivilligt for rederen, om han ønskede at benytte sig af fonden som forsikrer. Der var imidlertid en almindelig udtalt frygt for, at fondens virksomhed som forsikrer ville medføre en meget omfattende administration, og de fleste stater var derfor imod, at fonden skulle påtage sig denne virksomhed. Enkelte stater gik imidlertid meget stærkt ind for, at fonden skulle kunne optræde som forsikrer, og som et led i et omfattende kompromis om indholdet af art. 5 besluttedes det, at fonden kan påtage sig forsikringsvirksomhed efter nærmere regler, der skal fastlægges af fondens generalforsamling.

Art. 5, stk. 1 indeholder regler om godtgørelse af rederen for hans erstatningsforplig-

telse i henhold til 1969-konventionen. Reglen fastslår, at fonden skal godtgøre rederen eller hans garant efter 1969-konventionens art. VII den del af erstatningsforpligtelsen ifølge 1969-konventionen, som overstiger 1.500 frs. pr. ansvarston eller 125 millioner frs., uafhængigt af, hvad der giver det mindste beløb, og som ikke overstiger 2.000 frs. pr. ansvarston eller 210 millioner frs., afhængigt af, hvilket beløb der er det mindste. Mens undergrænsen for, hvor fondens forpligtelse til at godtgøre rederen begynder, er resultatet af kompromisforhandlingerne på konferencen, svarer overgrænsen for fondens godtgørelsesforpligtelse over for rederen til begrænsningen af dennes ansvar efter 1969-konventionen, art. V, stk. 1, dvs. de tilfælde, hvor rederen ikke selv har udvist culpa, og hvor han har oprettet en begrænsningsfond. Har rederen selv udvist culpa, bliver han ubegrænset ansvarlig efter 1969-konventionen. Fondens godtgørelsesforpligtelse inden for de ovenfor nævnte grænser vedbliver imidlertid at eksistere også i disse tilfælde, medmindre rederen selv har udvist forsæt. Dette hænger især sammen med, at rederen har mulighed for at tegne forsikring imod følgerne af sin egen uagtsomhed.

Fra en række staters side var det under Legal Committee's arbejde foreslået, at man skulle benytte konventionen til at sikre gennemførelsen af visse internationale sikkerhedsforskrifter for skibe ved at gøre det til en betingelse for opnåelse af godtgørelse efter konventionen, at disse forskrifter blev overholdt. Der forelå to arter af forslag af denne art. Det ene gik ud på, at godtgørelse kun kunne fås for skibe, hvis regeringer havde tilsluttet sig de pågældende konventioner, mens det andet gik ud på, at der i det konkrete tilfælde skulle foreligge overholdelse af konventionerne fra det skibs side, som ønskede godtgørelse. Det stod på konferencen klart, at hvis man ønskede det fornødne flertal for en konvention, måtte der tages hensyn til disse staters ønske, og der blev nedsat en særlig komité under formandskab af den norske delegationsleder Oftedal Broch med henblik på at nå en løsning heraf.

Resultatet af disse overvejelser findes i art. 5, stk. 3, hvorefter fonden kan fritages helt eller delvis for sine forpligtelser til at godtgøre rederen hans ansvar efter 1969-konventionen, hvis fonden beviser, at skibet ikke overholdt reglerne i visse konventioner, og skaden helt

eller delvis var en følge heraf. Fritagelsen kan dog kun gives, hvis rederen selv har udvist culpa, men i modsætning til hovedreglen kan fonden fritages også ved rederens uagtsomhed, ikke blot ved forsæt.

De konventioner, det drejer sig om, er konventionen til undgåelse af forurening af havet med olie, SOLAS, lasteliniekonventionen og søvejsreglerne. Disse konventioners regler skal overholdes, uanset om det pågældende skibs hjemstat har ratificeret den pågældende konvention.

Endvidere skal sådanne ændringer af disse konventioner bringes i anvendelse, som kan gennemføres ved international beslutning på en sådan måde, at de stater, der ikke ønsker at acceptere dem, ikke længere kan betragtes som deltagere i de pågældende konventioner. De kan dog først bringes i anvendelse, når de har været i kraft i 12 måneder på tidspunktet for den skadegørende hændelse.

Endelig skal sådanne konventioner, som erstatte de nævnte fire konventioner, bringes i anvendelse, hvis fondens generalforsamling beslutter det. En stat kan dog forhindre, at sådanne nye konventioner bliver bragt i anvendelse over for skibe, der er hjemmehørende i den, ved at afgive en erklæring herom. Denne erklæring har dog kun virkning, indtil den pågældende stat ratificerer den pågældende konvention.

Det bør bemærkes, at ved opgørelsen af den erstatningsforpligtelse, der kan godtgøres, skal rederens udgifter til foranstaltninger til forhindring af forureningsskaden betragtes som en del af hans erstatningsforpligtelse, jfr. stk. 7. Det stemmer med reglerne i art. 4.

Stk. 2 indeholder reglerne om fondens mulighed for at optræde som forsikrer. Fonden kan forsikre rederen inden for de grænser, hvor den skal godtgøre rederens ansvar ifølge stk. 1, og en sådan forsikring skal betragtes som tilstrækkelig garanti efter 1969-konventionens art. VII inden for det pågældende område. Hvor fonden optræder som garant og betaler erstatning til skadelidte i overensstemmelse med 1969-konventionen, kan den gøre regres imod rederen i det omfang, den ville være blevet befriet for ansvar efter reglerne i stk. 3 om overholdelse af visse konventioner. Selvom det ikke siges udtrykkeligt, må det samme gælde tilfælde, hvor rederen i øvrigt har handlet forsætligt og derfor ikke har krav på godtgørelse fra fonden, jfr. også art. 9.

Art. 6 indeholder en forældelsesregel, der er parallel med reglen i 1969-konventionens art. VIII, dvs. 3 år fra skaden indtraf, dog senest 6 år fra den skadegørende hændelses indtræden. Dog forældes godtgørelsesretten efter art. 5 først 6 måneder efter, at rederen eller hans garant har fået kendskab til retssag imod ham under 1969-konventionen.

Art. 7 indeholder en række processuelle regler. Hovedreglen i stk. 1 går ud på, at den eller de domstole, der er kompetente ifølge 1969-konventionens art. IX i forholdet til den for skaden ansvarlige, også er kompetente i en sag imod fonden, og disse domstole er udelukkende kompetente. Fondens har således i princippet ikke et selvstændigt hjemting. Det er skadesstedets domstole, der er kompetente. Er der rejst en sag imod rederen eller hans garant, har den domstol, ved hvilken denne sag er rejst, eksklusiv jurisdiktionskompetence også i forhold til fonden.

Kun hvor der er rejst sag efter 1969-konventionen i en stat, som er deltager i denne konvention, men ikke i fondskonventionen, er der mulighed for at rejse sag imod fonden et andet sted, og det skal da enten være i den stat, hvor fonden har sit sæde, eller i en stat, hvis domstole ville være kompetente i henhold til 1969-konventionen.

Fonden skal endvidere have ret til at indtræde som hovedintervenient i retssager anlagt efter 1969-konventionen. Endvidere skal parterne i en sådan sag have ret til at denuntiere lis over for fonden. Når fonden er indtrådt som part i en sag af egen drift eller som følge af denuntiation, eller når der er denuntieret lis, men fonden ikke er indtrådt i sagen, skal den dom, der afsiges i den pågældende sag, være bindende for fonden i den forstand, at den ikke skal kunne bestride, hvad der er fundet bevist i den pågældende sag. Er fonden derimod ikke indtrådt som part, og er der ikke denuntieret lis over for fonden, er afgørelsen uden betydning i forhold til fonden.

Art. 8 fastslår, at domme, som en domstol, der har jurisdiktion over fonden, har afsagt, er retskraftige og har eksekutionskraft i de øvrige stater, når de er endelige og har eksekutionskraft i oprindelsesstaten. Reglerne i 1969-konventionens art. X finder tilsvarende anvendelse. Eksekutionskraften gælder naturligvis med det forbehold, der følger af, at alle krav skal have forholdsmæssig dækning i de tilfælde, hvor

ansvarsgrænserne medfører, at der ikke kan gives fuld dækning.

Art. 9 indeholder regler om regres og subrogation, jfr. også art. 5, stk. 6.

Art. 10-15 indeholder regler om de ydelser, der skal betales til fonden.

Art. 10 indeholder regler om, hvem der skal betale ydelser eller afgift til fonden. Det skal enhver person (herunder naturligvis selskaber), som i det forudgående kalenderår i en kontraherende stat har modtaget mere end 150.000 tons råolie og fuelolie. Det er dog en forudsætning, at olien er modtaget efter afslutningen af en søtransport eller efter afslutningen af en landtransport, der er fortsættelse af en søtransport til en ikke-kontraherende stat. Hver enkelt søtransport medfører afgiftspligt, selv om den pågældende olie allerede tidligere har været afgift i den samme stat i forbindelse med en anden søtransport.

Art. 10 indeholder endvidere regler, der skal sikre, at afgiftspligten ikke omgås ved dannelsen af en række selskaber, som importerer mindre end 150.000 tons pr. år.

Art. 11 indeholder regler om den første afgift til fonden efter dennes stiftelse.

Art. 12 indeholder regler om, hvorledes afgiften skal fastsættes i de følgende år. Det fremgår, at alle afgiftspligtige skal betale det samme beløb pr. ton alene med det forbehold, at de afgiftspligtige i en stat ikke ved denne stats indmeldelse i fonden pådrager sig nogen forpligtelse for skader, indtruffet før indmeldelsen.

Generalforsamlingen bestemmer, hvilken del af ydelserne der skal betales kontant, og hvilken del der først skal betales efter påkrav.

Art. 13 indeholder regler om morarente og om fondens retsforfølgning imod afgiftspligtige, der ikke betaler.

Art. 14 indeholder regler, hvorefter en stat selv kan påtage sig afgiftsforpligtelsen, som påhviler modtagerne af olie ifølge art. 10. Stater, der ikke har påtaget sig en sådan forpligtelse, har ingen pligt til at betale afgifterne, men alene til at sørge for, at fonden er i stand til at inddrive afgifterne hos de afgiftspligtige.

Art. 15 pålægger staterne at oprette en liste over afgiftspligtige inden for deres område og holde regnskab med de afgiftspligtiges modtagne oliemængder og meddele disse til fonden.

Art. 16-34 indeholder regler om fondens organisation.

Art. 16 fastslår, at der skal være en general-

forsamling, et sekretariat med en direktør og på visse betingelser en eksekutivkomité.

Art. 17-20 omhandler generalforsamlingen. *Art. 17* fastslår, at den består af alle kontraherende stater.

Art. 18 indeholder en opregning af samtlige generalforsamlingens opgaver. *Art. 19* omhandler generalforsamlingens møder. Og *art. 20* fastslår, hvornår der er quorum.

Art. 21-27 indeholder regler om eksekutivkomiteen. *Art. 21* fastslår, at en sådan først skal oprettes, når fonden har 15 kontraherende stater. Indtil da mener man ikke, at der er behov derfor.

Art. 22 omhandler medlemskabet af eksekutivkomiteen. Den skal bestå af en tredjedel af samtlige medlemmer, dog ikke af færre end 7 eller flere end 15 medlemmer. Ved valget skal man sikre en ligelig geografisk fordeling samtidig med, at man skal tage hensyn til en rimelig repræsentation af stater, der særlig er udsat for olieforurening, og stater, der har store tankskibsflåder. Endvidere skal halvdelen af medlemmerne vælges blandt de stater, inden for hvis område de største mængder afgiftspligtig olie modtages. Artiklen indeholder særlige regler om, hvor mange stater der er valgbare efter denne regel, og fastslår, at disse stater ikke er valgbare efter de øvrige regler.

Art. 26 indeholder regler om, hvilke funktioner eksekutivkomiteen har. I denne forbindelse skal det nævnes, at det er forudsat, at generalforsamlingen kan overlade funktioner til eksekutivkomiteen, jfr. særlig om vedtagelsen af budgettet og fastsættelsen af de årlige afgifter, *art. 33, stk. 1 c*.

Art. 28-30 handler om sekretariatet.

Art. 31 omhandler fordelingen af udgifterne mellem medlemsstaterne og fonden.

Art. 32-33 omhandler afstemningsreglerne.

Art. 34 omhandler fondens immuniteter og regler om beskatning af ydelser, modtaget fra fonden, om tavshedspligt for fonden vedrørende oplysninger om de afgiftspligtige personer og om valutarestriktioner vedrørende overførsler af betalinger til og fra fonden.

Art. 35-36 indeholder overgangsbestemmelser i forbindelse med konventionens ikrafttræden, jfr. også en af konferencen vedtagen resolution, der anmoder IMCO om at bistå ved etableringen af organisationen.

Art. 37-48 indeholder »final clauses«. De fleste af disse er sædvanlige traktatbestemmelser, men nogle enkelte skal nævnes.

Art. 37 indeholder regler om, hvem der kan undertegne og ratificere konventionen. Kun stater, der er medlemmer af 1969-konventionen, kan ratificere fondskonventionen. Dette hænger sammen med et ønske om ikke at give fondskonventionens fordele til nogen, som ikke underkaster sig reglerne i 1969-konventionen.

Samtidig betyder dette, at 1969-konventionens art. XIII, som er baseret på den såkaldte Wienerformular, bringes i anvendelse. Der var på konferencen den sædvanlige diskussion om, hvorvidt Wienerformularen eller all-states-formularen skulle bringes i anvendelse. Dertil kom imidlertid en særlig diskussion foranlediget af Kinas optagelse i UN, idet visse stater var af den opfattelse, at Wienerformularen kunne betyde, at også Formosa kunne blive medlem af fondskonventionen. Flertallet af stater var imidlertid af den opfattelse, at dette problem kunne løses uden ændring af Wienerformularen.

Art. 39 og 40 omhandler konventionens ikrafttræden. Ifølge *art. 40* skal mindst 8 stater have ratificeret konventionen, og endvidere skal der i de stater, der har ratificeret konventionen, være afgiftspligtige, der skal betale afgift af mindst 750 millioner tons olie. Det forventes, at de vesteuropæiske stater vil have en import af denne størrelse i løbet af et par år. Endvidere skal konventionen ikke træde i kraft, før 1969-konventionen træder i kraft.

For at man kan vide, hvornår betingelserne for ikrafttræden er opfyldt, skal en stat, der har ratificeret, ifølge *art. 39* meddele IMCO, hvor store mængder afgiftspligtig olie der modtages i den pågældende stat år for år.

Art. 44 indeholder visse overgangsregler i forbindelse med ophøret af konventionen, som sikrer, at forpligtelser for fonden, der er opstået inden dette tidspunkt, opfyldes, også efter at konventionen ophører med at være i kraft. Jfr. også *art. 41, nr. 5* om stater, der opsiges deres medlemskab af konventionen.

IMCO er depositar for konventionen og for ratifikation, jfr. *art. 38 og 46*.

Det bemærkes, at der ikke kunne opnås flertal for den sædvanlige bestemmelse om udstrækning af konventionen til territorier under administration af en stat eller de Forenede Nationer.

Konventionen blev som helhed vedtaget med 36 stemmer for, ingen imod, mens 5 afholdt sig fra at stemme.

Danmark var i 1969 en af initiativtagerne til

den resolution, som gik ind for oprettelsen af en international erstatningsfond. Både under hensyn hertil og på grund af det indhold, som konventionen i sin endelige udformning har fået, må konferencens resultat betragtes som tilfredsstillende, og delegationen kan på dette grundlag anbefale ratifikation såvel af 1969-konventionen om det privatretlige ansvar for olieforureningsskade som af konventionen om oprettelse af en international erstatningsfond for olieforureningsskade. Spørgsmålet om, hvorledes den interne gennemførelse skal ske, må drøftes nærmere, herunder også med de andre nordiske lande. I betragtning af den privatretlige konventions nære sammenhæng med sølovens kapitel 10 og nødvendigheden af i forbindelse med en gennemførelse af 1969-konventionen at foretage en modifikation af sølovens kapitel 10 må det overvejes, om det mest praktiske er at indføre de nødvendige bestemmelser i selve søloven eller at foretage visse mindre ændringer i søloven og gennemføre en særlig lovgivning baseret på konventionsteksterne.

Både på konferencen og forud for denne ved mødet i Oslo mellem de vesteuropæiske lande rejste man fra engelsk side et særligt spørgsmål vedrørende forholdet mellem 1957-konventionen om begrænsning af rederens ansvar og 1969-konventionen om ansvaret for olieforurening. England har gennemført 1969-konventionen i sin interne lovgivning, uden at man dog har sat andre bestemmelser end selve ansvarsreglerne i kraft. Således er reglerne om begrænsningen af ansvaret og om den tvungne forsikring indtil videre ikke i kraft. 1957-konventionen er ratificeret af England og gælder fortsat for ansvarsbegrænsningen.

Imidlertid er det et engelsk ønske at sætte 1969-konventionens ansvarsbegrænsningsregler i kraft, før selve konventionen træder i kraft. Derved kommer man i vanskeligheder over for de stater, som er medlemmer af 1957-konventionen, fordi man har en folkeretlig forpligtelse over for disse stater til at tillade deres skibe at begrænse ansvaret i overensstemmelse med denne konvention. Problemet findes kun, så længe de pågældende stater ikke også har ratificeret 1969-konventionen, og denne er trådt i kraft for England og disse stater, idet den ifølge sit eget indhold går forud for 1957-konventionen. I det øjeblik, 1969-konventionen træder i kraft, vil problemet dog fortsat eksistere for stater, der har ratificeret både

1957-konventionen og 1969-konventionen, i relation til stater, der alene er medlemmer af 1957-konventionen, hvad enten de allerede har ratificeret den, eller de måtte gøre det engang i fremtiden.

Fra engelsk side er der givet udtryk for, at man ønsker alle skibe behandlet ensartet og således ikke er villig til at give skibe fra stater, der alene har taget 1957-konventionen, en særstilling ved at undlade at anvende 1969-konventionens regler på dem. På samme måde ønsker man allerede nu, før 1969-konventionen er trådt i kraft, at anvende dens regler på samtlige fremmede skibe, uanset om deres hjemlande har tænkt sig at ratificere 1969-konventionen, og uanset om denne er trådt i kraft.

Man ønsker derfor fra engelsk side en erklæring fra de øvrige medlemsstater i 1957-konventionen om, at disse vil undlade at påberåbe sig deres rettigheder i henhold til 1957-konventionen, for så vidt angår erstatningskrav, der omfattes af 1969-konventionen. Det havde været hensigten at gennemføre en drøftelse af disse spørgsmål under konferencen, men dette nåedes ikke på grund af tidnød.

Spørgsmålet må forventes taget op til drøftelse inden for Legal Committee i IMCO.

Fra nordisk side gav man underhånden udtryk for sympati over for det britiske ønske, dog under den forudsætning, at der blev skabt sikkerhed for, at England ville ratificere såvel 1959-konventionen som den nye fondskonvention. Man ønskede ikke, at England skulle kunne anvende 1969-konventionen uden at blive folkeretligt forpligtet af den, og man ønskede at sikre sig Englands tiltræden af fondskonventionen.

Fra hollandsk side blev der givet udtryk for, at man yderligere ville sikre sig Englands tiltræden af, at der snarest muligt måtte ske en revision af 1957-konventionen. En erklæring som den ønskede løser naturligvis kun problemerne i forhold til sådanne stater, som tiltræder den, hvortil kommer, at 1957-konventionen er åben for tiltrædelse af andre, og det er tvivlsomt, om en erklæring som den foreslåede, selv om den er afgivet, før de pågældende tiltræder 1957-konventionen, folkeretligt vil blive tillagt nogen virkning i forhold til sådanne nye 1957-stater.

Rent bortset fra, om man fra dansk side ønsker at hjælpe England til at kunne gennemføre 1969-konventionen, før den folkeretligt

træder i kraft, opstår der også for Danmarks vedkommende spørgsmål, som der må tages stilling til i forbindelse med ratifikationen, om forholdet til 1957-stater, der ikke samtidig tiltræder 1969-konventionen. Man må vælge imellem, om man vil løbe risikoen for et folke-

retsbrud i forhold til sådanne stater, eller om man vil behandle skibe fra forskellige stater forskelligt. Der kan i øvrigt henvises til *Philip: Skibsfart og olieforurening*, i UfR1971 B.149 f, især 154.

Bilag 5.

Sag nr. 131/73-1a.TG/KN.

DANMARKS NATIONALBANK

København, den 20. september 1973.

Udvalget til revision af søloven,
 Handelsministeriet,
 Slotsholmsgade 12,
 1216 København K

Ved skrivelse af 30. august 1973 har udvalget anmodet Nationalbanken om en udtalelse vedrørende forståelsen af begrebet 1 Poincaré-franc til brug for udvalgets betænkning om et nyt kapitel i søloven om ansvar for olieskader til søs, idet de internationale Bruxelles-konventioner herom fra 1969 og 1971 indeholder bestemmelser om ansvarsbegrænsningsbeløb angivet i Poincaré-francs. Specielt anmodes Nationalbanken om en udtalelse vedrørende de synspunkter på omregning af Poincaré-francs, som blandt andet er kommet til udtryk i Sveriges Riksbanks skrivelse af 15. oktober 1971 og i senere svenske søretlige betænkninger.

1 Poincaré-franc er defineret som 65 Vi milligram guld af finhed 900/1000, hvilket svarer til 0,05895 gram fint guld. Det er i artikel V.9 af Bruxelles-konventionen fra 1969 om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening angivet, at beløb i Poincaré-francs skal omregnes til den nationale valuta i den stat, hvor ansvarsbegrænsningsfonden oprettes, på grundlag af denne valutas officielle værdi i forhold til den således definerede Poincaré-franc på den dag (efter indtruffen skade), hvor ejeren af skibet opretter fonden. I betragtning af tilblivelsestidspunktet for konventionerne må det antages, at hensigten med at angive beløb i Poincaré-francs med den nævnte omregningsbestemmelse alene har været at opnå en fælles værdigrænse, som er upåvirket af valutakurs-

ændringer, men ikke en form for indeksreguleret værdigrænse i tilfælde af generel international inflation.

Baseret på den over for Den internationale Valutafond anmeldte centralkurs har den danske krone en guld værdi på 0,117265 gram fint guld. Krone værdien af 1 Poincaré-franc kan herudfra formelt beregnes til 0,502708 kr.

Da USA siden august 1971 har suspenderet dollarens guldkonvertibilitet, og da Nationalbanken siden marts 1973 i lighed med en række andre centralbanker har suspenderet interventionskurserne over for dollars, kan de enkelte valutaers officielle guld værdier imidlertid ikke i øjeblikket give noget præcist grundlag for beregning af valutaernes indbyrdes værdiforhold og forskydninger heri. De seneste års ændringer i det officielle guldpriseniveau har i vidt omfang været politisk bestemt og er næppe forenelig med konventionernes formål for beløbsangivelser i Poincaré-francs, og den officielle guldpris må for tiden siges at have mistet sin karakter af at være fast værdienhed i det internationale valuta-system. Selve princippet med værdiangivelse i guldmønt i internationale konventioner er dermed blevet udhulet.

Når konventionernes beløbsangivelser i Poincaré-francs alligevel skal anvendes trods de nuværende internationale valutaforhold, ser Nationalbanken sig dog ikke i stand til i øjeblikket at anviser en bedre omregning smetode end den ovenfor angivne, der er baseret på centralkursen, men man må i de konkrete tilfælde være opmærksom på metodens mangler.

Med hilsen
 Danmarks Nationalbank
 Sekretariatet
 A. Brøndum

/ Torsten Gersfelt